รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง
การใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102)

โดย

รุ่งฤดี แผลงศร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ 2547
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

60	การใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) :	รุ่งฤดี แผลงศร	495.9184 ร637ก ร.2	31011103893608

495.9184
S634ก
ร.2

บริจาค

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง
การใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102)

18 ต.ค. 2548

โดย

รุ่งฤดี แผลงศร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ 2547
คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท 283166

การใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102)

The use of Reading Development Skills Tests of first year students studying Thai language skills (TH 102)

ผู้วิจัย อาจารย์รุ่งฤดี แผลงศร
ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กันยายน 2547

บทคัดย่อภาษาไทย

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการอ่านของนิสิตที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) หลังจากการเรียนแต่ละหัวข้อโดยใช้แบบทดสอบวัดผล ซึ่งในส่วนของทักษะการอ่านนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับการอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ข่าว บทความ บทร้อยกรอง และเรื่องสั้น

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้แบบทดสอบหลังจากการเรียนเป็นเครื่องมือช่วยให้นิสิตทบทวนการอ่านข่าว บทความ และบทร้อยกรองดีขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานของการวิจัย กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบร้อยละผลคะแนนเก็บของนิสิตที่ทำคะแนนเก็บได้ กับนิสิตที่ทำคะแนนเก็บไม่ได้ ปรากฏว่า นิสิตทำผลคะแนนเก็บการอ่านข่าวได้คิดเป็นร้อยละ 76.02 นิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 23.98 นิสิตทำผลคะแนนเก็บการอ่านบทความได้คิดเป็นร้อยละ 91.23 นิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 8.77 นิสิตทำผลคะแนนเก็บการอ่านบทร้อยกรองได้คิดเป็นร้อยละ 87.13 นิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 12.87

ส่วนผลคะแนนเก็บการอ่านเรื่องสั้นนั้น นิสิตทำผลคะแนนเก็บได้คิดเป็นร้อยละ 40.94 นิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 59.06 เหตุที่นิสิตมีผลคะแนนเก็บการอ่านเรื่องสั้นน้อยนั้น อาจเป็นเพราะเวลาสอนมีจำกัด และนิสิตมีเวลาทำแบบทดสอบน้อย ในขณะที่เนื้อเรื่องที่อ่านจำเป็นต้องใช้เวลาอ่านวิเคราะห์อย่างละเอียด นิสิตจึงทำคะแนนเก็บได้ไม่ดี

แต่อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยจากแบบสอบถามความคิดเห็นแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบทดสอบช่วยให้นิสิตมีความรู้และความเข้าใจวิธีการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองมากถึงร้อยละ 50 -

ABSTRACT

The purpose of this classroom research was to evaluate the teaching of reading skills to students of Thai language, specifically those students enrolled in TH 102. Upon completion of this course, students are expected to demonstrate an understanding of analysis and critique of news, articles, poems and short stories.

The result of this classroom research show that the use of post-testing was a helpful instrument to the students ' as it provided them a chance to review reading news, articles, poems and short stories. According to the stated research hypothesis, in comparison of cumulative score of students, the pass rate for news reading was 76.02 percent of students with 23.98 percent failing to meet the established standards. For reading of articles, the pass rate was 91.23 percent, with a failure rate of 8.77 percent, while the pass rate for reading poetry was 87.13 percent with a failure rate of 12.87.

The cumulative score results for the reading short stories show a pass rate of 40.94 percent with a failure rate of 59.06.The reason that test scores for short stories were so low is due, perhaps, to limited time, both in terms of instruction and testing, while the reading content required time for detailed analysis, which the students were unable to accomplish.

However, the results of this the research from the questionnaires show that the use of post-testing helps as many as 50 percent of students develop knowledge and understanding of methods for reading news, articles, short stories and poetry passages.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่องนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากเงินงบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ. 2547 ของคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ดวงจันทร์ หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำและตรวจแก้งานวิจัยชิ้นนี้ด้วยความเอาใจใส่ยิ่ง จนงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ดร. ปานพิมพ์ เชื้อพลากิจ ผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์ ที่กรุณาตรวจแก้บทคัดย่อภาษาอังกฤษด้วยความเต็มใจยิ่ง ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนความรู้ให้กับผู้วิจัย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณ และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณพ่อและแม่ ผู้คอยส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ขอขอบคุณอาจารย์นภสินธุ์ แผลงศร ที่ให้ข้อคิด คำแนะนำต่าง ๆ ในงานวิจัยและให้กำลังใจตลอดเวลาที่ทำงานวิจัย ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

สารบัญ

		หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย		ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ		ข
กิตติกรรมประกาศ		ค
สารบัญ		ง – ฉ
สารบัญตาราง		ช
บทที่		
1	บทนำ	1 – 3
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
	1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
	1.3 สมมติฐานของการวิจัย	2
	1.4 ขอบเขตของการวิจัย	2
	1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
	1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	2
	1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4 – 10
	2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	4 – 9
	2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านข่าว	4 – 6
	2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทความ	6 - 8
	2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเรื่องสั้น	8
	2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทร้อยกรอง	8 – 9
	2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9 – 10

หน้า

บทที่		
3	วิธีดำเนินการวิจัย	11 –13
	3.1 ประชากร	11
	3.2 เครื่องมือการวิจัย	11 – 12
	3.2.1 แบบทดสอบ	11 – 12
	3.2.2 แบบสอบถาม	12
	3.3 การเก็บข้อมูล	12 – 13
	3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	13
4	ผลการวิจัย	14 – 21
	4.1 ผลการวิจัยจากแบบทดสอบ	14 – 19
	4.2 ผลการวิจัยจากแบบสอบถาม	20 – 21
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	22 – 26
	5.1 สรุปผลการวิจัย	22 – 24
	5.1.1 สรุปผลการวิจัยจากผลคะแนนการใช้แบบทดสอบ	22 – 23
	5.1.2 สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม	24
	5.2 อภิปรายผล	25
	5.3 ข้อเสนอแนะ	26
บรรณานุกรม		27
ภาคผนวก		28 – 76
	ภาคผนวก ก แบบทดสอบชุดที่ 1	29 – 39
	ภาคผนวก ข แบบทดสอบชุดที่ 2	40 – 42
	ภาคผนวก ค แบบทดสอบชุดที่ 3	43 – 46
	ภาคผนวก ง แบบทดสอบชุดที่ 4	47 – 58
	ภาคผนวก จ แบบทดสอบชุดที่ 5	59 – 61

หน้า

ภาคผนวก ฉ แบบทดสอบชุดที่ 6 62 – 73
ภาคผนวก ช แบบสอบถาม 74 – 75
ประวัติย่อผู้วิจัย 76

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1	14
ตารางที่ 2	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 2	15
ตารางที่ 3	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 3	16
ตารางที่ 4	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 4	17
ตารางที่ 5	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 5	18
ตารางที่ 6	ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 6	19
ตารางที่ 7	ผลการวิจัยจากแบบสอบถาม	20
ตารางที่ 8	เปรียบเทียบผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 – ชุดที่ 6	22
ตารางที่ 9	สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม	24

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทักษะการอ่านมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะเราสามารถอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้จากการอ่านตำราเรียน ตำราวิชาการต่าง ๆ หรือสารคดีก็ได้ หรือเราสามารถอ่านเพื่อรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศ หรือป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ได้ หรือเราสามารถอ่านเพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการประกอบอาชีพจากการอ่านงานเขียนที่เกี่ยวกับอาชีพที่ทำอยู่ได้ หรือเราสามารถอ่านเพื่อความเพลิดเพลินจากนวนิยาย เรื่องสั้น และเรายังสามารถอ่านเพื่อบำบัดความทุกข์ใจจากหนังสือเกี่ยวกับศาสนาหรือจิตวิทยาได้ด้วย

นอกจากนี้ในโลกยุคโลกาภิวัฒน์ ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ สามารถติดต่อถึงกันได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง เราสามารถอ่านค้นหาข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ หรือหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมได้จากอินเตอร์เนต ดังนั้น ผู้ที่เป็นนักอ่านจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีความรอบรู้และเป็นคนทันสมัยตลอดเวลา

จากความสำคัญของการอ่านข้างต้นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย102) ในส่วนของทักษะการอ่าน คือการอ่านวิเคราะห์และวิจารณ์ ดังนั้น การอ่านในระดับนี้จึงเป็นการอ่านขั้นสูง ที่ต้องอาศัยการฝึกฝนอยู่ตลอดเวลา การใช้แบบทดสอบหลังการเรียนแต่ละหัวข้อทุกครั้ง จะเป็นประโยชน์ทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน กล่าวคือ ผู้สอนได้ทราบว่าผู้เรียนเข้าใจหรือไม่เข้าใจหัวข้อใดในบทเรียน ส่วนผู้เรียนเองได้ทบทวนความเข้าใจบทเรียนเก่าก่อนเริ่มบทเรียนใหม่อีกด้วย

จากการสอนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) มาเป็นเวลา 5 ภาคการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าทักษะการอ่านของนิสิตส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ จึงเห็นควรที่จะได้มีการทดลองใช้แบบทดสอบหลังการเรียนแต่ละหัวข้อ เพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านของนิสิต และเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นอีกด้วย

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการอ่านของนิสิต ในรายวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) หลังจากการเรียนแต่ละหัวข้อโดยใช้แบบทดสอบวัดผล

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

การใช้แบบทดสอบหลังจากการเรียนช่วยให้นิสิตทบทวนการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองดีขึ้น

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้สอนวิชาทักษะทางภาษา ทย 102 เฉพาะส่วนทักษะการอ่าน ได้แก่ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง

1.4.2 กลุ่มประชากร

นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน	128	คน
คณะสังคมศาสตร์ จำนวน	43	คน
รวม	171	คน

1.4.3 ระยะเวลาที่ศึกษา

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๖

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลของการวิจัยครั้งนี้คาดว่าจะสามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการอ่านในรายวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) และช่วยพัฒนาการอ่านของนิสิตให้ดีขึ้น

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

การเรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) นั้น นิสิตจะต้องเรียนและฝึกฝนการใช้ทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในงานวิจัยนี้จะศึกษาเฉพาะทักษะการอ่านเท่านั้น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบทดสอบ หมายถึง แบบฝึกหัดทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านข่าว บทความเรื่องสั้น และบทร้อยกรองหลังการเรียนในแต่ละหัวข้อ

นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ หมายถึง นิสิตกลุ่ม B 08 ที่ลงเรียนวิชาทักษะทางภาษา ทย 102 ได้แก่ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาการประถมศึกษา และสาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา

นิสิตคณะสังคมศาสตร์ หมายถึง นิสิตกลุ่ม B 08 ที่ลงเรียนวิชาทักษะทางภาษา ทย 102 ได้แก่ นิสิตคณะสังคมศาสตร์สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ประเภท คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในที่นี้ ผู้วิจัยจำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านข่าว เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทความ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเรื่องสั้น และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทร้อยกรอง

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านข่าว

มีผู้กล่าวถึงข่าวและหลักการอ่านข่าวไว้มาก ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะที่สำคัญ ๆ ดังต่อไปนี้

ดรุณี หิรัญรักษ์ (2538 : 2 -11) ได้กล่าวถึงความหมายของข่าว และองค์ประกอบของข่าวสรุปความได้ ดังนี้

"ข่าว" คือการรายงานเหตุการณ์ หรือสิ่งที่เกิดขึ้น ในการรายงานข่าวจะยึดองค์ประกอบ (News Elements) ต่อไปนี้

1. ความรวดเร็ว (Immediacy)
2. ความใกล้ชิด (Proximity or Nearness)
3. ความเด่นหรือความสำคัญของเรื่อง (Prominence)
4. ผลกระทบกระเทือน (Consequence)
5. ข่าวที่เป็นความสนใจของคนทั่วไป (Human Interest)

ส่วนข่าวที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ความถูกต้อง (Accuracy)
2. ความสมดุล (Balanced)
3. ความเป็นกลาง (Objective)
4. ความชัดเจนและกะทัดรัด (Clear and Concise)

ตามหลักสากลนิยม ข่าวแบ่งความสำคัญออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. หัวข่าว (Headline) หัวข่าวมีหน้าที่และวัตถุประสงค์คือ สร้างความดึงดูดใจให้ผู้อ่านอ่านข่าวนั้น และให้สาระสำคัญของข่าว

2. วรรคนำ (Leads) วรรคนำมักจะเขียนแบบสรุปเรื่องสำคัญ โดยวรรคนำจะตอบคำถาม 5 W'S และ H ได้แก่ who, what, where, when, why และ how

3. ส่วนเชื่อมระหว่างวรรคนำกับเนื้อเรื่อง (Neck) ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างวรรคนำกับเนื้อเรื่อง โดยอาจเป็นการให้รายละเอียดของบุคคล สถานที่ เพิ่มเติมจากวรรคนำ หรืออธิบายขยายความ W ตัวหนึ่งตัวใด และเพื่อเท้าความให้ผู้อ่านได้เข้าใจเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้น

4. รูปแบบของการเขียนข่าว (Structural Types) มี 3 แบบ คือ

4.1 แบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid)

4.2 แบบปิรามิดหัวตั้ง (Upright Pyramid)

4.3 แบบผสม (Combination)

ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 124 - 126) กล่าวถึงแนวทางในการอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์ สรุปความได้ ดังนี้

การอ่านหนังสือพิมพ์ควรอ่านมากกว่า 1 ฉบับ เพื่อเปรียบเทียบเนื้อหาของข่าว โดยมีแนวทางในการอ่าน ดังนี้

1. อ่านส่วนประกอบของหนังสือพิมพ์แต่ละส่วน คือ

1.1 หัวข่าว โดยการอ่านข่าวคอลัมน์ขวาสุด ซ้ายสุดเสียก่อน แล้วอ่านข่าวอื่น ๆ จนหมดหน้าแรกแล้วจึงเปิดอ่านในหน้าต่อไป โดยจำไว้ในใจว่าอ่านข่าวอะไรบ้าง อย่าอ่านข่าวหนึ่งข่าวใดจบเป็นคอลัมน์ แล้วเปิดไปอ่านหน้าต่อไป แบบนี้จะทำให้อ่านช้า เพราะต้องเปิดไปเปิดมา

1.2 การเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ ผู้อ่านควรอ่านในส่วนของนำข่าวคือย่อหน้าแรกของข่าวที่รวมใจความไว้ เพื่อประหยัดเวลา และถ้าสนใจจึงอ่านเนื้อหาโดยละเอียดของข่าวต่อไป

1.3 ภาพประกอบข่าว ผู้อ่านควรพิจารณาว่าภาพประกอบข่าวชัดเจนหรือไม่ หนังสือพิมพ์เสนอในลักษณะที่สร้างสรรค์หรือไม่

1.4 บทนำหรือบรรณาธิการ บทนำมีคุณค่าในแง่ทำให้ผู้อ่านมีวิจารณญาณและมีความรู้สึกนึกคิดกว้างไกล เพราะได้นำความเห็นของคนอื่นมาเปรียบเทียบกับตน

1.5 คอลัมน์ประจำ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อ่าน จะให้ความรู้ ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ข้อวิจารณ์

2. อ่านเนื้อหาที่หนังสือพิมพ์เสนอหลาย ๆ ประเภท โดยพยายามสังเกตหรือพิจารณาการเลือกเสนอข่าว เน้นข่าว เพื่อดูแนวทางของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้น

3. อ่านข่าวอย่างพินิจพิเคราะห์และมีวิจารณญาณ เช่น พิจารณาแหล่งข่าวว่ามีความน่าเชื่อถือเพียงไร การเขียนข่าวมีความชัดเจนเพียงใด มีการบิดเบือนข่าวโดยเจตนาหรือไม่

4. พยายามแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น

ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา (2538 : 301 – 305) ได้กล่าวถึงวิธีการอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ไว้คล้าย ๆ กันสรุปได้ ดังนี้

การอ่านข่าวหนังสือพิมพ์ควรอ่านหัวข่าวหรือพาดหัวข่าว ความนำหรือวรรคนำ และเนื้อข่าวตามโครงสร้างของข่าว ทั้งนี้เพราะรูปแบบการเขียนข่าวที่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่นิยมใช้เป็นการเขียนข่าวแบบปิรามิดหัวกลับ โดยจะบอกเนื้อหาสาระส่วนสำคัญที่สุดของข่าวก่อน แล้วจึงบอกเนื้อหาสำคัญรองลงมา โครงสร้างของข่าวที่ควรอ่าน ได้แก่

1.พาดหัวข่าว พาดหัวข่าวจะเขียนด้วยอักษรตัวโต หน้าที่ของพาดหัวข่าวคือต้องสามารถดึงดูดความสนใจ สรุปสาระสำคัญและจัดลำดับความสำคัญของข่าวอีกด้วย

วิธีการอ่านหัวข่าวนั้น ควรอ่านหัวข่าวใหญ่เสียก่อน แล้วจึงอ่านหัวข่าวที่มีความสำคัญรองลงมา จนถึงหัวข่าวขนาดเล็ก

2. วรรคนำข่าวและเนื้อข่าว วรรคนำทำหน้าที่สรุปประเด็นสำคัญที่สุดในข่าว เพื่อบอกให้ทราบว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร ทำไมและอย่างไร ต่อจากนั้นจะเป็นเนื้อหาของข่าว ซึ่งจะขยายประเด็นสำคัญ ๆ ที่กล่าวไว้แล้วในวรรคนำ

วิธีการอ่านวรรคนำข่าวและเนื้อข่าว การอ่านรายละเอียดของข่าวควรเริ่มต้นด้วยการอ่านวรรคนำ เพื่อให้ทราบสาระสำคัญของข่าวโดยย่อ และในกรณีที่ผู้อ่านไม่มีเวลามาก การอ่านวรรคนำจะช่วยประหยัดเวลาของผู้อ่านได้ด้วย และเมื่ออ่านวรรคนำแล้วเกิดความสนใจจึงควรอ่านเนื้อข่าวต่อไป เนื้อข่าวที่ดีจะต้องมีความกระจ่างชัดเจน กะทัดรัด และอ่านง่าย ไม่สร้างความสงสัยให้ผู้อ่าน นอกจากนี้ยังต้องมีความถูกต้อง ครบทุกด้านอีกด้วย

2.1.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทความ

มีผู้กล่าวถึงหลักการอ่านบทความไว้มาก เฉพาะที่สำคัญ ๆ มีดังนี้

ตรีศิลป์ บุญขจร (2539 : 163 -167) กล่าวถึงประเภทของบทความและแนวทางการอ่านบทความ สรุปได้ ดังนี้

บทความแบ่งได้ 5 ประเภท ได้แก่

1. บทความวิเคราะห์ เป็นบทความมุ่งการวิเคราะห์ปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในสังคม โดยใช้ข้อมูลประกอบที่น่าเชื่อถือและมีความยุติธรรมในการวิเคราะห์ข้อมูล บทความวิเคราะห์ที่ดีควรเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาด้วย

2. บทความแสดงความคิดเห็น มีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความคิดเห็นที่เสนอควรได้มาจากการวิเคราะห์ปัญหาโดยใช้วิจารณญาณของผู้เขียนอย่างละเอียดถี่ถ้วน บทความแสดงความคิดเห็นที่ดีควรเสนอทรรศนะใหม่ หรือเสนอทรรศนะที่มีเหตุผลสร้างสรรค์ไม่ใช่บ่อน

ทำลาย ความน่าเชื่อถือของความคิดเห็นที่เสนอขึ้นอยู่กับการสำรวจวิเคราะห์ปัญหา การใช้ปัญญาไตร่ตรองโดยปราศจากอคติ และการแสดงถึงเจตนาดีของผู้เขียนที่มีต่อส่วนรวม

3. บทความเชิงวิจารณ์ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยใช้หลักเกณฑ์ หรือทฤษฎีมาช่วยในการพิจารณาและประเมินค่า

4. บทความสารคดี มีเนื้อหามุ่งเสนอความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียดมากกว่าเสนอความคิดเห็น ข้อมูลที่นำมาเขียนมักได้มาจากประสบการณ์ตรงของผู้เขียน หรือได้จากการรวบรวมประสบการณ์ทางอ้อมของผู้เขียนก็ได้ นอกจากนี้บทความสารคดีจะให้ความสำคัญกับวิธีการเขียนที่มุ่งให้ความเพลิดเพลินกับผู้อ่านโดยใช้ภาษาที่ไม่เป็นทางการอีกด้วย ดังนั้นคุณค่าของบทความสารคดีอยู่ที่รายละเอียดของสิ่งที่เขียน ซึ่งจะให้ความรู้ที่แปลกใหม่และสมบูรณ์ อีกทั้งอยู่ที่วิธีการเขียนที่ทำให้อ่านได้เพลิดเพลินด้วย

5. บทความสัมภาษณ์ เป็นบทความที่เขียนจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์บุคคล หรือกลุ่มบุคคล คุณค่าของบทความประเภทนี้อยู่ที่มองเห็นแนวโน้มเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลต่าง ๆ ต่อปัญหาหรือเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งด้วย

ดังนั้นแนวทางการอ่านบทความประเภทต่าง ๆ เพื่อประเมินคุณค่าจึงมักพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความถูกต้อง ชัดเจนของข้อมูล
2. ความคิดเห็นที่แปลกใหม่ เที่ยงธรรม และสร้างสรรค์
3. วิธีการเขียนที่สละสลวย น่าอ่าน

ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 92 -93) กล่าวถึงแนวทางการอ่านบทความไว้ ดังนี้

1. ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายอย่างไรในการเขียนบทความ เช่น เพื่อแนะแนวทาง เพื่อโน้มน้าวใจ หรือเพื่อเสนอข้อคิดเห็นเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

2. เนื้อหาสาระหรือข้อเท็จจริงที่ผู้เขียนนำมาเสนอถูกต้องหรือไม่ ตรงตามหลักฐานหรือทฤษฎีเพียงใด มีแหล่งที่มาจากที่ใด น่าเชื่อถือหรือไม่ นอกจากนี้ควรพิจารณาความน่าสนใจของเนื้อหาในแง่ความทันต่อเหตุการณ์ หรือไม่มีผู้ใดเขียนเอาไว้

3. ส่วนที่แสดงความคิดเห็นของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นความคิดเห็นริเริ่มให้เกิดความคิดใหม่ ๆ หรือไม่ มีความคิดเห็นที่สร้างสรรค์เพียงใด

4. ส่วนภาษาและวิธีการนำเสนอ ลักษณะภาษาที่ใช้เขียนชัดเจน สละสลวยอ่านเข้าใจง่ายเหมาะสมกับประเภทของบทความหรือไม่ วิธีการนำเสนอน่าสนใจหรือไม่ เช่นการตั้งชื่อเรื่อง การลำดับความในเนื้อเรื่อง

5. คุณสมบัติของผู้เขียนบทความ ควรพิจารณาคุณวุฒิและประสบการณ์ของผู้เขียน

หรือชื่อผู้เขียนยังช่วยดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านด้วย นอกจากนี้ผู้อ่านควรพิจารณาว่าผู้เขียนใช้นามปากกาหรือนามจริง หากใช้นามปากกาเหมาะสมกับบทความประเภทนั้น ๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด

2.1.3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเรื่องสั้น

มีผู้กล่าวถึงหลักการอ่านเรื่องสั้นไว้มาก ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะบางเรื่อง ดังนี้

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2538 : 708 – 711) กล่าวถึงแนวทางการอ่านเรื่องสั้น ซึ่งสามารถสรุปได้ 2 แนว คือ

แนวการอ่านเรื่องสั้นเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านโดยติดตามเหตุการณ์หรือเรื่องราวของเรื่องว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น และเกิดอย่างไร ความสนุกจะขึ้นอยู่กับเทคนิคการเขียนเรื่องสั้นในด้านการวางโครงเรื่อง การสร้างตัวละคร การใช้ภาษาบรรยายและการสร้างบทสนทนาที่ชวนให้ผู้อ่านสนใจ ซึ่งจะอ่านติดตามเรื่องราวตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง

แนวทางการอ่านเรื่องสั้นเพื่อประเทืองปัญญา เป็นการอ่านเพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องสั้น รวมทั้งอ่านเพื่อประเมินค่าของเรื่องด้วย ดังนั้นผู้อ่านต้องรู้จักองค์ประกอบของเรื่องสั้นได้แก่ โครงเรื่อง แนวคิด ตัวละคร ฉากหรือสถานที่ เป็นอย่างดี จึงจะสามารถอ่านวิจารณ์คุณค่าของเรื่องสั้นได้

ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 112 -113) กล่าวถึงแนวทางอ่านงานเขียนเรื่องสั้นไว้ ดังนี้

การอ่านเรื่องสั้นมีหลักการอ่าน คือ

1. พิจารณาโครงเรื่องที่อ่านว่าเป็นอย่างไร ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านหรือไม่
2. พิจารณาเนื้อเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบว่าเป็นเรื่องสั้นประเภทใด ชื่อเรื่องสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องหรือไม่ เนื้อเรื่องสนุกสนานหรือไม่
3. พิจารณาแก่นของเรื่องคืออะไร
4. พิจารณาศิลปะในการแต่งและการใช้ภาษาว่าเหมาะสมหรือไม่

2.1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านบทร้อยกรอง

มีผู้กล่าวถึงแนวทางการอ่านร้อยกรองไว้มาก ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะเรื่องที่สำคัญ ดังนี้

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2538 : 738 – 751) กล่าวถึงแนวทางการอ่านบทร้อยกรองไว้ ดังนี้

1. อ่านให้ได้ “เรื่อง” และ “แก่นเรื่อง” การอ่านบทร้อยกรองผู้อ่านต้องอ่านให้ได้แนวคิดของเรื่องโดยขั้นแรกต้องถอดความภาษาร้อยกรองเป็นภาษาร้อยแก้วก่อน เพื่อให้เห็นความแตกต่างของภาษาร้อยกรองและภาษาร้อยแก้ว ต่อจากนั้นผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของถ้อยคำที่ผู้ประพันธ์แต่งขึ้นว่าแฝงนัยอะไรไว้ นอกจากนี้ยังต้องจับน้ำเสียงด้วยว่าผู้ประพันธ์ใช้น้ำเสียงใดในบทประพันธ์

2. ศึกษาความหมายของคำและการเรียงคำ ความหมายของคำอาจพิจารณาได้เป็นความหมายตามตัวอักษร และความหมายตามนัยยะ การศึกษาความหมายของคำต้องพิจารณาบริบทหรือข้อความ

แวดล้อมประกอบด้วย ส่วนการเรียงคำนั้น บทร้อยกรองมักใช้คำจำกัดตามฉันทลักษณ์ที่แต่งบทประพันธ์ จึงต้องใช้คำที่สื่อความได้ชัดเจนตรงตามความมุ่งหมายของผู้ประพันธ์

3. ฟังเสียงและจังหวะ การอ่านบทร้อยกรองให้เข้าใจซาบซึ้ง ผู้อ่านจะเข้าใจเสียงและจังหวะของบทประพันธ์ที่ผู้ประพันธ์นำเสนอ กล่าวคือ เสียงคือความเหลื่อมล้ำต่ำสูงของน้ำหนักแห่งเสียงของคำ เสียงในบทกวีนิพนธ์ทำให้เกิดความรู้สึกและจินตภาพ ส่วนจังหวะคือท่วงทำนองของกลุ่มคำที่จัดวางไว้เป็นวรรคตอนหรือช่วงคำนั่นเอง จังหวะของคำประพันธ์ขึ้นอยู่กับคำสัมผัสในบทประพันธ์

4. จินตนาการให้เห็นภาพ จินตนาการเกิดขึ้นจากการใช้คำ ความ เสียงและจังหวะของผู้ประพันธ์ให้ผู้อ่านเกิดภาพขึ้นในใจ

5. ศึกษาโวหาร โวหารหรือภาพพจน์คือถ้อยคำที่ทำให้เกิดภาพ การใช้โวหารจะช่วยให้ผู้อ่านเห็นภาพที่ชัดเจนกว่าการใช้ถ้อยคำธรรมดา โวหารมีหลายแบบ เช่น อุปมาอุปไมย คำกล่าวเกินจริง บุคคลาวัต เป็นต้น

6. ตีความสัญลักษณ์ สัญลักษณ์คือคำที่ใช้แทนภาพ สิ่งต่าง ๆ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม อันมีความหมายนอกเหนือจากความหมายตามตัวอักษร บทกวีนิพนธ์บางครั้งผู้ประพันธ์อาจสอดแทรกสัญลักษณ์ให้ผู้อ่านตีความก็ได้ ผู้อ่านจึงต้องรู้ว่าคำใดเป็นสัญลักษณ์ว่าอย่างไร

7. ควรมีพื้นความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีและรูปแบบฉันทลักษณ์ บางครั้งผู้ประพันธ์อาจเขียนเรื่องล้อเลียนเหตุการณ์หรือความคิดในวรรณคดีสมัยก่อนหรือนำเอาเรื่องมาเขียนในบริบทใหม่ ผู้อ่านจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับวรรณคดีหลัก ๆ เพื่อให้เข้าใจสารที่ผู้ประพันธ์นำเสนอ นอกจากนี้ผู้อ่านควรมีความรู้เกี่ยวกับรูปแบบฉันทลักษณ์ของคำประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เพื่อช่วยให้เข้าใจบทประพันธ์ได้ดีขึ้น

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

พูนพงษ์ งามเกษม (2518) ศึกษาเรื่องการทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการฝึกทักษะการอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะที่มีเนื้อหาตรงกับความสนใจ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งฝึกฝนให้คิดเชิงวิจารณ์และเชิงสร้างสรรค์ในขณะอ่านอยู่เสมอ จะมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น และการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่า กลุ่มที่สอนอ่านโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะเป็นอุปกรณ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบเดิมอีกด้วย

ทิพวรรณ หอมพูล (2537) ศึกษาเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครูกับกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความบทร้อยกรองสูงขึ้น ภายหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรอง นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความบทร้อยกรองมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่ากลุ่มที่ใช้วิธีการสอนตามคู่มือครู

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมานี้ ได้ให้ความรู้ความคิดแก่ผู้วิจัยอย่างมากและผู้วิจัยได้ใช้ประโยชน์เป็นแนวทางในการจัดทำแบบทดสอบเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่ลงเรียนวิชา ทย 102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 ซึ่งผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้สอนคือ กลุ่ม B 08 แบ่งเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์จำนวน 128 คน และนิสิตคณะสังคมศาสตร์จำนวน 43 คน จำนวนทั้งสิ้น 171 คน

3.2 เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือวิจัยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

3.2.1 แบบทดสอบ

แบบทดสอบคือ แบบฝึกหัดทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านข่าว บทความเรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ซึ่งเป็นแบบทดสอบประเภทคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกและประเภทคำถามกาถูกผิด มีจำนวน 6 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบก่อนการเรียนทักษะการอ่านทั้ง 4 หัวข้อ คือ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง โดยเป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 18 ข้อ

ชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านข่าว เป็นคำถามเลือกกาถูกผิด จำนวน 5 ข้อ

ชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านบทความ เป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 8 ข้อ

ชุดที่ 4 เป็นแบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านเรื่องสั้น เป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 5ข้อ

ชุดที่ 5 เป็นแบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านร้อยกรอง เป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 7 ข้อ

ชุดที่ 6 เป็นแบบทดสอบหลังการเรียนทักษะการอ่านครบ 4 หัวข้อ คือ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง โดยเป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.2.2 **แบบสอบถาม**

แบบสอบถามคือ แบบสอบถามที่ใช้ถามข้อมูลทั่วไปของนิสิต รวมทั้งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ใช้หลังจากการทำแบบทดสอบครบทั้ง 6 ชุดแล้ว แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของนิสิต เป็นคำถามแบบเลือกตอบ จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นและความเข้าใจการอ่านหลังจากเรียนหัวข้อต่าง ๆ ในทักษะการอ่านจบแล้ว เป็นคำถามแบบประมาณค่า 5 ตัวเลือก คือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) ค่อนข้างน้อย (2) และน้อย (1) จำนวน 17 ข้อ

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3.3 การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นดังกล่าวข้างต้นเป็นเครื่องมือ โดยแบ่งระยะการเก็บข้อมูลออกเป็น 7 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เป็นการเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 เพื่อเป็นแบบทดสอบก่อนการเรียนทักษะการอ่าน ว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจทักษะการอ่านใน 4 หัวข้อ คือ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 2 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดชุดที่ 2 จากแบบทดสอบการอ่านข่าว ใช้เวลาประมาณ 15 นาที เพื่อประเมินว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจการอ่านข่าวหลังจากการเรียนมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 3 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดชุดที่ 3 จากแบบทดสอบการอ่านบทความ ใช้เวลาประมาณ 20 นาที เพื่อประเมินว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจการอ่านบทความหลังจากการเรียนมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 4 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดชุดที่ 4 จากแบบทดสอบการอ่านเรื่องสั้น ใช้เวลาประมาณ 20 นาที เพื่อประเมินว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจการอ่านเรื่องสั้นหลังจากการเรียนมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 5 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดชุดที่ 5 จากแบบทดสอบการอ่านบทร้อยกรอง ใช้เวลาประมาณ 20 นาที เพื่อประเมินว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจการอ่านบทร้อยกรองหลังจากการเรียนมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 6 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบชุดชุดที่ 6 ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เพื่อเป็นแบบทดสอบหลังจากเรียนทักษะการอ่านครบทั้ง 4 หัว ว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจทักษะการอ่านมากน้อยเพียงไร

ระยะที่ 7 การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ใช้เวลาประมาณ 20 นาทีเพื่อประเมินว่านิสิตมีความรู้ความเข้าใจทักษะการอ่าน หลังจากการเรียนมากน้อยเพียงไร

แบบทดสอบและแบบสอบถามดังกล่าวข้างต้นนี้ได้ส่งให้นิสิตกลุ่ม B 08 จำนวน 171 คน ที่เรียนวิชาทย 102 เป็นผู้ทำ ได้รับคืนแบบทดสอบและแบบสอบถามทั้ง 7 ระยะ ครบในจำนวนร้อยละ 100

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบใช้ค่าร้อยละเป็นเกณฑ์ประเมิน โดยประเมินค่าร้อยละจากจำนวนนิสิตทั้งหมด 171 คน ว่าในแต่ละหัวข้อของแบบทดสอบทั้ง 6 ชุด แบ่งเป็นนิสิตที่ทำแบบทดสอบได้มีจำนวนร้อยละเท่าไร และนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้มีจำนวนร้อยละเท่าไร

ส่วนวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามนั้นใช้ค่าร้อยละเป็นเกณฑ์ประเมินผลข้อมูลเช่นเดียวกัน โดยคิดจากจำนวนนิสิตทั้งหมด 171 คน ตอบแบบสอบถาม 17 ข้อ โดยมีเกณฑ์คะแนนระดับความคิดเห็น 5 ระดับ ดังกล่าวแล้วข้างต้น

การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งจากแบบทดสอบและแบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลค่าร้อยละไว้ดังนี้

80 - 100	หมายถึง	ดีมาก
70 - 79	หมายถึง	ดี
60 - 69	หมายถึง	ปานกลาง
50 - 59	หมายถึง	อ่อน

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) ครั้งนี้ ซึ่งมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังกล่าวมาในบทก่อนแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิจัยจากแบบทดสอบ

แบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 ชุด ปรากฏผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1

นิสิตคณะ / สาขาวิชา*	นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)	นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)	จำนวน (คน)
1. SS 1 F	69.77	30.23	43
2. ED 12	83.33	16.67	30
3. ED 13 T + 13 M	66.67	33.33	27
4. ED 19 A + 19 B	85.71	14.29	42
5. ED 17	89.66	10.34	29
รวม	78.95	21.05	171

---

* SS1 F นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร

ED 12 นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการประถมศึกษา

ED 13 T + 13 M นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย, สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์สากล

ED 19 A + 19 B นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา

ED 17 นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย

ตารางที่ 1 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 เพื่อทดสอบนิสิตก่อนการเรียนทักษะการอ่านทั้ง 4 หัวข้อ คือ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรอง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 1 ได้ร้อยละ 78.95 และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 1 ไม่ได้ร้อยละ 21.05

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยทำแบบทดสอบชุดที่ 1 ได้มากที่สุดร้อยละ 89.66 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษาทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 66.67

ส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษาทำแบบทดสอบชุดที่ 1 ไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 33.33 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทยทำไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 10.34

ตารางที่ 2 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 2

นิสิตคณะ / สาขาวิชา	นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)	นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)	จำนวน (คน)
1. SS1 F	90.70	9.30	43
2. ED 12	90	10	30
3. ED 13 T + 13 M	48.15	51.85	27
4. ED 19 A + 19 B	61.90	38.10	42
5. ED 17	86.21	13.79	29
รวม	76.02	23.98	171

ตารางที่ 2 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 2 เพื่อประเมินผลการอ่านข่าวของนิสิตหลังการเรียนการอ่านข่าวแล้ว ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 2 ได้ร้อยละ 76.02 และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 2 ไม่ได้ร้อยละ 23.98

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบชุดที่ 2 ได้พบว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบได้มากที่สุดร้อยละ 90.70 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการประถมศึกษาทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 48.15

ส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 51.85 และและนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขา

การประถมศึกษาทำไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 10

ตารางที่ 3 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 3

นิสิตคณะ / สาขาวิชา	**นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**จำนวน (คน)**
1. SS1 F	100	0	43
2. ED 12	93.33	6.67	30
3. ED 13 T + 13 M	74.07	25.93	27
4. ED 19 A + 19 B	97.62	2.38	42
5. ED 17	82.76	17.24	29
รวม	91.23	8.77	171

ตารางที่ 3 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 3 เพื่อประเมินผลการอ่านบทความของนิสิตหลังการเรียนการอ่านบทความแล้ว ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 3 ได้ร้อยละ 91.23 และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 3 ไม่ได้ร้อยละ 8.77

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบชุดที่ 3 ได้พบว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบได้มากที่สุดร้อยละ 100 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 74.07

ส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 25.93 และนิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 0

ตารางที่ 4 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 4

นิสิตคณะ / สาขาวิชา	นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)	นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)	จำนวน (คน)
1. SS1 F	48.84	51.16	43
2. ED 12	50	50	30
3. ED 13 T + 13 M	25.93	74.07	27
4. ED 19 A + 19 B	47.62	52.38	42
5. ED 17	24.14	75.86	29
รวม	40.94	59.06	171

ตารางที่ 4 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 4 เพื่อประเมินผลการอ่านเรื่องสั้นของนิสิตหลังการเรียนการอ่านเรื่องสั้นแล้ว ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 4 ได้ร้อยละ 40.94 และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 4 ไม่ได้ร้อยละ 59.06

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบชุดที่ 4 ได้พบว่านิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการประถมศึกษาทำได้มากที่สุดร้อยละ 50 และและนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาภาษาไทยทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 24.14

ส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาภาษาไทยทำแบบแบบทดสอบไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 75.86 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาการประถมศึกษาทำไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 50

ตารางที่ 5 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 5

นิสิตคณะ / สาขาวิชา	**นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**จำนวน (คน)**
1. SS1 F	100	0	43
2. ED 12	96.67	3.33	30
3. ED 13 T + 13 M	62.96	37.04	27
4. ED 19 A + 19 B	83.33	16.67	42
5. ED 17	86.21	13.79	29
รวม	87.13	12.87	171

ตารางที่ 5 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 5 เพื่อประเมินผลการอ่านร้อยกรองของนิสิตหลังการเรียนการอ่านร้อยกรองแล้ว ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 5 ได้ร้อยละ 87.13และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 5 ไม่ได้ร้อยละ 12.87

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบชุดที่ 5 ได้พบว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบได้มากที่สุดร้อยละ 100 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 62.96

ส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 37.04 และนิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 0

ตารางที่ 6 ผลของการใช้แบบทดสอบชุดที่ 6

นิสิตคณะ / สาขาวิชา	**นิสิตทำได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**นิสิตทำไม่ได้ (คิดเป็นร้อยละ)**	**จำนวน (คน)**
1. SS1 F	97.67	2.33	43
2. ED 12	80	20	30
3. ED 13 T + 13 M	74.07	25.93	27
4. ED 19 A + 19 B	83.33	16.67	42
5. ED 17	96.55	3.45	29
รวม	87.13	12.87	171

ตารางที่ 6 เป็นผลการใช้แบบทดสอบชุดที่ 6 เพื่อทดสอบหลังการเรียนทักษะการอ่านครบทั้ง 4 หัวข้อคือ การอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้นและบทร้อยกรอง ผลการวิจัยพบว่า นิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 6 ได้ร้อยละ 87.13 และนิสิตทำแบบทดสอบชุดที่ 4 ไม่ได้ร้อยละ 12.87

ในส่วนของนิสิตที่ทำแบบทดสอบชุดที่ 6 ได้พบว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบได้มากที่สุดร้อยละ 97.67 และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางค-ศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำได้น้อยที่สุดร้อยละ 74.07

ส่วนนิสิตที่ทำแบบทดสอบไม่ได้พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ สาขาดุริยางคศาสตร์ไทย สาขาดุริยางคศาสตร์สากลทำไม่ได้มากที่สุดร้อยละ 25.93 และนิสิตคณะสังคมศาสตร์ สาขาการเงินและการธนาคารทำแบบทดสอบไม่ได้น้อยที่สุดร้อยละ 2.33

4.2 ผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 7 ผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)
1.	นิสิตเข้าใจโครงสร้างของข่าว	7.02	53.80	35.09	4.09	
2.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของข่าว	9.36	44.44	42.11	4.09	
3.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านหนังสือพิมพ์ดีขึ้น	13.45	57.89	22.22	3.51	2.92
4.	นิสิตทราบว่าบทความมีกี่ประเภท	5.85	18.71	60.82	11.70	2.92
5.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของบทความ	4.09	24.56	59.06	9.36	2.92
6.	นิสิตแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้	15.20	40.35	33.33	8.18	2.92
7.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านบทความดีขึ้น	8.77	40.94	44.44	2.92	2.92
8.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของเรื่องสั้น	7.02	43.86	39.77	6.43	2.92
9.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านเรื่องสั้นดีขึ้น	9.94	51.46	30.41	5.26	2.92
10.	นิสิตเข้าใจรูปแบบของร้อยกรอง	7.02	36.84	44.44	8.18	3.51
11.	นิสิตสามารถจับใจความ/ตีความร้อยกรองได้	6.43	22.22	57.89	8.77	4.67
12.	นิสิตเข้าใจเรื่องภาพพจน์	10.53	31.58	46.78	7.60	3.51
13.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านร้อยกรองดีขึ้น	7.02	36.84	43.86	8.77	3.51
14.	นิสิตทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ	8.77	32.16	42.69	12.87	3.51
15.	นิสิตอ่านทบทวนบทเรียนก่อนเรียน	4.09	11.70	51.46	25.14	7.60
16.	นิสิตคิดว่าทักษะการอ่านของนิสิตพัฒนาขึ้น	8.18	45.03	38.01	5.26	3.51
17.	การทำแบบทดสอบหลังเรียนจบแต่ละหัวข้อช่วยทบทวนความเข้าใจบทเรียนของนิสิตให้ดีขึ้น	21.64	48.54	23.98	2.92	2.92

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิจัยจากแบบสอบถาม 17 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตเข้าใจการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองอยู่ในระดับมาก (5) – ปานกลาง (4) ซึ่งคิดเป็นร้อยละมากกว่าร้อยละ 50

นิสิตยังแสดงความคิดเห็นว่า ทักษะการอ่านของนิสิตพัฒนาขึ้น เมื่อใช้แบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านในแต่ละหัวข้อ และการทำแบบทดสอบหลังการเรียนจบแต่ละหัวข้อยังช่วยทบทวนความเข้าใจบทเรียนของนิสิตให้ดีขึ้นด้วย

นอกจากนี้นิสิตยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

1. ควรมีแบบฝึกหัดให้ทำทุกครั้ง เพื่อเป็นการทบทวนในแต่ละหัวข้อ
2. อยากให้อธิบายเนื้อหาให้ละเอียดขึ้น
3. การสอบแต่ละครั้ง ควรแจ้งนิสิตทราบล่วงหน้า
4. แบบฝึกหัดการอ่านอาจารย์ให้เวลาน้อยเกินไป

จากผลการวิจัยทั้งการใช้แบบทดสอบและแบบสอบถามแสดงให้เห็นว่า การใช้แบบทดสอบหลังการเรียนทักษะการอ่านช่วยให้นิสิตทบทวนการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองให้เข้าใจการอ่านได้ดีขึ้น ซึ่งตรงตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล
และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินผลการเรียนการสอนทักษะการอ่านของนิสิตในรายวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) หลังจากการเรียนแต่ละหัวข้อโดยใช้แบบทดสอบวัดผล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง จากประชากรที่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2546 กลุ่ม B 08 คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 128 คน และคณะสังคมศาสตร์ จำนวน 43 คน รวมทั้งหมด 171 คน โดยใช้เครื่องมือการวิจัย 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรกคือ การใช้แบบทดสอบ เป็นคำถามปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก และคำถามเลือกกาถูกผิด ประเภทที่สอง คือ การใช้แบบสอบถาม แสดงระดับความคิดเห็น 5 ระดับคือ มากที่สุด (5) มาก (4) ปานกลาง (3) ค่อนข้างน้อย (2) และน้อย (1) และใช้เกณฑ์การประเมินผลเป็นค่าร้อยละ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.1 สรุปผลการวิจัยจากผลคะแนนการใช้แบบทดสอบ

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 – ชุดที่ 6

ผลคะแนนการใช้แบบทดสอบ	นิสิตทำได้		นิสิตทำไม่ได้		รวมทั้งหมด	
	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ	จำนวน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
ชุดที่ 1	135	78.95	36	21.05	171	100
ชุดที่ 2	130	76.02	41	23.98	171	100
ชุดที่ 3	156	91.23	15	8.77	171	100
ชุดที่ 4	70	40.94	101	59.06	171	100
ชุดที่ 5	149	87.13	22	12.87	171	100
ชุดที่ 6	149	87.13	22	12.87	171	100

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นิสิตมีผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 ร้อยละ 78.95 แต่มีผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 6 ร้อยละ 87.13 ซึ่งเป็นผลคะแนนการทดสอบที่ดีกว่าผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 ร้อยละ 8.18

นอกจากนี้ เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 2 – ชุดที่ 5 ระหว่างการเรียนการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองนั้น สรุปผลการวิจัยได้ว่านิสิตมีผลคะแนนการอ่านข่าว บทความ และบทร้อยกรองมากกว่าร้อยละ 50 คือ

- แบบทดสอบชุดที่ 2 การอ่านข่าว นิสิตทำได้คิดเป็นร้อยละ 76.02 และนิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 23.98 ซึ่งมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 52.04

- แบบทดสอบชุดที่ 3 การอ่านบทความ นิสิตทำได้คิดเป็นร้อยละ 91.23 และนิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 8.77 ซึ่งมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 82.46

- แบบทดสอบชุดที่ 5 การอ่านบทร้อยกรอง นิสิตทำได้คิดเป็นร้อยละ 87.13 และนิสิตทำไม่ได้คิดเป็นร้อยละ 12.87 ซึ่งมีค่าคะแนนแตกต่างกัน 74.26

แต่อย่างไรก็ตาม ผลคะแนนเก็บแบบทดสอบชุดที่ 4 การอ่านเรื่องสั้น นิสิตมีค่าคะแนนเก็บทำไม่ได้ร้อยละ 59.06 และทำได้ร้อยละ 40.94 ซึ่งมีค่าคะแนนแตกต่างกันเพียง 18.12 ถือได้ว่าเป็นค่าร้อยละที่แตกต่างกันไม่มากนัก อันแสดงให้เห็นว่าถึงแม้นิสิตทำคะแนนเก็บการอ่านเรื่องสั้นได้ไม่ถึง ร้อยละ 50 แต่ค่าร้อยละความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ทำได้กับนิสิตที่ทำไม่ได้มีค่าไม่สูงมาก คือ ต่างกันเพียงร้อยละ 18.12 เท่านั้น

5.1.2 สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ตารางที่ 9 สรุปผลการวิจัยจากแบบสอบถาม

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)
1.	นิสิตเข้าใจโครงสร้างของข่าว	7.02	53.80	35.09	4.09	
2.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของข่าว	9.36	44.44	42.11	4.09	
3.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านหนังสือพิมพ์ดีขึ้น	13.45	57.89	22.22	3.51	2.92
4.	นิสิตทราบว่าบทความมีกี่ประเภท	5.85	18.71	60.82	11.70	2.92
5.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของบทความ	4.09	24.56	59.06	9.36	2.92
6.	นิสิตแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้	15.20	40.35	33.33	8.18	2.92
7.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านบทความดีขึ้น	8.77	40.94	44.44	2.92	2.92
8.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของเรื่องสั้น	7.02	43.86	39.77	6.43	2.92
9.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านเรื่องสั้นดีขึ้น	9.94	51.46	30.41	5.26	2.92
10.	นิสิตเข้าใจรูปแบบของร้อยกรอง	7.02	36.84	44.44	8.18	3.51
11.	นิสิตสามารถจับใจความ/ตีความร้อยกรองได้	6.43	22.22	57.89	8.77	4.67
12.	นิสิตเข้าใจเรื่องภาพพจน์	10.53	31.58	46.78	7.60	3.51
13.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านร้อยกรองดีขึ้น	7.02	36.84	43.86	8.77	3.51
14.	นิสิตทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ	8.77	32.16	42.69	12.87	3.51
15.	นิสิตอ่านทบทวนบทเรียนก่อนเรียน	4.09	11.70	51.46	25.14	7.60
16.	นิสิตคิดว่าทักษะการอ่านของนิสิตพัฒนาขึ้น	8.18	45.03	38.01	5.26	3.51
17.	การทำแบบทดสอบหลังเรียนจบแต่ละหัวข้อช่วยทบทวนความเข้าใจบทเรียนของนิสิตให้ดีขึ้น	21.64	48.54	23.98	2.92	2.92

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่า นิสิตเข้าใจวิธีการอ่านข่าว บทความ เรื่องสั้น และบทร้อยกรองอยู่ในเกณฑ์มาก (4) ถึง ปานกลาง (3)

นิสิตยังแสดงความคิดเห็นว่า ทักษะการอ่านของนิสิตพัฒนาขึ้น เมื่อใช้แบบทดสอบหลังการเรียนการอ่านในแต่ละหัวข้อ และการทำแบบทดสอบหลังการเรียนจบแต่ละหัวข้อยังช่วยทบทวนความเข้าใจบทเรียนของนิสิตให้ดีขึ้นด้วย

5.2 อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยการใช้แบบทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนิสิตชั้นปีที่ 1 ที่เรียนวิชาทักษะทางภาษา 2 (ทย 102) ครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีข้อพิจารณาดังนี้

5.2.1 การที่นิสิตสามารถทำผลคะแนนการใช้แบบทดสอบชุดที่ 1 ได้ถึงร้อยละ 78.95 นั้น อาจเป็นเพราะนิสิตในกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนิสิตคณะศึกษาศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์นั้น นิสิตส่วนใหญ่ขยันและตั้งใจเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี จึงสามารถทำคะแนนการใช้แบบทดสอบครั้งที่ 1 ได้มากกว่าร้อยละ 50 และเมื่อสอนตามปกติ โดยมีแบบทดสอบเพื่อเก็บคะแนนทักษะการอ่านทุกหัวข้อ ยิ่งทำให้นิสิตมีความตั้งใจเรียนเพิ่มมากขึ้น เพื่อทำคะแนนเก็บให้ดี นอกจากนี้การใช้แบบทดสอบยังเป็นการวัดความเข้าใจให้แก่นิสิตในแต่ละหัวข้อของการอ่านด้วย

5.2.2 เหตุที่นิสิตมีผลคะแนนเก็บการอ่านเรื่องสั้นน้อยนั้น อาจเป็นเพราะเวลาในการสอนทักษะการอ่านมีจำกัด รวมทั้งเนื้อหาในหัวข้อการอ่านเรื่องสั้นมีมาก จึงทำให้ผู้สอนต้องสอนอย่างรวดเร็วให้ทันเวลา อาจทำให้นิสิตบางส่วนตามเนื้อหาไม่ทัน และเมื่อสอบเก็บคะแนนนิสิตมีเวลาทำแบบทดสอบน้อย แต่ต้องใช้เวลาในการอ่านวิเคราะห์อย่างละเอียด ด้วยเหตุต่าง ๆ เหล่านี้จึงทำให้นิสิตทำคะแนนเก็บการอ่านเรื่องสั้นได้ไม่ดี แต่หากมีเวลาสอนเพิ่มมากขึ้น และให้เวลาสอบเก็บคะแนนเพิ่มขึ้นอาจทำให้นิสิตทำคะแนนเก็บได้ดีขึ้นได้

5.2.3 จากผลการใช้แบบทดสอบการอ่านข้างต้นนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาทักษะทางภาษา (ทย 102) ในส่วนทักษะการอ่านได้คือ ควรมีแบบทดสอบหลังการเรียนในแต่ละหัวข้อทุกครั้ง เพื่อเป็นประโยชน์ในการทบทวนบทเรียนของนิสิต นอกจากการทำแบบฝึกหัดทั่วไป โดยทำเป็นแบบทดสอบแบบปรนัยหรือกาเครื่องหมายถูกผิด เพื่อสะดวกในการตรวจ

5.2.4 การสอนวิชาทักษะทางภาษา (ทย102) ได้แบ่งการสอนแต่ละทักษะออกเป็น 4 ครั้ง แต่เนื่องจากสัปดาห์ที่สอนในแต่ละปีการศึกษามีไม่เท่ากัน รวมทั้งเนื้อหาในแต่ละทักษะมีมากน้อยแตกต่างกัน จึงทำให้ผู้สอนต้องปรับการเรียนการสอนแต่ละทักษะให้ได้เนื้อหาตามบทเรียนที่กำหนดไว้ จึงทำให้บางทักษะสอน 2 ครั้ง แต่บางทักษะต้องสอน 5 ครั้ง ดังนั้น ในส่วนของทักษะการอ่านซึ่งมีเนื้อหาค่อนข้างมาก นิสิตจึงควรอ่านเพิ่มเติมและทำความเข้าใจก่อนเข้าเรียนทุกครั้ง เพื่อช่วยให้การเรียนในห้องเรียนเรียนได้อย่างรวดเร็ว และไม่กินเวลาทักษะอื่นมากเกินไปอีกด้วย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองใช้แบบทดสอบหลังการเรียนทักษะการอ่านเพียงทักษะเดียวเท่านั้น ควรทดลองใช้แบบทดสอบหลังการเรียนทักษะการฟัง การพูด และการเขียนในการเรียนวิชา ทย 101 และ ทย 102 เพื่อพัฒนาการเรียนทักษะของนิสิตให้ดียิ่งขึ้น

5.3.2 ควรทดลองเปรียบเทียบการใช้แบบทดสอบกับเครื่องมือรูปแบบอื่น ๆ เพื่อศึกษาว่าเครื่องมือรูปแบบใดที่ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนิสิตให้ดีขึ้น

บรรณานุกรม

ฉอ้าน วุฑฒิกรรมรักษา. (2538). เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 1 – 7. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ชาตรี เกิดธรรม. (2544). อยากทำวิจัยในชั้นเรียนแต่เขียนไม่เป็น. กรุงเทพ ฯ : ดิจิตอล เลิร์นนิ่ง.

ดรุณี หิรัญรักษ์. (2538). เทคนิคการหาข่าวและการเขียนข่าวหนังสือพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพ ฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตรีศิลป์ บุญขจร. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชา การใช้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง) หน่วยที่ 9 – 15. พิมพ์ครั้งที่ 2 . นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทิพวรรณ หอมพูล. (2537). "การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความบทร้อยกรองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะระหว่างกลุ่มที่ใช้การสอนตามคู่มือครูกับ กลุ่มที่ใช้แบบฝึกทักษะ." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นพดล เจนอักษร. (2544). แก่นวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ ฯ : ดวงกมลสมัย.

ประวิต เอราวัต. (2545). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพ ฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2538). เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาไทย หน่วยที่ 8 -15. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). การอ่าน. ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พูนพงษ์ งามเกษม. (2518). "การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้นประถมปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบทดสอบชุดที่ 1

จงทำเครื่องหมาย X หน้าข้อที่ถูกที่สุด

อ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 1 –2

ความรักที่ดีจะทำให้ชีวิตเต็มขึ้น ตรงกันข้ามหากความรักไม่ดีชีวิตก็พร่อง คนเราล้วนแสวงหาความรักที่ดีทั้งนั้น แต่ก็ใช่ว่าจะโชคดีทุกคน อะไร ๆ ทั้งหลายเกี่ยวกับความรักชนิดนี้ไม่แตกต่างจากการเสี่ยงโชค และถึงจะโชคดีทุกคนแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะดีตลอดไป แล้วก็แปลกที่บางคู่ต่างโชคร้าย หากสามารถอยู่ด้วยกันจนคนใดคนหนึ่งจากไป

1. ใจความสำคัญคืออะไร
   - ก. ความรักที่ดีจะทำให้ชีวิตเต็มขึ้น ตรงกันข้ามหากความรักไม่ดีชีวิตก็พร่อง
   - ข. อะไร ๆ ทั้งหลายเกี่ยวกับความรักชนิดนี้ไม่แตกต่างจากการเสี่ยงโชค
   - ค. ถึงจะโชคดีทุกคนแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะดีตลอดไป แล้วก็แปลกที่บางคู่ต่างโชคร้าย หากสามารถอยู่ด้วยกันจนคนใดคนหนึ่งจากไป
   - ง. ความรักที่ดีจะทำให้ชีวิตเต็มขึ้น ตรงกันข้ามหากความรักไม่ดีชีวิตก็พร่อง ถึงจะโชคดีทุกคนแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าจะดีตลอดไป
2. ข้อความข้างต้นสรุปความได้ว่าอย่างไร
   - ก. ความรักเป็นสิ่งที่คู่กับมนุษย์
   - ข. ความรักช่วยให้โลกน่าอยู่
   - ค. ความรักเป็นการเสี่ยงโชค
   - ง. ความรักทำให้เกิดความทุกข์

อ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 3 – 6

ที่ไร้ก็ไร้สิ้น	ที่มีกินก็เกินมี
ที่ใดจะพอดี	คือคำถามประจำมา
มีความทุกข์ในเรือนกาย	มีความตายในดวงตา
น้ำนมแห่งมารดา	ในสายเลือดยังเหือดหาย
ทุกคำคือชีวิต	ทุกชีวิตมาเรียงราย
คือคนที่เกิดกาย	มาร่วมถิ่นแผ่นดินเดียว
ริ้วนี่ใช่แพรพรรณ	เป็นริ้วอันซี่โครงเรียว

ขานี่ใช่ขาเปรียว ที่เดินอวดประกวดกัน
ดินเอ๋ยโอ้ดินนี้ ยังพอมีให้แบ่งปัน
เพียงเพื่อได้อิ่มวัน มิรู้อันตรายมี
ซูบซีดและเหลืองเซียว ดูแห้งเหี่ยวไม่มีดี
อย่างนี้มานานปี ที่ยากไร้แต่ไรมา
แด่น้องผู้หิวโหย เพียงท่านโปรยความเมตตา
น้อยหนึ่งนะกรุณา ต่อชีวา....ตาดำดำ

3. บทร้อยกรองนี้เป็นคำประพันธ์ชนิดใด

ก. กลอนเปล่า
ข. กลอนหก
ค. กาพย์ยานี
ง. กาพย์ฉบัง

4. " ทุกคำคือชีวิต ทุกชีวิตมาเรียงราย
คือคนที่เกิดกาย มาร่วมถิ่นแผ่นดินเดียว"

คำประพันธ์ที่ยกมานี้ ใช้ภาพพจน์ประเภทใด

ก. บุคลาวัต
ข. อธิพจน์
ค. อุปมา
ง. อุปลักษณ์

5. " ริ้วนี่ใช่แพรพรรณ เป็นริ้วอันซี่โครงเรียว
ขานี่ใช่ขาเปรียว ที่เดินอวดประกวดกัน"

คำหรือข้อความใดในคำประพันธ์นี้ที่ต้องอ่านตีความ

ก. ขา
ข. ริ้ว
ค. ซี่โครง
ง. แพรพรรณ

6. วรรคใดคือ**บทสรุป**ของบทร้อยกรองนี้

ก. ที่ไร้ก็ไร้สิ้น ที่มีกินก็เกินมี
ที่ใดจะพอดี คือคำถามประจำมา

ข. ทุกคำคือชีวิต ทุกชีวิตมาเรียงราย
คือคนที่เกิดกาย มาร่วมถิ่นแผ่นดินเดียว
ค. ดินเอ๋ยโอ้ดินนี้ ยังพอมีให้แบ่งปัน
เพียงเพื่อได้อิ่มวัน มิรู้อันตรายมี
ง. แด่น้องผู้หิวโหย เพียงท่านโปรยความเมตตา
น้อยหนึ่งนะกรุณา ต่อชีวา....ตาดำดำ

จงวิเคราะห์รูปแบบของข่าวต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 7 – 9

7. ข้อความหมายเลข 1 เรียกว่าอะไร

ก. พาดหัวข่าว
ข. พาดหัวรอง
ค. วรรคนำ
ง. เนื้อข่าว

8. ข้อความหมายเลข 2 เรียกว่าอะไร

ก. พาดหัวข่าว
ข. พาดหัวรอง
ค. วรรคนำ
ง. เนื้อข่าว

9. ข้อความหมายเลข 3 เรียกว่าอะไร

ก. พาดหัวข่าว
ข. พาดหัวรอง
ค. วรรคนำ
ง. เนื้อข่าว

10. **วรรคนำ**ทำหน้าที่อะไร

ก. ขยายพาดหัวข่าวให้ชัดเจน
ข. สรุปรายละเอียดของข่าว
ค. บอกใจความสำคัญของข่าว
ง. เชื่อมโยงรายละเอียดของข่าว

11. **พาดหัวข่าวทำหน้าที่อะไร**

ก. บอกใจความสำคัญของข่าว

ข. สรุปรายละเอียดของข่าว

ค. เชื่อมโยงรายละเอียดของข่าว

ง. ขยายรายละเอียดของข่าว

12. **ข้อใดเป็นข้อเท็จจริง**

ก. ทางจีนมั่นใจว่า ไทยจะสามารถดูแลหมีแพนด้าทั้ง 2 ตัวได้

ข. ไทยเป็นประเทศที่จีนประทับใจที่สุดในเรื่องของการต้อนรับหมีแพนด้า

ค. ได้มีการเตรียมเครื่องชั่งน้ำหนักเอาไว้ เพื่อจะให้หมีแพนด้าเดินขึ้นชั่งน้ำหนักเอง ทั้งนี้โดยสรุป ไม่น่ามีปัญหาอะไร

ง. สวนสัตว์เชียงใหม่ แจงแพนด้าหายเครียด กิน นอน ขับถ่ายได้ตามปกติ

13. **ข้อใดเป็นความคิดเห็น**

ก. อาการเครียดของ " ช่วง ช่วง " หมีตัวผู้ ถือว่าไม่เป็นการผิดปกติแต่อย่างใด

ข. มีผู้ปกครองและเด็ก ซึ่งอยู่ในช่วงปิดภาคเรียน พากันเดินทางเข้ามาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เป็นจำนวนมาก วันละไม่ต่ำกว่า 1 พันราย

ค. เฉพาช่วงวันที่ 13 ต.ค.นี้ สวนสัตว์เชียงใหม่สามารถจำหน่ายตั๋วเข้าชมทำยอดเงินได้ร่วม 40,000 บาท

ง. ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารระดับสูงของสวนสัตว์เชียงใหม่ ได้ประชุมเพื่อสรุปถึงอาการและพฤติกรรมของหมีแพนด้า หลังจากได้เดินทางมาถึงไทย

อ่านเรื่องสั้นเรื่อง "**ขาซ้ายของแม่**" แล้วตอบคำถามข้อ 14 – 18

14. **เรื่องสั้น "ขาซ้ายของแม่" ใช้วิธีการเล่าเรื่องอย่างไร**

ก. ผู้เขียนเล่าเรื่องในฐานะที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร

ข. ผู้เขียนเล่าเรื่องโดยหยั่งเข้าไปในความคิดของตัวละคร

ค. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 1

ง. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

15. ข้อใดคือปมขัดแย้งสำคัญของเรื่องสั้น "ขาซ้ายของแม่"

ก. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับผู้อื่น

ข. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวเอง

ค. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสังคม

ง. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับธรรมชาติ

16. เรื่องสั้น "ขาซ้ายของแม่" **มีความเด่นในเรื่องใดมากที่สุด**

ก. การบรรยายเรื่อง

ข. การเสนอแนวคิด

ค. ตัวละคร

ง. สถานที่

17. เรื่องสั้น "ขาซ้ายของแม่" ใช้วิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ก. ดำเนินเรื่องแบบย้อนต้น

ข. ดำเนินเรื่องแบบลำดับปฏิทิน

ค. ดำเนินเรื่องแบบตามลำดับเวลา

ง. ดำเนินเรื่องแบบสลับไปสลับมา

18. แนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องสั้น "ขาซ้ายของแม่" คือข้อใด

ก. ลูกไม่มีความกตัญญูต่อแม่ ทำให้มีความเห็นแก่ตัว

ข. สังคมไม่มีความเกื้อกูลกัน ทำให้มีความเห็นแก่ตัว

ค. สังคมเมืองกำลังรุกล้ำสังคมชนบท ทำให้มีความเห็นแก่ตัว

ง. มนุษย์ในสังคมเมืองตกเป็นทาสของวัตถุนิยม ทำให้มีความเห็นแก่ตัว

จาก นสพ.คม ชัด ลึก ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๗๒๙ วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๔๖

หมีจีนหายเครียด คนแห่ดูวงจรปิด

สวนสัตว์เชียงใหม่ แจงแพนด้าจากเมืองจีนหายเครียด กิน นอน ขับถ่ายได้ตามปกติ เผยวันแรกคนแห่ชมเพียบ ฟันค่าผ่านประตูแล้วกว่า 4 หมื่นบาท

อ่านต่อหน้า 16

แพนด้า

ความคืบหน้าหลังการรับมอบหมีแพนด้า "ช่วง ช่วง" เพศผู้ อายุ 3 ปี และ "หลิน ฮุ่ย" อายุ 2 ปี จากสาธารณรัฐประชาชนจีน ให้มาอยู่ในความดูแลของสวนสัตว์เชียงใหม่ ในฐานะทูตสันถวไมตรี เมื่อวันที่ 13 ต.ค. ทางคณะสัตวแพทย์ไทย-จีน ผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารระดับสูงของสวนสัตว์เชียงใหม่ ได้ประชุมเพื่อสรุปถึงอาการและพฤติกรรมของหมีแพนด้า หลังจากได้เดินทางมาถึงไทย ในช่วงเย็นวันที่ 12 ต.ค. และมีอาการตื่นตัวประชาชนและสื่อมวลชนที่แห่มารุมล้อมถ่ายรูปและรอการต้อนรับอย่างคับคั่ง

ทั้งนี้ พบว่า "ช่วง ช่วง" หมีแพนด้าเพศผู้ ได้แสดงอาการตื่นตัวเมื่อถูกปล่อยออกมาจากกรง เมื่อนำเข้าไปที่พักถึงกับปีนขึ้นไปทุบบานกระจกด้านบนภายในห้องพัก จนทำให้เจ้าหน้าที่และสัตวแพทย์ไทย-จีน ร่วม 10 คน ต้องจับตาดูพฤติกรรมอย่างใกล้ชิดโดยจัดเวรยามเฝ้าดูผ่านทางทีวีวงจรปิดทั้งคืน

นายสุเมธ กมลนรนาถ ผู้อำนวยการส่วนวิชาการ องค์การสวนสัตว์ เปิดเผยว่า จากการประเมินอาการและพฤติกรรมภายนอก หมีทั้ง 2 ตัว อยู่ในสภาพที่ปกติแล้ว ทางสัตวแพทย์ได้เริ่มป้อนอาหาร ซึ่งเน้นให้กินยอดไผ่และใบไผ่ ตั้งแต่ช่วงค่ำที่ผ่านมา ประมาณ 3 ทุ่ม หมีทั้ง 2 ตัว เริ่มเข้านอนและตื่นขึ้นมาอีกครั้งตอนเที่ยงคืน จากนั้นสัตวแพทย์ก็ได้ให้อาหารอีกครั้ง และหมีได้เข้านอนอีกครั้งในเวลา 02.00 น. และตื่นนอนในช่วงสั้นๆ ก่อนที่จะเข้านอนอีกครั้งในเวลา 04.00 น. หลังจากนั้นหมีทั้ง 2 ตัว ได้ขับถ่ายอุจจาระออกมาบ้างแล้ว

ล่าสุด ช่วงเช้าวันที่ 13 ต.ค. เจ้าหน้าที่ได้ทำการเก็บอุจจาระไว้ และเตรียมนำไปตรวจฮอร์โมนเพื่อเช็คความเครียดใน 1-2 วันนี้ และได้มีการเตรียมเครื่องชั่งน้ำหนักเอาไว้ เพื่อจะให้หมีแพนด้าเดินขึ้นชั่งน้ำหนักเอง ทั้งนี้โดยสรุปแล้ว ไม่น่ามีปัญหาอะไร เพราะหมีแพนด้ากินได้และขับถ่ายเป็นปกติดี ซึ่งในระยะ 2 สัปดาห์นี้ ก็จะนำมาเลี้ยงรวมในห้องเดียวกัน

"อาการเครียดของ "ช่วง ช่วง" หมีตัวผู้ ถือว่าไม่เป็นการผิดปกติแต่อย่างใด เนื่องจากต้องเดินทางไกลและเจอคนเยอะ จึงเกิดความเครียด ประกอบกับเป็นหมีเพศผู้ที่มีลักษณะนิสัยซุกซนและชอบผจญภัยโลดโผนอยู่แล้ว เมื่อเจอคนมามุงดูและได้ยินเสียงดังมาก ก็เลยแสดงอาการตื่นด้วยการปีนป่ายอย่างที่เห็น"

ด้านนายเฉิน รุนชิง เลขาธิการสมาคมอนุรักษ์สัตว์ป่าจีน ซึ่งเดินทางมากับหมีแพนด้าและเข้าร่วมประชุมวางแผนการดูแลหมีแพนด้า เปิดเผยว่า ผู้เชี่ยวชาญและสัตวแพทย์จีนทั้ง 2 คน รายงานว่า คืนแรกของการมาถึงเมืองไทย หมีทั้ง 2 ตัว มีความเป็นอยู่อย่างดี คือสามารถกินอาหารและนอนหลับได้อย่างสบาย ทางจีนมั่นใจว่า ไทยจะสามารถดูแลหมีแพนด้าทั้ง 2 ตัวได้

ทั้งนี้ ในบรรดาทุกประเทศที่จีนเคยส่งมอบหมีแพนด้าไปให้ ไทยเป็นประเทศที่จีนประทับใจที่สุด ในเรื่องของการต้อนรับหมีแพนด้า และหลังจากนี้จะให้ผู้เชี่ยวชาญและนายสัตวแพทย์ของจีนทั้ง 2 คน อยู่ที่สวนสัตว์เชียงใหม่ต่อไปอีก 1 เดือน เพื่อแลกเปลี่ยนศึกษาการเลี้ยงหมีแพนด้าร่วมกับสัตวแพทย์ไทยต่อไปอีกระยะ และเชื่อว่า ทั้ง 2 ประเทศ จะร่วมมือกันในการอนุรักษ์สัตว์ป่าในอนาคตได้เป็นอย่างดี

นายทนง นทีพิทักษ์ ผู้อำนวยการสวนสัตว์เชียงใหม่ กล่าวว่า ขณะนี้ยังไม่เปิดให้ประชาชนเข้าชมหมีแพนด้า ต้องให้เวลาหมีแพนด้าปรับตัวกับบ้านใหม่อีก 1 เดือน และจะประกาศให้ทราบอีกครั้ง แม้ประชาชนจะให้ความสนใจ ติดต่อเพื่อที่จะเข้าชมหมีแพนด้าเป็นจำนวนมาก ทางสวนสัตว์คาดว่า จะมีการเปิดให้จองตั๋วล่วงหน้าเข้ามาก่อนในเร็วๆ นี้ โดยเฉพาะผู้ชมที่จะมากันเป็นกลุ่มใหญ่

หากติดต่อเพื่อจองตั๋วมาล่วงหน้าก่อน ก็จะเป็นการดี และคาดว่า หมีแพนด้าทั้ง 2 ตัว จะทำให้ยอดนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เพิ่มมากขึ้น โดยในปีแรกน่าจะถึง 1.2 ล้านคน ซึ่งถือว่ามากกว่าเดิมถึง 2 เท่าตัว สำหรับชื่อ "คำอ้าย" ของ "ช่วง ช่วง" และ "คำเอ้ย" ที่ใช้เรียก "หลิน ฮุ่ย" นั้น เป็นเพียงชื่อที่คนเชียงใหม่ตั้งให้เล่นๆ เท่านั้น ส่วนชื่อภาษาไทยที่จะใช้จริงๆ ทางการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จะรับหน้าที่ในการเปิดประกวดตั้งชื่อกันอีกครั้งในเร็วๆนี้

พล.อ.เลิศรัตน์ รัตนวานิช ประธานคณะอนุกรรมการฝ่ายการตลาดและสิทธิประโยชน์ กล่าวว่า หากหมีทั้ง 2 ตัวนี้ ผสมพันธุ์กันแล้วคลอดลูกออกมาในอนาคต ตามข้อตกลงระหว่างไทย-จีนแล้ว ทางจีนจะอนุญาตให้ไทยเลี้ยงได้อีก 2 ปี หลังจากนั้นจะต้องส่งมอบให้เป็นสมบัติของจีนต่อไป เนื่องจากหากให้อยู่ในไทยหมีจะผสมพันธุ์กันเองในตระกูลเดียวกัน หากนำไปที่จีนจะเกิดประโยชน์กับการศึกษาวิจัยเพื่ออนุรักษ์พันธุ์หมีต่อไปในอนาคต

ผู้สื่อข่าวรายงานเพิ่มเติมว่า แม้สวนสัตว์เชียงใหม่จะยังไม่เปิดให้ประชาชนได้เข้าชมหมีแพนด้าก็ตาม แต่ก็ได้มีผู้ปกครองและเด็ก ซึ่งอยู่ในช่วงปิดภาคเรียนพากันเดินทางเข้ามาเที่ยวสวนสัตว์เชียงใหม่เป็นจำนวนมาก วันละไม่ต่ำกว่า 1 พันราย เฉพาะช่วงเช้าวันที่ 13 ต.ค.นี้ สวนสัตว์เชียงใหม่สามารถจำหน่ายตั๋วเข้าชมทำยอดเงินได้ร่วม 40,000 บาท แม้ว่าผู้เข้าชมจะเห็นเพียงภาพของหมีแพนด้าผ่านโทรทัศน์วงจรปิดก็ตาม

ขณะที่สัตวแพทย์ผู้ดูแลหมีแพนด้าและผู้บริหารสวนสัตว์เชียงใหม่นั้น ต้องอดหลับอดนอนกันทั้งคืนซึ่งนอกจากจะต้องดูแลหมีอย่างใกล้ชิดแล้ว ยังมีรายการโทรทัศน์และสื่อต่างๆ ติดต่อให้ออกรายการเพื่อสัมภาษณ์ คิวยาวเหยียด จนอ่อนเพลียไปตามๆ กัน

ขาซ้ายของแม่

1.

"เป็นอย่างไรบ้างลูก สบายดีหรือ...?"

จดหมายของแม่เริ่มต้นง่าย ๆ ไม่มีแบบแผน เหมือนเป็นการผลักบานประตูเข้ามาถามไถ่ แทนที่จะเป็นตัวหนังสือโย้เย้แนวยาวคล้ายรั้วไม้ไผ่ ๆ กันเว้วควาย หมึกลูกลื่นเซ็มแข็งเป็นก้อนตรงหัวตัว"ง.งู" และเปื้อนเป็นคราบสีน้ำเงินหลายแห่ง

บางทีผมรู้สึกเหมือนได้ยินเสียงนั้นจริง ๆ แผ่วเบาหนุ่มนวลราวการทักทายของหยาดฝน เริ่มโปรยปรายจากเบื้องบน สัมผัสใบไม้ อ่อนโยนและเย็นชื่น

ปลายปากกากดทับ เส้นหนักจนด้านหลังกระดาษปรุเป็นรอยนูนตัวสะกดผิด ๆ ถูก ๆ บอกให้รู้ถึงความพยายาม ปากกาในปลายนิ้วคงขยับแล้วขยับอีก ผ่อนคลายอาการเมื่อยเกร็ง เสียเวลากับหนังสือตัว

โต ๆ เพียงค่อนหน้ากระดาษครึ่งค่อนวัน...กว่าสิบปีของการจากบ้านเข้าสู่กรุงเทพฯ ผมจำได้ว่าแม่เขียนจดหมายถึงไม่เกิน 3 ฉบับ ทั้งหมดเป็นหน้าที่ของพ่อหรือพี่สาว

เย็นวานเมื่อกลับจากทำงาน ผมพบจดหมายซองสีฟ้ามีรอยยับอยู่บนโต๊ะ หยิบขึ้นมาดูต้องฉงนจนคิ้วขมวดกับลายมือไม่คุ้นเคย พลิกหาที่อยู่ของผู้ส่งไม่มี ดูตราประทับบนแสตมป์ถึงรู้ว่ามาจากบ้าน แต่นั่นยังไม่ทำให้ผมคิดว่าเป็นจดหมายจากแม่

ผมบอกความรู้สึกตนเองไม่ถูก ควรเรียกว่าอะไร เมื่อความดีใจเจือเป็นกระสายอยู่ในความกระเทือนใจ

"เกือบปีหนึ่งแล้วที่แม่ไม่รู้ข่าวของลูกเลย"

ชายหนุ่มเมื่อ 28 ปีก่อน ผ่านมาทางหญิงชราวัย 54 ปี ในวันนี้กาลเวลาเนิ่นนานนัก นานจนบางทีภาพผ่านแห่งชีวิต ความหวานเชื่นสนุกสนาน ความเศร้า ว้าเหว่ เหงา ซึ่งสะสมเข้าไว้ ซ้อนซับเป็นม่านหนาบดบังเยื่อใยให้เลยเลือน เป็นคล้ายธารน้ำจากพรากแหล่งกำเนิดรินไหลมิอาจหวนคืน จวบจนถูกแปรเปลี่ยนเป็นละอองไอ...นั่นช่างน่าหวาดหวั่นจนใจหวิว...

บรรทัดต่อ ๆ ไปเต็มไปด้วยความรู้สึก บอกเล่าความห่วงใยยืดยาวและวกวนไปมาประสาแม่อย่างเคย เหมือนกับที่เคยฝากข้อความในจดหมายของพี่สาว หรือคำฝากกับญาติพี่น้องซึ่งเข้ากรุงเทพฯ สภาพทางบ้านไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงมากนัก เรื่องของน้องสาวตกลงจะแต่งงาน ประวัติคร่าวๆ ของว่าที่ลูกเขย แล้วลงท้ายด้วยเรื่องของตัวแม่เองเกี่ยวกับสุขภาพห้วน ๆ และคลุมเครือ

2.

ภาพคำนึงเบื้องหน้ากระดาษขาวซีดออกเหลือง เผยให้เห็นหญิงร่างท้วมเจ้าเนื้อ ค่อนข้างเตี้ย มือหยาบหนา นิ้วอวบสั้น รอยแผลเป็นแนวบูนพาดทาบอยู่หลายแนว ข้อนิ้วแตกแยกเป็นร่องลึกดังรอยจารึกประวัติชีวิตอันยาวนาน แผ้วทางให้ลูก 6 คนก้าวไปข้างหน้า

บนใบหน้า ริ้วรอยของกาลเวลาลากผ่านแกิดร่องหล่ม ดวงตาสีน้ำตาลอ่อนละมุน ซ่อนแว้นความทรหดและทุกข์ท้อเอาไว้มิดชิด ไม่เคยเผยออกมาแม้ทางน้ำเสียง ความชราภาพกัดกร่อนบั่นทอนร่างกายให้อ่อนล้าลง เส้นผมเปลี่ยนสีไปจนเห็นชัดในครั้งสุดท้ายที่ผมได้พบแม่

"ทำไมมาหน้านี้?" แม่ไม่อาจซ่อนความปีติ เมื่อผมพาว่าที่ลูกสะใภ้ไปกราบเป็นครั้งแรก ขณะผมงงงันกับขาข้างซ้ายของแม่

"ฝนชุก ส้มสุกลูกไม้ไม่มี" แม่พยายามหดขาเหยียดตรงตามสบายสู่ท่านั่งสุภาพ เมื่อคนรักของผมขยับเข้าใกล้ กว่าจะแล้วต้องเผลอร้องครางออกมา 2-3 ครั้ง และใช้มือช่วยดึงขึ้น

"ขาแม่เป็นอะไร?" ผมมีกังวลขึ้นในใจ

"ไม่รู้....บางทีมันชาจนแข็งเป็นท่อนไม้ บางทีหัวเข่าล้าอ่อนแหมือนจะพับ" แม่เอามือนวดเบา ๆ

"นานแล้วยัง ผมไม่เห็นรู้เลย"

"เป็นมาเกือบปีแล้ว แรก ๆ ก็เป็นแหน็บ นาน ๆ เข้าค่อยชาจนแทบไม่รู้สึก" แม่ตอบด้วยเสียงเรียบ ๆ ก่อนจะตัดบทชะล้างความวิตกเสีย

"แต่ไม่เป็นไรหรอก ไม่หนักหนาอะไร แม่ยังไปไหนมาไหนได้"

ตอนท้ายของคำพูดบอกให้รู้ถึงงานค้าขายผ้าสำเร็จรูปในตลาดนัด รับจ้างตัดเย็บ หรืองานในนาตามฤดูกาลอย่างไม่เคยเปลี่ยนมายาวนาน

"เอ้อ! ดูเหมือนจะมีส้มโอหลงตาเด็ก ๆ อยู่มั่ง...เดี๋ยวแม่จะไปดูให้" แล้วเรื่องก็ถูกเปลี่ยนไป

"ไม่ต้องหรอก เดี๋ยวผมจัดการเอง"

"เฮ่ย...แกไม่รู้หรอกว่ามันอยู่ตรงไหน?" แม่โบกไม้โบกมือปราม เอามือเหนี่ยวจักรเย็บผ้าพยุงตัวลุกไป

ผมมองเห็นชัดในวินาทีนั้น...ขาข้างซ้ายของแม่แข็งทื่อเหมือนต้นไม้ตายซาก ปลายเท้าเบนออกจากตัวดังถูกบิด อาการก้าวเดินจึงต้องใช้ความพยายามและดูเท้าข้างนั้นหนักถ่วง การใช้ขาข้างขวารับน้ำหนักตัวเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เห็นลักษณะของแม่เหมือนคนขาสั้นข้างยาวข้างโขยกเขยกจนเป็นการลากเสียมากกว่า เพราะเมื่อก้าวเท้าขวา แม่ต้องลากเท้าซ้ายตามชิด ทำอย่างนั้นจนผ่านประตูรั้วบ้าน พอถึงร่องน้ำเล็ก ๆ ระบายน้ำฝนก่อนถึงถนน หยุดคิดเหมือนจะหาวิธีข้าม เหลียวซ้ายมองขวา คว้าไม้ท่อนหนึ่งยันช่วยขาซ้ายจึงโน้มตัวข้ามไป

ถนนฟากโน้นคือสวนสารพัดนึก พ่อ ครูใหญ่โรงเรียนประชาบาล ทยอยปลูกส้มเขียวหวาน ส้มโอ ลางสาด มังคุด เงาะ และอื่น ๆ อย่างละนิดละหน่อย เก็บผลพวงกินในบ้าน และจ่ายแจกตามประสาคนบ้านนอก

แม่ผ่านไปถึงประตูรั้วสวน เลื่อนท่อนไม้ไผ่ที่สอดไว้กั้นวัวควายขึ้นเบนเปิดออก แต่ขั้นล่างสุด สูงจากพื้นเขนาดเข่า เป็นไม้ท่อนยาวมัดตายกับหลัก ต้องข้ามไป...เป็นตอนที่ผมจำติดตา

แม่ใช้มือสองข้างจับเสาหลักประตูไว้แน่น ออกแรงเกร็งแขนจนก้อนเนื้อปูด เสื้อสีทึม ๆ ตรงแผ่นหลังตึงแน่น เอาเท้าขวาปีนป่ายเหนือไม้คั่นประตูชั้นล่างสุด ค่อย ๆ โหน ยกร่างท้วม ๆ ที่มีน้ำหนักไม่ต่ำกว่า 60 กก. ขึ้นไป แล้วหย่อนตัวข้า ๆ ลงอีกด้านหนึ่ง

แม่หายไปพักเดียวก็กลับมา ส้มโอ 5-6 ลูกอยู่ในวงแขน พอถึงประตูรั้ววางส้มโอลงกับพื้นแล้วยมโหนตัวกลับ ผมผุดลุกพุ่งไปหา สุดที่จะทนทาน

"แม่ไปหาหมอบ้างแล้วยัง?" ความร้อนรุ่มไม่อาจระงับ ทำให้ผมหลุดคำถามเร็วปรื๋อ

"โอ๊ย! จะไปทำไมให้เปลืองเงิน คนเฒ่าคนแก่แถวนี้เขาช่วยจับเส้นสายนวดให้ก็ดีเอง นี่ไม่ได้นวดมาหลายวันเลยดูมันแย่หน่อย" แม่ปายเบี่ยงด้วยน้ำเสียงและสีหน้าปกติ ไม่มีอะไรสลักสำคัญ

"น่าจะไปเสียหน่อยหนึ่ง"

"แก...อย่าห่วงไปเลย"

3.

สมองผมพล่านไปกับภาพที่ประตูสวนและขาซ้ายถูกลากไปจนเด็กดื้นพอหลับตาลง มันช่างแจ่มชัดและบางครั้งขยายใหญ่จนน่าเกลียด ลากย่านไป-มาอยู่ในห้วงคำนึงเหมือนจะเหยียบย่ำสำนึกส่วนด้านหนาให้เละเหลว แล้วจู่ ๆ ความอ้างว้างว้าเหว่อย่างเดียวกับความรู้สึกต้องจากบ้านมาในครั้งแรก กรูเข้ามาในหัวใจ หอบเอาความหดหู่เข้าห่อหุ้ม ลุกขึ้นอ่านจดหมายซ้ำสอง ซ้ำสาม "...แฟนของไอ้แม้ว คนสงขลา ตอนนี้เป็น

ทหารยศจ่าสิบเอกอยู่ค่ายกะปงหุ่งสง ทางบ้านเขาเป็นอย่างไร แม่ไม่รู้ เมื่อลูกเลือกแล้วว่าดีแม่ก็ว่าดีและยอมรับ แม่เลี้ยงลูกได้แค่ตอนเป็นเด็ก โตแล้วแม่ไม่มีสิทธิ์..."

แม่หมายถึงน้องสาวคนที่ 4 ของผม รับราชการเป็นครูในจังหวัดใกล้เคียง ด้วยสำเนียงคล้ายจะน้อยใจ

บางทีน่าจะเป็นเช่นนั้นสำหรับหญิงชราบ้านนอก ไม่มีความรู้ใด ๆ นอกจากตัดเย็บเสื้อผ้าให้คนรุ่นเก่า ค้าขาย และทำงานเสารพัด กว่าชีวิตเติบหาญ โดมทุ่มแรงเหนื่อยหนักจนขาลาก สู้ทนเก็บหอมรอมริบ... ลูก 4 คน เรียนจบมีงานทำเป็นหลักเป็นฐานกระจัดกระจายไป เหลือยังไม่พ้นอ้อมอกอีก 2 คน นานนับปีกว่าจะกลับมาให้เห็นหน้า หลายปีเต็มที่ไม่ได้พบเจอกันพร้อมหน้า...เด็ก ๆ ที่เคยเล่นซุกซน ดักปลาตามร่องน้ำยามแม่ตำนาจนหลังขดหลังแข็ง ยืนกัมคู้จนขาตึงชาให้แดดเผาวันแล้ววันเล่า เล่นกันบ้าง ทะเลาะกันบ้าง หรือเมื่อแม่ปั่นจักรยานกลับจากตลาดในยามสาย ลังเสื้อผ้าซ้อนตะแกรงท้ายสูงเทินท่วมหัว เหงื่อโทรมไปทั้งใบหน้าและเสื้อผ้าเปียกโชก ลูกจอมทะโมนกระโจนเข้าแย่งตะกร้ากับข้าวพันเหาขนมกระจองอแง...ใครคิดถึงขาข้างนั้นของแม่บ้าง...

ดวงตาของผมพร่ามัวไปด้วยม่านน้ำ คิดถึงวันกลับมาทำงาน สำนึกพกเอาความตั้งใจว่าจะพาแม่ไปหาหมอเมื่อเก็บเงินได้สักก้อนหนึ่งก่อนขึ้นรถแวะไปเยี่ยมเพื่อสาวในตัวจังหวัด ไถ่ถามทุกข์-สุข หลาน ๆ สองคนกำลังน่ารัก คนโตเพิ่งเข้าโรงเรียน คนรองกำลังซน คนเล็กรอคิวจะออกมาดูโลกในอีก 2-3 เดือนข้างหน้า...แล้วเราก็ไม่ได้เอ่ยถึงขาของแม่สักคำเดียว

4.

ผมแตร่อยู่บนบาทวิถีอย่างเลื่อนลอย ข้างหน้าเป็นตลาดสด กลิ่นอับ ๆ คละคลุ้งไปทั่วบริเวณกว้าง ทางเดินถูกรุกล้ำด้วยเข่ง กระจาดผักสด ผลไม้ ปลาสด-ปลาแห้ง และฝูงแมลงวันเกาะเป็นกลุ่มอยู่ริมแถ่งน้ำคาวปลา แตกยือยินว่อนเมื่อคนก้าวผ่าน...เข้าเกินกว่าที่จะเข้าไปนั่งแกร่วกับโต๊ะทำงาน ไม่มีอารมณ์สรวลเสเฮฮากับใคร

"วันนี้โรงย...วันนี้โรงย..." หูผมประหลาด สามารถกลั่นกรองเอาเสียงประสมประสานตะโกนโหวกเหวกลับสนออกไป เหลือไว้เพียงเสียงผู้หญิงคนหนึ่ง

ผมอาจเคยคิดจะเพิ่มรายได้ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นไปได้ยากและพอจะมีทาง แต่ไม่เคยคิดถึงสิ่งที่หยุดยั้งผมจนยืนตัวแข็งในขณะนี้แม้สักเพียงเสี้ยวธุลี

"ผมน่าจะมีเงินสักก้อน..." ความคิดนี้ถูกกระตุ้นขึ้นอย่างฉับพลันเหมือนหิ่งห้อยกะพริบเปล่งแสงวาววามในค่ำคืนมืด

การเป็นพนักงานแผนกการเงินของบริษัทใหญ่โต ผมมีเงินเดือนกว่าแปดพันบาทเจียดเก็บสักระยะหนึ่งน่าจะพอสำหรับรักษาขาของแม่ได้ ถ้าจะแก้ตัวมีข้ออ้างสารพัด แต่ความจริงต้องยอมรับอย่างจำนนคือผมแทบไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้อีก และเมื่อคิด มันก็มักอยู่หลังความจำเป็นอื่น ๆ ที่ผ่านเข้ามา ตราบเมื่อได้รับจดหมาย....

รายจ่ายประจำในแต่ละเดือนไม่มากนัก แต่ข้อเรียกร้องของคนรักทำให้ผมอ่อนยวบเหมือนดินเหนียวกลางฝน การตกลงใจจะใช้ชีวิต

ร่วมกันในอีกปีหรือสองปีข้างหน้า เราจำเป็นต้องมีหลักฐาน ข้าราชการคนเสวย ซี. 4 อย่างเธอ ไม่ควรจะน้อยหน้าใคร ทุกอย่างจึงเป็นไปแล้วและไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงเวลานี้

แชร์มือละสองพันบาทของผมและเธอสองมือต่อเดือน เตรียมไว้ดาวน์บ้านเล็ก ๆ สักหลัง หม้อทุงข้าว กระทะไฟฟ้า ชุดหม้อเคลือบลายงามบ่งถึงรสนิยม ต้องผ่อนส่ง เธอเข้ามาร่วมจัดการเงินเดือนจนผมถูกพันธนาการแน่นหนา

เพียงแค่เห็นดวงหน้าและแววสุกใสด้วยประกายแห่งความรักในดวงตา ใจที่เปี่ยมด้วยรสหวานชื่น มีความหวังเจิดจรัสที่ผมยินยอมพร้อมใจ

เดือนต่อเดือน ชีวิตถูกขังไว้ในกรอบ มีรูพอหายใจ ไม่กว้างพอกระโดดโลดเต้นไปสู่สิ่งจำเป็นเล็ก ๆ อันต้องลงไป

"ผมน่าจะได้เงินสักก้อน...แม้มันจะเป็นสิ่งไม่อาจหวังได้" ผมเริ่มคิดอย่างสิ้นคิดและเพ้อฝัน ก่อนจะเดินเคอตกเข้าที่ทำงาน

5.

คลี่กระดาษบรรจุตัวอักษรโย้เย้ อ่านทบทวนอีกครั้งก่อนจะตอบจดหมาย ความตื้นตันแคลื่อนมาอุดแน่นลำคอจนต้องกลั้นกลืน ความห่วงหาช่างเป็นสายใยแน่นหนา ในดวงใจของแม่คงจะถักทอสิ่งนี้ไปถึงลูกไม่รู้สิ้นสุด แม้กับผมซึ่งไม่ใช่เด็กชายเล็ก ๆ ที่แม่ต้องพะเน้าพะนอต่อไปอีกแล้ว

"...สำหรับแม่สบายดี พักนี้เพียงแต่ขาบ่วดบ่อย ๆ ขึ้น แต่ไม่เป็นไรหรอก แม่ให้เขานวดบ่อย ๆ แกไม่ต้องเป็นห่วง..."

ดวงตาของผมพร่าเลือนไป วินาทีนี้ ความยาวของแถวอักษรในบรรทัดได้แปรเปลี่ยนแล้วโยยตีจนสาหัส

วางกระดาษ และจับปากกาขึ้นมา สะบัดหัวไล่ความสับสน กลับเขียนอะไรไม่ได้เลย นอกจากคำขึ้นต้น

"กราบเท้าคุณแม่ที่เคารพ..."

ผมจะเริ่มต้นอย่างไรดี มือจับปากกาสั่นเทิก ในช่องกะโหลกปรากฏตัวอักษรมากมายเหลือเกิน ล้วนแต่เสียดแทงเย้ยหยัน

"กราบเท้าคุณแม่....ไช่ซิ กราบเท้าคุณแม่แต่เป็นข้างซ้ายนะ โปรดเถิด...อย่าเป็นอะไรให้มากกว่านี้ ถ้าโชคช่วยจะรีบมารักษา"

ผมให้สัญญา

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบชุดที่ 2 การอ่านข่าว

จงทำเครื่องหมายถูก (✓) หน้าข้อที่ถูก และทำเครื่องหมายผิด (✗) หน้าข้อที่ผิด

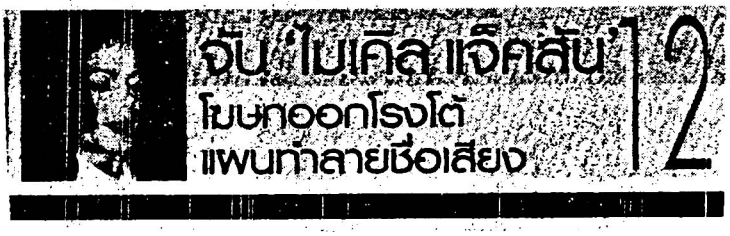
..... 1. มติชนมีเนื้อข่าวที่ชัดเจนกว่าคมชัดลึก

..... 2. แหล่งข่าวของคมชัดลึกเป็นแหล่งข่าวปิด

..... 3. เนื้อข่าวของหนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

..... 4. มติชนรายงานข่าวเที่ยงตรงกว่าคมชัดลึก

..... 5. หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับรายงานข่าวทันต่อเหตุการณ์เท่ากัน

จับ"ไมเคิล"คดีลวนลามเด็ก

● **ซานตา บาร์บารา**–ออกหมายจับราชาเพลงป๊อป "ไมเคิล แจ็คสัน" คดีลวนลามเด็กแล้ว จี้เข้ามอบตัว และส่งมอบพาสปอร์ต กันหนีออกนอกประเทศ โฆษกส่วนตัวโต้เป็นแผนทำลายชื่อเสียง

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานเมื่อวันพฤหัสฯ (20 พ.ย.) ว่า ไมเคิล แจ็คสัน ราชาเพลงป๊อปชื่อก้องโลก ถูกทางการเมืองซานตา บาร์บารา มลรัฐแคลิฟอร์เนียของสหรัฐ ออกหมายจับเมื่อวันพุธ โดยตำรวจแจ้งข้อหาลวนลามทางเพศเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี หลายกระทงด้วยกัน โดยขณะนี้กำลังมีการเจรจาต่อรองกับทนายความของไมเคิลที่ลาสเวกัส เพื่อขอให้ราชาเพลงป๊อปยอมมอบตัวแต่โดยดี หลังจากตำรวจหลายสิบคนได้ใช้เวลากว่า 12 ชั่วโมง บุกค้น "เนเวอร์แลนด์" เมื่อวันอังคาร เพื่อหาหลักฐานในคดีลวนลามทางเพศเด็กชายผู้หนึ่ง

นายจิม แอนเดอร์สัน นายอำเภอเมืองซานตา บาร์บารา กล่าวว่า ได้ให้เวลาไมเคิลเข้ามอบตัวระยะหนึ่ง แต่ไม่ได้เปิดเผยกำหนดเส้นตาย ขณะที่อัยการเมืองซานตา บาร์บารา เปิดเผยว่า ได้ให้เวลาที่ค่อนข้างจำกัดมากก่อนที่จะตั้งข้อหากับไมเคิล นอกจากนี้ตำรวจยังขอให้ราชาเพลงป๊อปส่งมอบหนังสือเดินทาง เพื่อป้องกันการหนีออกนอกประเทศด้วย

ขณะนี้ทนายความของนักร้องดังกำลังเจรจากับเจ้าหน้าที่เรื่องการมอบตัว ด้านโฆษกส่วนตัวของไมเคิลแถลงว่า ข้อกล่าวหาทั้งหมดเป็นเรื่องที่ไม่จริง ไมเคิลเป็นคนที่ไม่มีวันจะทำร้ายเด็ก และว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นความพยายามทำลายชื่อเสียง เพราะเป็นช่วงเดียวกับที่ไมเคิลกำลังออกอัลบั้มใหม่พอดี

ทั้งนี้ ตามกฎหมายของรัฐแคลิฟอร์เนีย ผู้ที่กระทำอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี จะต้องโทษจำคุก 3-8 ปี ซึ่งทางตำรวจได้ตั้งเงินประกันตัวไมเคิลไว้สูงถึง 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 120 ล้านบาท) แต่ไม่ได้เปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับผู้เสียหาย ขณะที่สื่อหลายสำนักระบุว่า เป็นเด็กชายวัย 12 ปีที่อ้างว่าโดนไมเคิลลวนลามทางเพศที่บ้านพักของนักร้องดังเมื่อไม่นานมานี้

ราชาเพลงป๊อปวัย 45 ปี เคยตกเป็นข่าวครึกโครมมาแล้ว เมื่อปี 2536 หลังจากถูกสอบสวนกรณีลวนลามทางเพศเด็กชายคนหนึ่ง แต่เรื่องนี้จบลงด้วยดี เมื่อไมเคิลยอมจ่ายเงินหลายล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อยอมความนอกศาล แต่หลังจากนั้นนักร้องดังก็เริ่มอับแสง อัลบั้มล่าสุดขายไม่ดี เริ่มมีปัญหาหนี้สินรุงรัง และมีคดีฟ้องร้องหลายคดี

นสพ.คม ชัด ลึก.ปีที่ 3 ฉบับที่ 767 วันศุกร์ที่ 21 พฤศจิกายน 2546.

จับ'แจ็กสัน' อนาจาร ด.ช.12 โวยกลับถูกแกล้ง ช่วงอัลบั้มใหม่

หน้า 10

จับราชาเพลงป๊อปอนาจารด.ช.วัย12 'แจ็กสัน'โวยถูกแกล้งช่วงอัลบั้มใหม่

เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน สำนักข่าวต่างประเทศรายงานความคืบหน้ากรณีศาลแขวงซานตาบาร์บารา ในรัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา ได้ออกหมายจับ "ไมเคิล แจ็กสัน" ราชาเพลงป๊อปผิวสีชื่อก้องโลก วัย 45 ปี เนื่องจากมีผู้เสียหายเป็นเด็กชายวัย 12 ปี กล่าวหาว่านักร้องผิวสีผู้นี้ได้กระทำอนาจารตน ว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจกำลังรอการเข้ามอบตัวของแจ็กสันอยู่ โดยนักร้องดังผู้นี้จะเผชิญกับข้อกล่าวหาในการกระทำอนาจารเด็กจำนวนหลายข้อหา อย่างไรก็ดีนักร้องชื่อดังสามารถยื่นขอประกันตัวได้ในวงเงิน 3 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือราว 120 ล้านบาท ทั้งนี้แจ็กสันพร้อมนายมาร์ก จีรากอส ทนายความชื่อดังซึ่งเคยว่าความให้กับบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเป็นจำนวนมากได้รับการว่าจ้างจากแจ็กสันให้เป็นตัวแทนว่าความสู้คดีในคดีนี้ จะเดินทางมามอบตัวกับเจ้าหน้าที่ยังที่ว่าการอำเภอเมืองซานตาบาร์บารา ในค่ำวันที่ 20 พฤศจิกายนนี้ตามเวลาท้องถิ่น

ข่าวแจ้งว่า ข่าวการกล่าวหาราชาเพลงป๊อปลวนลามทางเพศเด็กในกรณีล่าสุดได้แพร่สะพัดไปทั่ว หลังจากเจ้าหน้าที่ตำรวจและอัยการเมืองซานตาบาร์บารา ราว 70 คนได้บุกเข้าตรวจค้นคฤหาสน์หลังงามในไร่เนฟเวอร์แลนด์ของนักร้องชื่อดังรายนี้ ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของเมืองซานตาบาร์บาราเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน โดยใช้เวลาตรวจค้นนานถึง 14 ชั่วโมง ซึ่งเป็นช่วงเดียวกับที่นักร้องดังผิวสีผู้นี้อยู่ในระหว่างการถ่ายทำมิวสิควิดีโอเพลง "วัน มอร์ แชนซ์" ซิงเกิลเพลงในอัลบั้มชุดใหม่ล่าสุดของแจ็กสัน ชื่อชุด "นัมเบอร์ วัน" ที่นครลาสเวกัส รัฐเนวาด้า ต่อมาผู้พิพากษาศาลแขวงซานตาบาร์บาราจึงได้ออกหมายจับแจ็กสัน

นายโธมัส สเน็ดดอน อัยการศาลแขวงซานตาบาร์บารา กล่าวว่า แจ็กสันจะถูกตั้งข้อกล่าวหากระทำอนาจารเด็กภายใต้กฎหมายแคลิฟอร์เนีย มาตราที่ 288 ว่าด้วยการห้ามกระทำลามกอนาจารต่อเด็กอายุต่ำกว่า 14 ปี ซึ่งในแต่ละข้อกล่าวหานั้นมีโทษจำคุกระหว่าง 3-8 ปี ทั้งนี้ที่เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการสอบสวนในเรื่องนี้มานานถึง 3 เดือนแล้ว

ไมเคิล แจ็กสัน

ด้านนายจิม แอนเดอร์สัน นายอำเภอเมืองซานตาบาร์บารา แถลงต่อผู้สื่อข่าวว่า ตำรวจได้ขีดเส้นตายให้แจ็กสันเข้ามอบตัว และส่งมอบหนังสือเดินทางของตนเองให้แก่เจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันการหลบหนี อย่างไรก็ดี นายอำเภอเมืองซานตาบาร์บาราไม่ได้ระบุชัดเจนว่ากำหนดเส้นตายให้นักร้องดังเข้ามอบตัวเมื่อใด

ด้านนายสจ๊วต แบ็กเคอร์แมน โฆษกของแจ็กสันได้แถลงยืนยันความบริสุทธิ์ของแจ็กสัน ข้อกล่าวหาดังกล่าวไม่เป็นความจริงและปราศจากหลักฐาน แจ็กสันไม่เคยทำอันตรายเด็กไม่ว่าในทางใดๆ ซึ่งจะได้รับการพิสูจน์ในชั้นศาลต่อไป ทั้งนี้นักร้องดังได้ตกลงกับอัยการในการเดินทางกลับมายังซานตาบาร์บาราเพื่อพิสูจน์ตัวเอง

ข่าวแจ้งว่า ในคำแถลงการณ์ของแจ็กสันที่ออกมาเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน ระบุว่า ตนยังไม่ทราบรายละเอียดของการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ แต่เชื่อว่ามีเจตนาจะทำลายตน เพราะเหตุการณ์เกิดขึ้นเหมาะเจาะกับช่วงเวลาที่ตนออกอัลบั้มเพลงฮิตชุดใหม่

รอยเตอร์รายงานว่า หลังจากที่เจ้าหน้าที่ได้ออกหมายจับนักร้องดังรายนี้แล้วเมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน แต่จนกระทั่งค่ำวันเดียวกัน ยังไม่ปรากฏเงาของนักร้องดังแต่อย่างใด ขณะที่บริเวณสนามบินใกล้กับเมืองซานตาบาร์บารามีกองทัพสื่อมวลชนมารุมรอกันอยู่ ด้านสถานีโทรทัศน์ซีบีเอสของสหรัฐซึ่งได้เลื่อนการออกอากาศเทปบันทึกการแสดงโชว์พิเศษของไมเคิล แจ็กสัน เกี่ยวกับอัลบั้มชุดใหม่

นสพ.มติชน.ปีที่ 26 ฉบับที่ 9387 วันศุกร์ที่ 21 พฤศจิกายน 2546.

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบชุดที่ 3 การอ่านบทความ

จงทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ข้อที่ถูกที่สุด

1. ข้อใดคือจุดมุ่งหมายของบทความ "ร้อนนี้เขาอ่านอะไรกัน"
   ก. วิจารณ์การอ่านของเด็กไทย
   ข. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านของเด็กไทย
   ค. วิเคราะห์ปัญหาการอ่านของเด็กไทย
   ง. แนะแนวและส่งเสริมการอ่านของเด็กไทย
2. ข้อใดคือข้อเท็จจริง
   ก. เป็นโอกาสทองที่อ่านหนังสือให้จุใจ
   ข. เดือนพฤษภาคมจึงเป็นเดือนแห่งความระทึกใจของนักศึกษา
   ค. มหาวิทยาลัยเองต้องแต่งตั้งอาจารย์มาทำหน้าที่พิเศษ เพื่ออ่านใบสมัครให้คะแนน ให้น้ำหนักใบสมัครทุกแง่มุม
   ง. ถึงแม้ว่านักเรียนจะมี GPA สูงแค่ไหน SAT จะทะลุเพดานอย่างไร หากขาดประสบการณ์ชีวิต และการใช้เวลาว่างที่สร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์ แล้วก็อาจเข้ามหาวิทยาลัยท็อป ๆ ไม่ได้
3. ข้อใดคือความคิดเห็น
   ก. หลายคนอาสาทำงานในห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ กาชาด บรรเทาสาธารณภัย บ้านพักคนชรา
   ข. มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีใบสั่งมาว่า ร้อนนี้ให้อ่านหนังสือต่อไปนี้ ก่อนจะมารายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษาในเดือนสิงหาคม
   ค. มหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University) ให้อ่านเรื่อง Savage Inequalities เป็นเรื่องการเปิดเผยชี้ให้เห็นช่องว่างของความมีและความจน ความต่างฐานะในบรรดาโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา
   ง. พักเรียน พักหนังสือ ตำรา เคมี ชีวะ คณิตศาสตร์ ที่ร่ำเรียนมาตลอด ๙ เดือน อย่างจริงจัง

4. ข้อคิดสำคัญที่ได้จากบทความ “ร้อนนี้เขาอ่านอะไรกัน” คืออะไร

   ก. การอ่านทำให้คนรอบรู้

   ข. การอ่านทำให้คนคิดเป็น

   ค. การอ่านทำให้คนเก่ง

   ง. การอ่านทำให้คนมีความรู้

5. บทความ “กล่องชีวิต” เป็นบทความประเภทใด

   ก. บทความวิชาการ

   ข. บทความวิจารณ์

   ค. บทความให้ความรู้

   ง. บทความแสดงความคิดเห็น

6. บทความ “กล่องชีวิต” ใช้กลวิธีการเปิดเรื่องอย่างไร

   ก. ให้นิยาม

   ข. สรุปความ

   ค. แสดงความคิดเห็น

   ง. เปรียบเทียบ

7. ข้อใดคือข้อเท็จจริง

   ก. ลำพังแค่เพียงการมองดู การคิดพิจารณา การวิเคราะห์ การคาดคะเน
   หรือการลูบคลำโดยไม่ยอมเปิดดู ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อยากรู้ได้รับคำตอบที่ถูกต้องได้

   ข. หากเราอยากรู้ว่าน้ำทะเลเค็มจริงหรือไม่ ก็ต้องเดินทางไปเที่ยวที่ทะเล
   และลองชิมน้ำทะเลดูด้วยตนเอง

   ค. ไม่ว่าสิ่งที่บรรจุอยู่ภายในกล่องใบนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม
   ก็เป็นหน้าที่ของบุคคลผู้เป็นเจ้าของกล่อง หรือผู้ที่ลงมือเปิดกล่องนั้น ๆ ที่จะต้องยอมรับ
   และรับผิดชอบต่อกล่องนั้น

   ง. ภายในกล่องอาจจะมีทั้งความสวยงาม ความน่ากลัว ความดีงาม ความถูกต้อง
   ความสุข ความทุกข์ ความเจ็บปวด และคำตอบอีกมากมายที่คุณอยากจะทราบ

8. กล่องเป็นสัญลักษณ์ของอะไร

   ก. อนาคต

   ข. ความฝัน

   ค. ชีวิตมนุษย์

   ง. จินตนาการ

"ร้อนนี้เขาอ่านอะไรกัน"

นิรันดร์ จิวะสันติการ
อธิการบดีวิทยาลัยโยนก
nirund@yonok.ac.th

มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม เป็น 3 เดือนของฤดูร้อน หรือซัมเมอร์ในสหรัฐ เด็กนักเรียน นักศึกษาเขาทำอะไรกันในฤดูร้อน

หลายคนแพ็กกระเป๋า สะพายเป้ เดินทางไปต่างประเทศ หาประสบการณ์ชีวิต เรียนรู้ภาษา วัฒนธรรมของประเทศที่เขาเคยเรียนแต่ในหนังสือในโรงเรียน แต่ไม่เคยสัมผัสด้วยตนเอง

หลายคนอาสาทำงานในห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ กาชาด บรรเทาสาธารณภัยบ้านพักคนชรา

หลายคนหางานทำตามร้านอาหาร ปั๊มน้ำมัน ห้างสรรพสินค้า โรงแรม และฟาสต์ฟู้ดทั้งหลาย ตั้งแต่พิซซ่าฮัท เคเอฟซี เบอร์เกอร์คิงส์ และแมคโดนัลด์ เพื่อเก็บเงินไปใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย

หลายคนอาสาไปซัมเมอร์มิชชั่นไปช่วยงานในรัฐต่างๆ หรือต่างประเทศ ไปสอบภาษา สร้างบ้าน สอนศาสนา

พักเรียน พักหนังสือ ตำรา เคมี ชีวะ คณิตศาสตร์ ที่ร่ำเรียนมาตลอด 9 เดือน อย่างจริงจัง

ฉวยโอกาสฤดูร้อนทำสิ่งต่างๆ ที่กล่าวข้างบน และเพิ่มทักษะชีวิตที่ขาด ที่ต้องเพิ่มเติม เช่น กีฬา ดนตรี ไปพร้อมๆ กัน และเป็นโอกาสทองที่อ่านหนังสือให้จุใจ

เมื่อถึงเวลาเขียนใบสมัครที่มหาวิทยาลัย จะมีคำถาม ถามเสมอว่าฤดูร้อนที่ผ่านมานักเรียนทำอะไรอาสามัครทำงานที่ไหน ทำงานพิเศษอะไร ไปท่องเที่ยวที่ไหน อ่านหนังสืออะไร ถึงแม้ว่านักเรียนจะมี GPA สูงแค่ไหน SAT จะทะลุเพดานอย่างไร หากขาดประสบการณ์ชีวิต และการใช้เวลาว่างที่สร้างสรรค์ และเกิดประโยชน์ แล้วก็อาจจะเข้ามหาวิทยาลัยท็อปๆ เช่น ฮาร์วาร์ด สแตนฟอร์ด เยล เซมิไอที พรินซ์ตันไม่ได้

จึงไม่มีโรงเรียนกวดวิชาในสหรัฐอเมริกา นักเรียนจะเก่งต้องเก่งรอบด้าน เก่งคิด เก่งทำ เก่งอ่าน เก่งเขียน เก่งกิจกรรม เก่งอาสาเพื่อสังคม และเก่งวิชาการ เก่งกีฬา เก่งดนตรี ครบถ้วนทุกกระบวน

ใบสมัครเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสหรัฐ นักเรียนต้องใช้เวลากรอก และรวบรวมหลักฐานและใบรับรอง คำพยาน คำสนับสนุนเป็นอาทิตย์เป็นเดือน ไม่ใช่สูงแค่คะแนน ผลการเรียนเท่านั้น

มหาวิทยาลัยเองต้องแต่งตั้งอาจารย์มาทำหน้าที่พิเศษ เพื่ออ่านใบสมัคร ให้คะแนน ให้น้ำหนักใบสมัครทุกแง่มุม ใช้เวลาเป็นเดือนกว่าจะคัดสรร นักเรียนในดวงใจของเขา

แล้วผู้เขียนจะเอาตัวอย่างใบสมัครเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยในสหรัฐมาเล่าให้ฟังในโอกาสต่อไป

ดังนั้นเพียงภาคมิถุนจึงเป็นเดือนแห่งความระทึกใจของนักศึกษา เมื่อมหาวิทยาลัยส่งจดหมายตอบรับหรือปฏิเสธ มหาวิทยาลัยเองก็ระทึกใจว่านักเรียนที่คนเองตอบรับไป ตัดสินใจมาเรียนที่มหาวิทยาลัยหรือไม่ สำหรับนักเรียนที่ได้รับการตอบรับก็กระโดดโลดเต้น ไชโย โห่ร้อง และแล้วต้องเริ่มทำตนเป็นนักศึกษาตามพันธะสัญญาและเงื่อนไข

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีใบสั่งมาว่า ร้อนนี้ให้อ่านหนังสือต่อไปนี้ก่อนจะมารายงานตัวเข้าเป็นนักศึกษาในเดือนสิงหาคม ตัวอย่างมหาวิทยาลัย และหนังสือที่สั่งให้นักศึกษาใหม่อ่านล่วงหน้าในฤดูร้อนนี้

มหาวิทยาลัยดุ๊ก (Duke University) ให้อ่านเรื่อง Savage Inequalities เป็นเรื่องการเปิดเผยชี้ให้เห็นช่องว่างของความมีและความจน ความต่างฐานะในบรรดาโรงเรียนในสหรัฐอเมริกา

มหาวิทยาลัยนอร์ธแคโรไลน่า ให้อ่านเรื่อง Nickel and Dimed เป็นเรื่องเล่าถึงชีวิตชาวอเมริกันที่หากินด้วยแรงงานชั้นต่ำ

ไม่ใช่แค่เพียงนักเรียนนักศึกษาที่ต้องอ่านหนังสือกันอย่างขะมักเขม้น ผู้นำของประเทศสหรัฐคือประธานาธิบดีและภรรยาก็มีบัญชีรายชื่อหนังสืออ่าน(White House Reading List) ร้อนนี้ประธานาธิบดีบุช เองกำลังอ่านหรือจะอ่านเรื่อง An Army at Dawn โดย Rick Atkinson เป็นเรื่องของการบุกทวีปอเมริกาเหนือ โดยกองกำลังพันธมิตรในปี 1942-1943 แล้วอีกเล่มคือ The Rules of Silence โดย David Lindsey เป็นเรื่องของเศรษฐีใจบุญ ชาวเท็กซัสที่ถูกมารสังคมหลอกลวง สำหรับสุภาพสตรีหมายเลข 1 นางลอร่า บุช ก็มีหนังสืออ่าน 2 เล่มเช่นกัน

แคมปัสในสหรัฐอเมริกา ก็มีการสำรวจว่า เขาอ่านอะไรกันในมหาวิทยาลัยในสหรัฐ "What they are reading in college campuses" โดยหนังสือพิมพ์ "Chronicles of Higher Education" ที่ติดอันดับ ท็อปเท็นในต้นปีนี้ A Beautiful Mind; Harry Potter and the Chamber of Secrets; The Lord of The Rings; A Painted House; The Tipping Pond; เป็นต้น

ได้เห็นเด็กนักเรียนอเมริกันและผู้นำว่าเขาอ่านอะไรกันในฤดูร้อน และในมหาวิทยาลัย ทำให้สงสัยว่าเด็กนักเรียนไทยอ่านอะไรกันในฤดูร้อน และในมหาวิทยาลัย

จากรายงาน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่รายงานว่าเด็กไทยวัย 15-24 ปี หรืออยู่ในวัยมัธยมศึกษาตอนปลาย และมหาวิทยาลัย อ่านหนังสือวันละ 3 นาที ฟังแล้วเศร้าใจ

แล้วเราจะเอาความคิด ความสร้างสรรค์ ความสามารถในการพึ่งพาอาศัยตนเองไปพัฒนาไปสู้เขาได้อย่างไร

อยากเห็นกระบวนการส่งเสริมการอ่านเกิดขึ้นทุกหนทุกแห่ง ตั้งแต่ในบ้าน ในโรงเรียน ในมหาวิทยาลัย ในที่ทำงาน ในหน่วยงานราชการ และสักวันหนึ่งเราคงจะรู้ว่า

ร้อนนี้เด็กไทย คนไทย อ่านอะไรกัน

กล่องชีวิต

กล่อง คือ วัสดุชนิดหนึ่งที่ทำขึ้นจากกระดาษแข็งหรือไม้ ซึ่งใช้สำหรับบรรจุ เก็บ หรือใส่สิ่งของต่าง ๆ เอาไว้ภายใน โดยแต่ละกล่องอาจจะมีขนาดและลักษณะที่แตกต่างกัน มีทั้งกล่องขนาดใหญ่และขนาดเล็ก และในกล่องแต่ละใบก็อาจจะบรรจุสิ่งของที่แตกต่างกันเอาไว้ข้างใน เช่น ขนม เงินทอง หนังสือ สมุด เสื้อผ้า ขยะ ยาพิษ หรือระเบิดเวลา เป็นต้น กล่องกระดาษแต่ละใบที่มีผู้คนเอาไปบรรจุสิ่งของไว้และปิดเอาไว้อย่างดี นอกเสียจากคนที่บรรจุแล้ว คนอื่น ๆ ไม่มีใครเลยที่จะรู้ว่าภายในกล่องใบนั้น ๆ มีอะไรบรรจุอยู่ข้างในบ้าง แม้ว่าบางทีตนอาจจะเป็นผู้ที่ครอบครองกล่องใบนั้นเสียเองก็ตาม จะรู้ได้ก็ต่อเมื่อลงมือแกะหรือเปิดดูด้วยตัวเองแล้วเท่านั้น จึงจะทำให้ทราบคำตอบที่แท้จริงได้ ลำพังแค่เพียงการมองดู การคิดพิจารณา การวิเคราะห์ การคาดคะเน หรือการลูบคลำโดยไม่ยอมเปิดดู ยังไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อยากรู้ได้รับคำตอบที่ถูกต้องได้ ซึ่งคำตอบที่ได้รับจากกล่องในแต่ละใบก็อาจจะแตกต่างกันไป บางกล่องก็อาจจะมีสิ่งที่เจ้าของรักหรือชอบใจบรรจุอยู่ข้างใน ในขณะที่บางกล่องก็อาจจะมีสิ่งที่เจ้าของเกลียดกลัวบรรจุใส่เอาไว้ ไม่ว่าสิ่งที่บรรจุอยู่ภายในกล่องใบนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม ก็เป็นหน้าที่ของบุคคลผู้เป็นเจ้าของกล่อง หรือผู้ที่ลงมือเปิดกล่องใบนั้น ๆ ที่จะต้องยอมรับและรับผิดชอบต่อกล่องใบนั้น จะชอบหรือไม่ชอบก็ต้องรับ เหมือนดั่งสายแห่งแม่น้ำเจ้าพระยาที่จะอยากหรือไม่อยาก ก็ต้องไหลไป เหมือนดั่งสายลมที่พัดผ่าน จะอยากหรือไม่อยาก ก็ต้องพัดผ่าน

ชีวิต...ก็เปรียบเหมือนกับกล่องกระดาษใบหนึ่ง ซึ่งเราไม่มีวันรู้หรอกว่าข้างในมีอะไรบรรจุอยู่บ้าง จนกว่าเราจะลงมือเปิดดูด้วยตนเอง หากเราอยากจะรู้ว่า ชีวิตเป็นอย่างไร ก็เป็นหน้าที่ของเราเองที่จะต้องเข้าไปสัมผัส ศึกษา เรียนรู้และก้าวเดินไปด้วยตนเอง ซึ่งการเรียนรู้ชีวิตเพียงแค่จากการเรียนจากห้องเรียนแคบ ๆ เรียนรู้จากห้องสมุด จากการอ่านหนังสือ จากการนั่งคิด จากการวิเคราะห์ หรือวาดมโนภาพถึงความเป็นไปแห่งชีวิตว่าชีวิตต้องเป็นอย่างนั้น ต้องมีความเป็นไปอย่างนี้ โดยไม่ได้เข้าไปสัมผัสและลงมือดำเนินชีวิตหรือใช้ชีวิตในรูปแบบนั้น ๆ ด้วยตนเอง ย่อมไม่เพียงพอที่จะทำให้เราได้รับประสบการณ์ ได้เข้าใจชีวิต และได้รับคำตอบที่แท้จริงของชีวิตได้

หากเราอยากจะรู้ว่าน้ำทะเลเค็มจริงหรือไม่ ก็ต้องเดินทางไปเที่ยวที่ทะเลและลองชิมน้ำทะเลดูด้วยตนเอง มิใช่แค่เพียงเรียนรู้จากหนังสือ หรือจากคำบอกเล่าของคนอื่น หากอยากจะรู้ว่า ชีวิตของทหารมีความเป็นอยู่อย่างไร ก็ต้องไปเป็นทหาร และหากเราอยากจะรู้ว่าการเป็นหนี้สินคนอื่น ๆ นั้นแสนจะทุกข์ทนแค่ไหนก็ต้องทำตัวเป็นลูกหนี้ดู แล้วเราก็จะได้ทราบคำตอบที่เราอยากจะทราบ เพราะว่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เราได้ลงไปสัมผัสหรือเรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์ตรงจากภาคปฏิบัติ ย่อมจะทำให้เราได้รับคำตอบที่เป็นจริงมากกว่าการเรียนรู้จากภาคทฤษฎี เช่นการลงมือเปิดดูกล่องเพื่อค้นหาคำตอบที่ซุกซ่อนอยู่ข้างในด้วยตนเอง กล่องในชีวิตของคุณ ยังมีกล่องอีกมากมายหลายใบ ที่ท้าทายรอให้คุณค้นหาและลงมือเปิดดู ซึ่งภายในกล่องเหล่านั้นอาจจะมีทั้งความสวยงาม ความน่ากลัว ความดีงาม ความถูกต้อง ความสุข ความทุกข์ ความเจ็บปวด และคำตอบอีกมากมายที่คุณอยากจะทราบ ซึ่งไม่เพียงแค่เท่านั้น หากแต่ในบางครั้งกล่องอาจจะมีความหมายที่ยิ่งใหญ่มากกว่าสิ่งใด ๆ แอบซ่อนอยู่ ในฐานะที่มันได้บรรจุไว้ด้วยความหวังและความฝันมากมายอยู่ข้างใน

เปิดเถิด...ขอให้คุณลงมือเปิดกล่องแห่งชีวิตของคุณเหล่านั้นด้วยตัวคุณเอง ด้วยความกล้าหาญ เข้มแข็ง และเชื่อมั่นในตนเองอยู่เสมอ แล้วคุณจะพบคำตอบที่คุณอยากจะทราบตลอดเวลา

ภาคผนวก ง
แบบทดสอบชุดที่ 4 การอ่านเรื่องสั้น

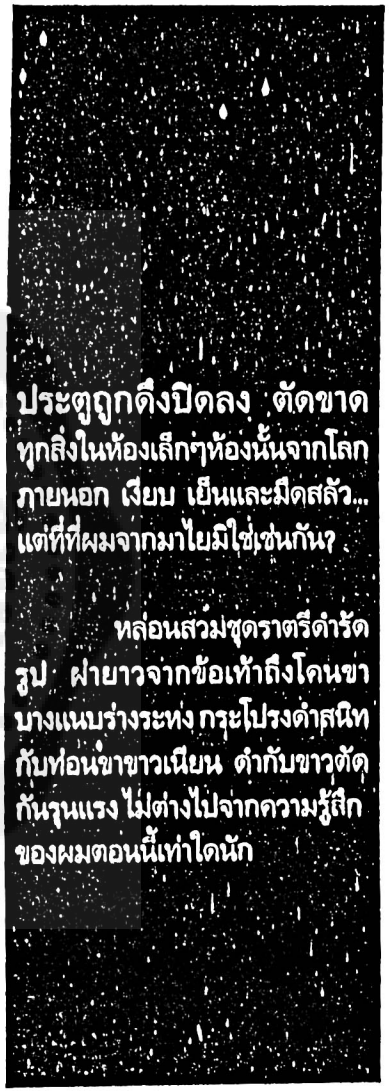
จงทำเครื่องหมาย (X) ข้อที่ถูกที่สุด

1. **เรื่องสั้นแนวทดลองหมายความว่าอย่างไร**
   - ก. **เรื่องสั้นที่แต่งขึ้นมาใหม่จากจินตนาการ**
   - ข. **เรื่องสั้นที่ไม่ได้ลอกเลียนแบบผู้อื่น**
   - ค. **เรื่องสั้นที่แต่งแหวกแนวจากผู้แต่งคนอื่น**
   - ง. **เรื่องสั้นที่ใช้กลวิธีเล่าเรื่องแบบใหม่ต่างไปจากเดิม**
2. ปมความขัดแย้งสำคัญของเรื่อง "โลกียนิพาน" คืออะไร
   - ก. **ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวละครอื่น**
   - ข. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับจิตใจ
   - ค. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสังคม
   - ง. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับความเชื่อ
3. "โลกียนิพาน" ใช้วิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร
   - ก. ดำเนินเรื่องแบบย้อนต้นทั้ง ๒ เหตุการณ์
   - ข. ดำเนินเรื่องแบบตามเหตุการณ์ทั้ง ๒ เหตุการณ์
   - ค. ดำเนินเรื่องแบบสลับไปมาทั้ง ๒ เหตุการณ์
   - ง. ดำเนินเรื่องแบบลำดับเวลาทั้ง ๒ เหตุการณ์
4. ข้อใดคือจุดเด่นของเรื่องนี้
   - ก. กลวิธีการประพันธ์
   - ข. ความขัดแย้งของตัวละคร
   - ค. การนำเสนอแนวคิด
   - ง. การใช้บทสนทนา
5. ข้อคิดสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอคืออะไร
   - ก. ทุกคนควรหาเป้าหมายในการใช้ชีวิตของตนเอง
   - ข. สังคมควรกำจัดพระที่ประพฤติผิด
   - ค. การเข้าใจชีวิตไม่จำเป็นต้องบวช
   - ง. ทุกคนย่อมมีกิเลสตัณหา

...เมื่อคนนั้นหนึ่งหรือการนิพพานะหรือการ ก็ต่างกันตรงเมื่อที่สงบใส่...

โลกีย-นิพพาน

พิมพ์ครั้งแรก : ช่อการะเกด 12 รัฐบาลเก่า ไตรมาสที่สี่ / 2535
ได้รับรางวัลช่อการะเกดยอดนิยมประจำปี 2535

ประตูห้องถูกเปิดออก แง้มช่องให้แสงแดดจากภายนอกสาดเข้ามาเบียดไล่ความมืดไปจากห้อง อาบห้องทั้งห้องจนเจิดจ้า อบอุ่นและเปี่ยมพลังชีวิต

หลวงพี่สันติตวัดจีวรที่เลื่อนหลุดออกพาดไหล่ควบยิ้ม สีอำพันของจีวรกับสีน้ำตาลกระของผนังกุฏิ แลดูกลมกลืนและอ่อนโยน จากหน้าต่างกุฏิมองออกไปเห็นต้นไทรใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาครอบคลุมทั้งลานกว้างเหมือนกางด้วยร่มสีเขียวขนาดยักษ์ กระจิบฝูงหนึ่งจิกคุ้ยหาอาหารอยู่ใต้เงาไม้ กลิ่นอายความสงบสันโดษแฝงอยู่ในทุกอณูอากาศ

หล่อนสลัดชุดยาวออกอย่างไม่ขัดเขิน เผยชุดชั้นในตำบางเบาภายใน กึ่งซ่อนเร้นกึ่งเปิดเผย กึ่งทะมัดทะแมงกึ่งยั่วยวน วัยของหล่อนคงไม่ต่ำกว่าสามสิบ แต่คงกร้านชีวิตมามากกว่าผู้หญิงที่ผมรู้จักอีกหลายคนรวมกัน นัยน์ตาคู่นั้นคมแบบคนสู้โลก รอยตีนกาถูกลบหายไปด้วยเมคอัพสังเคราะห์สีเข้ม

หล่อนไขก๊อกน้ำร้อนและเย็น ปล่อยให้น้ำสองสายไหลลงอ่างแผ่วเบา สายน้ำร้อนชำแรกเข้าหาน้ำเย็น คละเคล้าละลายเป็นเนื้อเดียวกัน ส่งควันกรุ่นลอยบางเบา น้ำแปลกหน้าสองสายกับคนแปลกหน้าสองคน ระดับน้ำในอ่างค่อย ๆ เผยอสูงขึ้นทีละน้อย เงียบจนได้ยินแต่เสียงน้ำรินและเสียงหัวใจผมลั่นในอก

แล้วผู้หญิงแปลกหน้าคนที่ผมเพิ่งรู้จักกันมาไม่ถึงสิบห้านาทีก็บอกผม

"ถอดเสื้อออกสิ"

หลวงพี่สันติขยับจีวรให้กระชับร่างอีกครั้ง ท่านเป็นคนร่างใหญ่ ไหล่และต้นคอหนา คางสองชั้น ใบหน้าที่เปล่งปลั่งด้วยเลือดฝาดดูอ่อนกว่าตัวเลขวัยห้าสิบแว่นเตาขอบกระทำให้ท่านดูคงแก่เรียนและน่าเลื่อมใสมากขึ้น หากมิได้ห่มผ้าเหลืองท่านก็คงดูเหมือนคฤหัสถ์ผู้คุ้นเคยกับการเดินมาตลอดชีวิต

ท่านไขก๊อกน้ำปล่อยให้มันไหลลงในเข่งเงินที่ขัดจนแวววับพันเสายสิญจ์โดยรอบและหลับตาบริกรรมผมเฝ้าสังเกตทุกอิริยาบถของท่านอย่างสนใจ ครู่ต่อมาท่านยกขันน้ำมนต์วางบนแท่นเปิดลิ้นชักใต้แท่นยกถาดเครื่องมือสักยันต์ออกมาและเมื่อเหน้าไปที่ชายหนุ่มวัยยี่สิบกว่าที่นั่งพนมมืออยู่เบื้องหน้าผมรู้แต่เพียงว่าแขกคนสุดท้ายของกุฏิมาหาหลวงพี่เพื่อความเชื่องขึ้นอะไรบางอย่างของชายชาตรี

"ถอดเสื้อออกสิ"

"มาเที่ยวที่นี่บ่อยมั้ยคะ?" หล่อนชวนผมคุย เดาเป็นประโยคเดียวกับที่ใช้ถามแขกคนอื่น ๆ นับไม่ถ้วน มือเรียวงามแต่แข็งแรงเพราะใช้บีบนวดอยู่เป็นประจำพุ่งน้ำใส่ร่างของผม

"ครั้งแรก"

"ครั้งแรก?"

"ครั้งแรกของที่นี่ และครั้งแรกในชีวิต"

"เหรอ?..." หล่อนเลิกคิ้ว นัยน์ตาฉายแววยิ้ม ทำให้ใบหน้านั้นดูอ่อนวัยขึ้นหลายปี "...ไม่น่าเชื่อ"

"เคยเห็นเพื่อกรรมมักน้ำมั่นมาก่อนไหม?" หลวงพี่สันติถามผมหลังจากแขกคนสุดท้ายที่มารับการสักยันต์เดินเลี่ยงหายไปจากกุฏิแล้ว

"ไม่เคยครับพี่ นี่เป็นครั้งแรก" ผมเรียกท่านว่าพี่เพราะท่านเป็นทั้งพระคุปัชฌาย์และพี่ชายแท้ ๆ ของผม

"หัดเปิดหูเปิดตาเอาไว้น้องชายอย่างเมื่อกี้นี่คือสักน้ำมั่น"

"ผมไม่เคยรู้มาก่อนว่าวัดเรารับสักยันต์ให้ชาวบ้านด้วย"

"แกเพิ่งบวชมาได้แค่สองวัน ยังต้องเรียนรู้อีกมาก การสักยันต์ก็เป็นอีกหน้าที่หนึ่งของพระที่นี่"

"สักไปทำไมครับ?"

หลวงพี่สันติมองหน้าผมเหมือนกับไม่เคยเห็นหน้าน้องชายคนนี้มาก่อนเลยในชีวิต "บ๊ะ ก็เพื่อความคงกระพันโดนมีดโดนไม้ไม่เป็นอะไร อย่างว่าแต่แผลเลยรอยข่วนก็ไม่มี"

"จริงหรือครับพี่?"

ใช่ ครั้งแรกของผมในสถานที่อย่างนี้จริง ๆ ผมมองหน้าหล่อนอย่างขัดเขินแล้วนึกถึงตัวเองยืนเก้ ๆ กัง ๆ อยู่หน้าตู้กระจกเมื่อครู่นี้ ภายในนั้นมีหญิงสาวไม่ต่ำกว่าหกสิบนางนั่งเรียงรายอยู่เต็มห้อง โทรทัศน์สามเครื่องวางกระจายอยู่ด้านหน้า กลิ่นบุหรี่ฉุนเฉียวปะปนอยู่กับกลิ่นน้ำหอมไม่ทราบชื่อสองสามสกุล กลิ่นแฮร์รีเฟรชเซอร์อ่อน ๆ คละเคล้ากันกลิ่นเหงื่อของแขกผู้กำลังยืนเลือก

"จริงสิ! ยังมีปมที่ค้างคาใจอยู่ตั้งแต่ตอนนั้นแล้วนี่ ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไมเราถึงได้ชอบมาหาหมอเหล่านี้ทุกวันเหมือนไม่เข้าไม่ได้ เพราะต้องการของดี ค่อย ๆ เรียนรู้ไปอีกหน่อยจะได้เป็นเพราะมีชื่อ"

"ผมไม่อยากจะมีชื่อทางทำพิธีแบบนี้หรอกครับ"

"เหมือนกันแต่เราเรียนแค่ ๆ มัวแต่เรียนทางวิทยาศาสตร์จนลืมของดีทางไสยศาสตร์หมดเวชาพวกนี้ ...เสกหมึก เสกน้ำมัน เสกลูกประคำ เป็นเวชาดี ๆ มีประโยชน์ทั้งนั้น อย่าเพิ่งทำหน้าไม่เชื่อ นี่แน่ะ จะโชว์อะไรให้ดู เผื่อแกจะได้ตาสว่างขึ้นบ้าง"

หลวงพี่สันเดินเข้าไปที่มุมห้อง ตู้กระจกขอบไม้สักใบเขื่องเสียบอยู่ระหว่างโทรทัศน์ยี่ห้อโซนี่กับตู้เครื่องเสียงยี่ห้อไพโอเนียร์ หลวงพี่ล้วงมือเข้าไปหยิบกุญแจที่ซ่อนไว้ด้านหลังพระพุทธรูปทองเหลืองออกมาไขตู้ ภายในตู้กระจกใบนั้นวางเรียงรายด้วยเครื่องรางของขลังนานาชนิดไม่น่าต่ำกว่าสองร้อยชิ้น

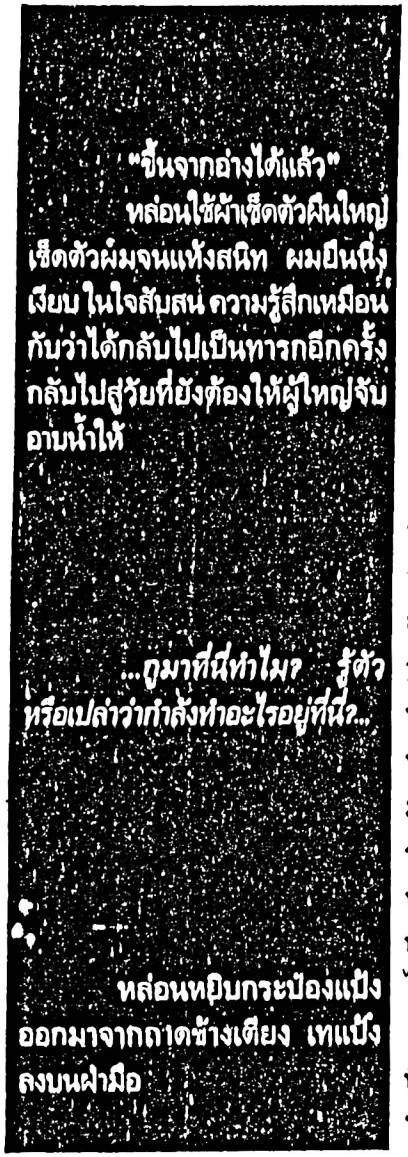
'สินค้า' ความหมายของมันไม่ต่างจากตลาดขายผักสดและเนื้อสัตว์เท่าใดนัก ...แล้วกูมาที่นี่ทำไม?...

ไอเย็นของเครื่องปรับอากาศพัดเอาเสียงคนเซียร์แขกที่ยืนอยู่ใกล้ ๆ มาหาผม

"ผมยาวแถวที่สามนั่นซื้ออ่อย เด็ดมาก ถ้าชอบใหม่หุ่นอ่อยก็ต้องจอย ชุดแดงแถวสุดท้ายเพิ่งมาได้สองวัน ถ้าชอบอวบ ๆ ก็ต้องเอ๋ นั่งหน้าทีวีตรงกลางนั่นรับรองพี่จะประทับใจไปนาน หรือพี่ชอบแบบลูกครึ่ง? อลิสา ลูกครึ่งไทย-เยอรมัน หุ่นดี เคยเดินแฟชั่นเบอร์ตองด้วย ถ้าไม่ดีจริง ผมนอนให้พี่เหยียบเลยให้ตายสิ..."

"ขวดแถวล่างที่คือน้ำมันเสาของดีที่ฉันปลุกเสกเอง..." ท่านเริ่มสาธยาย "...ใครจะไปไหนมาไหนเป็นต้องขอไปคนละขวดสองขวดจนปลุกเสกแทบไม่ทันอยู่แล้ว น้ำมนต์ที่นี่ก็เหมือนกัน มารดกันทุกวัน หนุ่ม ๆ ที่กำลังจะไปเกณฑ์ทหารรดแล้วจะไม่มีวันจับได้ใบแดงเลย แถวถัดมาก็เป็นเพวกตะกรุดผ้ายันต์คด ลูกประคำ แถวบน ๆ นี่เป็นพระเครื่องที่ฉันสะสมรวบรวมมานานกว่ายี่สิบปี ของแท้ทั้งนั้น นี่คือ พระเชิงเมาถณ กรุวัดสุวรรณเกิการ์ ราคาปัจจุบันองค์ละสามแสน นี่พระสรรชัยเคลือบกรุใหญ่วัดมงคลถวาย เป็นเพราะมีราคาเหมือนกันส่วนเหรียญสี่เหลี่ยมนี่คือพระคนเองค่ะวัดพระมหาชลที่แจกทหารรุ่นไปรบ

* *นามสมมุติทั้งสิ้น*

เวียดนาม โดนกระสุนเหรือระเบิดเวียดกงไม่เป็นละไวเลย ทั้งหมดนี้ถ้าปล่อยออกไปตลาดนี้ไม่ต่ำกว่าห้าหกล้านแน่ เวลนี่..."

พี่ชายในเพศบรรพชิตของผมดึงกล่องเหล็กขนาดย่อมฝามือออกมาจากชั้นลอยตู้ เปิดฝาออกหยิบวัตถุขนาดเม็ดถั่วสีเขียวเข้มเหมือนเม็กแมงลักขึ้น..."นี่แหละคือเหล็กไหล สุดยอดของธาตุศักดิ์สิทธิ์หายากกว่ายาก เคยทดลองเอาปืนยิงแล้วสามครั้ง กระสุนด้านหมดทุกนัด เก็บเอามาทำมันไว้จุ่มลงในน้ำเดือดจะไม่รู้สึกร้อนแม้แต่น้อย เก็บวางไว้กับน้ำผึ้ง มันจะดูดน้ำผึ้งเกลี้ยงเลย นี่แหละอิทธิฤทธิ์ของมันละ เดิมมีสองชิ้น สมัยสงครามเวียดนามขายให้ทหารคนหนึ่งแพงเชียว ไอ้พวกนั้นเอาใส่เครื่องบินทิ้งระเบิดปรากฏว่าตลอดสงคราม ลำนั้นไม่เคยถูกยิงตกเลย"

"แล้วนั่นแป้งอะไรหลวงพี่..." ผมชี้ไปที่กระปุกแก้วใสใบนั้น "...สีเหลืองแปลก ๆ"

"ไม่ใช่แป้ง นี่คือผงพระอำพัน เป็นผงพระธาตุที่ใช้ทำพระเชิงฌาณรุ่นแท้ ได้มาด้วยความบังเอิญ ใครพกแล้วจะโชคดี อยู่เย็นเป็นสุขไปตลอดชีวิต"

ผมนั่งฟังหลวงพี่สาธยายสรรพคุณของเครื่องรางแต่ละชิ้นโดยไม่ขัดคอ แม้ว่าผมจะไม่เคยเชื่อเรื่องแบบนี้มาก่อน ท่านเป็นเพื่อชายคนโตของครอบครัว บวชเป็นพระตั้งแต่เล็ก เมื่อโตขึ้นกลายเป็นพระนักเทศน์ที่มีชื่อ มีลูกศิษย์มากมาย แต่ผมมารู้ภายหลังว่าสิ่งที่สร้างชื่อให้ท่านกลับเป็นกิจกรรมการปลุกเสกเครื่องรางของขลังมากกว่า

ท่านเคยชวนผมบวชหลายต่อหลายครั้ง แต่ผมปฏิเสธมาตลอดจนกระทั่งผมเรียนจบมหาวิทยาลัยและตกงานอยู่หลายเดือน จึงตัดสินใจบวชเพราะไม่มีที่ไป สิ่งที่ผมเรียนรู้ในเวลาแห่งนี้กลับไม่ใช่สิ่งที่ผมเคยรับรู้มาก่อน กิจกรรมของสงฆ์ที่นี่ครอบคลุมกว้างไกลกว่าที่ผมคาดไว้มากนัก

"คุณเรียนวิชานวดมาจากไหนคะ" ผมถามหญิงสาวเพียงเพื่อต้องการทำลายความเงียบของห้อง

"เรียนที่นี่แหละ ฝึกนวดกับมาตาม เรียนอยู่สามวันเขาก็ปล่อยให้ทำงานได้ ส่วนใหญ่ครูที่สอนก็เป็นพวกที่เคยทำงานอย่างนี้มาก่อน ถ่ายทอดวิชาต่อ ๆ กันมา ดูคุณหน้าตายังเด็กอยู่เลย ทำงานแล้วยัง?"

"ยัง หมายถึงยังทำงานไม่ได้"

"ตอนนี้ทำอะไรคะ?"

"ก็ตกงาน คนจบมหาลัยเยอะเหลือเกิน ยิ่งจบปรัชญาอย่างผมยิ่งหางานยาก ไปบวชมาหลายเดือนเพื่อสงบจิตใจ แต่กลับรู้สึกสับสนกว่าเดิมอีก ผมก็เลยโต่เต่ไปตามเรื่อง ตอนนี้กำลังหางานพร้อมกับแสวงหาความจริงของชีวิต"

"พี่เรียนวิชาพวกนี้มาจากไหนเหรอ" ผมถาม "...สักยันต์ ทำน้ำมนต์ ตะกรุด น้ำมันเงา เสกพระเครื่อง ผมไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่าพี่เก่งทางนี้..."

หลวงพี่สันติหัวเราะหึหึ "ก็เรียนมาหลายสำนัก จากเกจิอาจารย์ชื่อดังหลายท่าน ไปช่วยปรนนิบัติท่านนานเข้าท่านก็เอ็นดูถ่ายทอดวิชามาให้ เรียนมาตั้งแต่แกยังเป็นเด็กอยู่เลย รู้ไหม"

"พี่เชื่อในคำนาจทางไสยศาสตร์แค่ไหน?"

"ฉันเชื่อในคำนาจและความคงอยู่ของมัน จักรวาลเรายังมีสิ่งลี้ลับอีกมากที่พิสูจน์ด้วยหลักตรรกศาสตร์ไม่ได้ แต่มันมีตัวตนอยู่จริงแน่นอน"

"พูดแบบนี้มันยากที่จะทำให้คนที่เชื่อหลักของเหตุและผลยอมรับได้อย่างสนิทใจ"

"ใช่ เพราะแกมัวแต่ยึดมั่นอยู่กับเรื่องของเหตุและผลอย่างเดียว ไสยศาสตร์มันมีมิติสิ่งกว่านั้น แกเรียนมหาวิทยาลัยจบทางปรัชญา

หล่อนหัวเราะ

"คุณอย่าหัวเราะนะ ช่วงนี้เป็นช่วงที่ผมกำลังสับสน"

หล่อนยิ้ม"คุณจะหาความจริงของชีวิตไปทำไม?"

"ก็เพื่อที่จะตั้งเป้าหมายของชีวิตได้ถูก จะได้ดำเนินชีวิตไปอย่างมีความหวังและมีสาระ ไปสู่ความดับทุกข์ สงสัยว่าผมจะฟุ้งซ่านไปหน่อย ผมคุยเรื่องนี้คุณเบื่อรึเปล่า?"

"เปล่า แปลกดีที่มีคนมาคุยเรื่องปรัชญาชีวิต ขณะมาเที่ยวที่อย่างนี้ ว่าแต่ว่าคุณไม่พบมันในวัดหรอกเหรอ?"

"คล้าย ๆ จะพบแต่ยังไม่พบ เพราะชีวิตในวัดก็ฟุ้งวุ่นวายพอ ๆ กับโลกภายนอกนั่นแหละ"

เสียงออดข้างหัวเตียงดังขึ้น "หมดชั่วโมงแล้ว ต่อมั้ยคะ?"

ผมพยักหน้า แล้วคิดถึงตัวเองอีกครั้ง...ดูมาที่นี่ทำไม?..

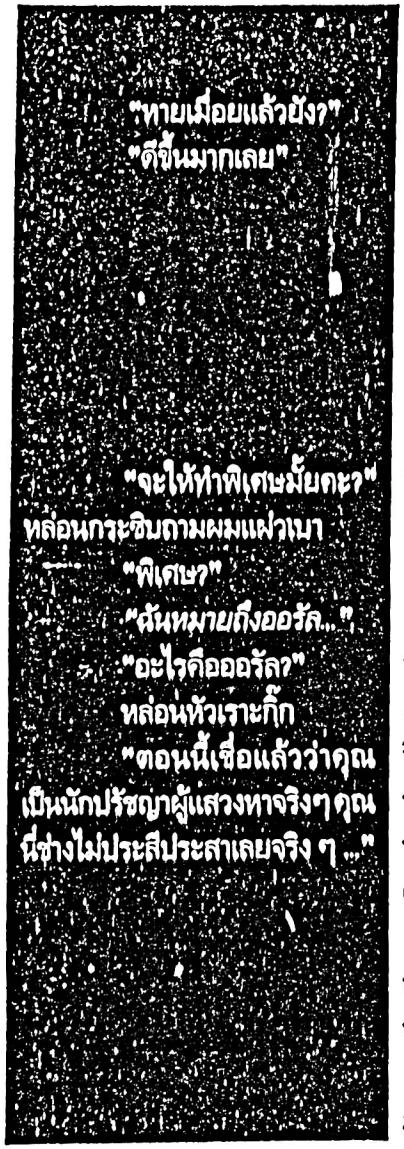
เรียนมาแบบตะวันตก ย่อมยากจะทำใจให้เชื่อเรื่องอย่างนี้ง่าย ๆ ใช่ไหม?"

"ก็เป็นไปได้ แต่ประเด็นไม่ได้อยู่ที่ว่ามันมีจริงหรือไม่ หากแต่อยู่ที่ว่ามันมีประโยชน์อะไรหรือไม่ต่อการแสวงธรรมของเรา"

หลวงพี่พูดตัดบท"ฉันเจะยังไม่เกเรื่องไสยศาสตร์ในศาสนากับแกตอนนี้หรอก เพราะแกเพิ่งห่มผ้าเหลืองมาได้ไม่กี่วัน เอาไว้ให้แกบวชไปอีกพักนึงก่อนฉันเชื่อว่าแกจะเข้าใจชีวิตและบทบาทของพระมากกว่านี้"

"ตอนนี้ครบกำหนดสามเดือนที่แกตั้งใจจะบวชแล้ว จะบวชต่อไหม?"

"ว่าจะบวชต่ออีกซักเดือนแล้วสึกไปหางานทำดูอีกที"

"จะเก็บไปทำไมว่ะชีวิตพระที่ที่ไม่สบายแบบวัด?"

"นั่นแหละคือปัญหา มันสบายเกินไป อยู่วัดวัน ๆ ทำแต่พิธีกรรม จนผมไม่แน่ใจว่านี่เป็นสิ่งที่ผมต้องการจากการบวชหรือเปล่า"

"ตามใจ แต่เก็บแกคิดจะเอาดีทางนี้ ฉันยังมีวิชาดี ๆ อีกเยอะที่จะสอนให้"

"ขอคิดดูก่อนแล้วกันนะ พี่เขียนเยอะไหม?"

"งานพิเศษ"

"งานพิเศษ?"

"เขียนบทความแนะนำวัตถุมงคลชิ้นดี ๆ ให้นิตยสาร*โลกเทวดา* แนะนำวิธีประเมินราคาสอนวิธีดูว่าวัตถุมงคลนั้นเป็นของแท้หรือของปลอม นิตยสารนี้โทรมาหาบ่อย ๆ ช่วยกิจกรรมวัดเราอยู่เสมอ ๆ เป็นเจ้าของ"

ผมเบิกตากว้างด้วยความประหลาดใจ "ไม่รู้เลยว่าพี่เอาดีทางขีด ๆ เขียน ๆ ทางนี้ด้วย"

"ใช่ เพราะฉันชอบวัตถุมงคลมาตั้งแต่หนุ่ม ๆ ทำเพราะ

ซอบหรอกนะ ไม่ใช่เพราะค่าตอบแทน ดูนี่สิ..."

หลวงพี่รื้อเอานิตยสาร*โลกเทวดา* ฉบับหนึ่งลงมาจากหิ้ง บนปกมีรูปของพี่ชายเด่นหรา พร้อมคำพาดหัว *"หลวงพ่อสันติแห่งวัดไตรยางค์ใน ผู้หยั่งรู้อำนาจลี้ลับ"* ด้านล่างมีตัวหนังสือล้อมกรอบ *"ฉบับนี้แถมคู่มือเสี่ยงโชคล็อตเตอรี่รัฐบาลฉบับหลวงพ่อสันติ อย่าลืมเรียกจากผู้ขาย"*

ผมดูรูปพี่ชายผมบนปกนิตยสารฉบับนั้นด้วยความรู้สึกที่สับสน ในใจนึกถึงนิตยสารเครื่องรางของขลัง คู่มือแสวงโชค คู่มือใบ้หวย ฯลฯ ที่วางแผงหนังสือทั่วประเทศ เกลื่อนกลาดไม่แพ้วิดีโอเทปและการ์ตูนญี่ปุ่น บนหน้าปกมักเป็นรูปพระอาจารย์และเครื่องรางที่มีชื่อเสียง

"ตั้งแต่เขียนหนังสือมานี่มีโทรมาติดต่อให้ดูวัตถุมงคลว่าเป็นของแท้หรือของปลอมมากมาย เราก็ให้คำปรึกษาไป แลกกับการที่โทรมาช่วยทำบุญบริจาคให้วัด บาง

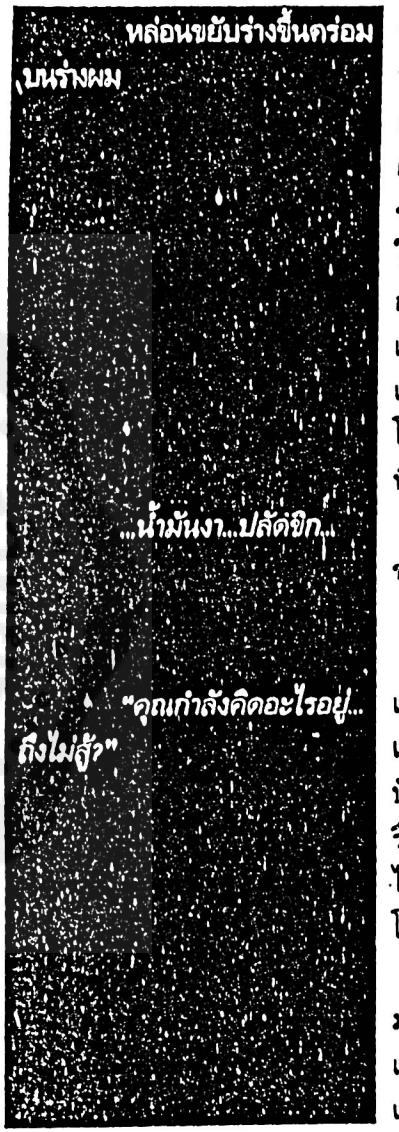
รู้ทัน "...ในใจแกคงคิดว่าเรื่องแบบนี้ไม่เห็นจะเกี่ยวกับพระตรงไหน แต่อย่าลืมว่าส่วนหนึ่งของศาสนามันผูกติดกับพิธีกรรมและความเชื่อของประชาชน ว่าไปแล้วพระก็คือผู้ให้บริการกับสังคมชนิดหนึ่ง เดี๋ยว... อย่าเพิ่งขัด...เครื่องรางต่าง ๆ ก็ปลุกเสกมาเพื่อสร้างกำลังใจให้ประชาชน แม้กระทั่งไอ้นี่..." หลวงพี่ยื่นวัตถุโลหะชิ้นหนึ่งใส่ฝ่ามือผม "อะไรครับพี่? รูปร่างคล้าย ๆ... เอ้อ..."

"เขาเรียกว่าปลัดขิกหรือขุนเพ็ด"

"สำหรับอะไร?"

"เป็นเครื่องรางสำหรับผู้ชาย เพื่อเพิ่มความมั่นใจ ไม่ทำก็ไม่ได้ เพราะโยมผู้ชายหลายต่อหลายคนมีปัญหา เราก็ต้องช่วยกันไป ทีนี้เห็นรึยังว่ากิจของสงฆ์มันกว้างไกลแค่ไหน? เป็นพระก็มีหน้าที่ช่วยสัตว์โลกที่มีทุกข์"

ผมถอนหายใจ "หลายเดือนมานี่ผมเห็นกิจกรรมของพระที่นี่มีแต่ทำพิธีกรรม ปลุกเสก สักยันต์ เจิมป้าย ดูพระเครื่อง ผมก็ยังไม่

ว่าเป็นการยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว อย่างโยมบางคนเป็นแอดเดิกพระเครื่องเกรดเอก็มาปรึกษาเป็นประจำ เขาติดต่อหาพระเครื่องให้พวกคนมีเงินหาเพาะรุ่นเราคาเกินล้านแท่านั้น ตลาดพระเครื่องระดับนี้ยังเปิดกว้าง มีคนที่มีกำลังซื้อสูง เพียงแต่ว่าคุณซื้อต้องการความมั่นใจ จึงต้องการคำรับรองจากคนกลางที่เชื่อใจได้ ก็คือฉัน"

"แล้วมีแบ่งเปอร์เซ็นต์ให้ไหม?"

"ไม่น่าเกลียดยังงั้นโยม จะมาช่วยบูรณะวัดให้มากกว่ารถยนต์คันที่จอดอยู่ที่ลานข้างนอกนั่นก็โยมคนที่ขายพระเครื่องถวายให้ใช้ เพื่อจะได้เดินทางไปเทศน์ที่ไหน ๆ ได้สะดวกหน่อย จะไปเทศน์ให้วิร์สวรรค์หรือไปทำพิธีเจิมป้ายร้านก๋วยเตี๋ยวคันนี้"

"หลัง ๆ นี้เห็นเพื่อออกไปเจิมป้ายบ่อยเจิมป้ายนี่เป็นกิจของสงฆ์ด้วยหรือ?"

"บ๊ะ เป็นสองพันแปอร์เซ็นต์เลย" พี่ชายสบตาผมเอย่าง

เข้าใจอยู่ดีว่าพิธีกรรมพวกนี้ มันเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตเพื่อบรรลุธรรมตรงไหน"

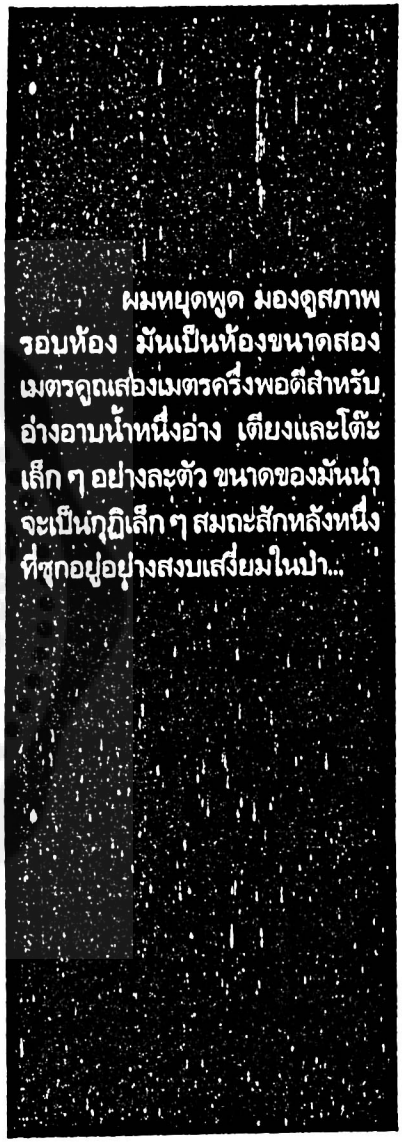
"มันเป็นเรื่องของแกจะบวชเพื่อใคร เพื่อตัวเองหรือเพื่อชาวบ้าน สำหรับฉัน นี่แหละคือส่วนหนึ่งของชีวิตเพราะเพื่อสังคมจริง ๆ แกอย่าลืมว่าชาวบ้านไม่ว่ายุคไหนสมัยไหน ก็ต้องการที่พึ่งทางใจด้วยกันทั้งนั้น เครื่องรางของขลังและพิธีกรรมต่าง ๆ พวกนี้ช่วยทางด้านจิตใจ เมื่อใจสบายทุกอย่างก็ดีตามมาเอง"

"แต่อย่างนี้เขาเรียกเดรัจฉานวิชาไม่ใช่หรือพี่?"

หลวงพี่สันติมองหน้าผมอย่างครุ่นคิด "แกผิดหวังที่มาบวชที่นี่หรือ?"

"ก็ไม่เชิง เพียงแต่คิดว่าทำลังมาทำอะไรอยู่ที่นี่ สงสัยว่าจุดมุ่งหมายของการบวชอยู่ที่ไหนกันแน่? ผมคิดว่ามันน่าจะอยู่ที่นิพพานมากกว่าพิธีกรรม"

"ก็จริง แต่ในทางปฏิบัติชีวิตพระไม่ใช่จะหันเหลังให้สังคม

เพื่อปฏิบัติธรรมอย่างเดียวได้เมื่อไหร่ คนเราไม่ใช่พระอรหันต์กันทุกคนที่ไม่ต้องพึ่งเครื่องมือหรือสิ่งยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิต..."

เครื่องมือ? สิ่งยึดเหนี่ยวในการดำเนินชีวิต?

ผมมองดูสิ่งของรอบห้อง โทรทัศน์โซนี่ขนาด 34 นิ้วกับเครื่องเล่นวิดีโอเทปเจวีซีซุกตัวอยู่ที่มุมห้อง แอมปลิฟลายเออร์ยามาฮ่ากับเครื่องเล่นคอมแพ็กดิ๊สก์แนดเสียบกลางระหว่างกระถางธูปอย่างไม่ขัดเขิน ลำโพงเบสสองตัววางขนาบพระพุทธรูปวูฟเฟอร์เจบีแอลเบียดตัวอยู่หลังโต๊ะบูชา เครื่องปรับอากาศวางคู่กันกับเครื่องฟอกอากาศ เสาอากาศเคเบิลทีวีตั้งตระหง่านอยู่บนหลังคากุฏิ และที่ลานข้างนอก...รถเก๋งวอลโว่ 740 จี.แอล.เอ็มอบอยู่นิ่งสนิท... ให้ตายเถอะ ที่นี่น่าจะเป็นห้องหรูในเลาจน์ชั้นหนึ่งที่ซุกตัวอยู่ในมุมมืดมุมหนึ่งของกรุงเทพฯมากกว่าจะเป็นกุฏิปฏิบัติธรรมของพระอาจารย์มีชื่อ

"ทำงานที่นี่มานานแล้วยัง?"

"เผลอแผล็บเดียวก็สามปีแล้ว"

"เคยเบื่อมั้ย?"

"บ่อยไป แต่คนเราจะมีซักกี่คนที่ได้ทำงานที่ตัวเองชอบจริง ๆ ถ้าไม่ทำงานนี้ก็ไม่รู้จะทำอะไร ทำงานอื่นก็ไม่ได้เงินดีเท่านี้"

"แล้วคุณมีชีวิตอยู่เพื่ออะไร?"

"จุดมุ่งหมายของฉันก็คือเก็บเงินให้ได้มากที่สุด แล้วไปเปิดร้านขายอาหารที่บ้านเกิด"

"อย่างน้อยคุณก็มีจุดหมาย"

"คุณล่ะ?"

"ผมไม่แน่ใจผมไม่เข้าใจว่าคนเรามีชีวิตอยู่เพื่ออะไร กินอยู่หลับนอน ทำงาน ซ้ำ ๆ กันทุกวันแล้วก็ตาย มันน่าจะมีอะไรลึกซึ้งกว่านั้นและมีความหมายมากกว่านั้น"

"ถามจริง ๆ เถอะ คุณมาเที่ยวที่นี่ทำไม?"

"หลวงพี่เ[illegible]แล้วยัง?"

"ยี่สิบพรรษา ตั้งแต่แกยังเด็กอยู่เลย"

"ไม่เคยเบื่อหรือครับ?"

"แรก ๆ ก็เคย แต่มันกลายเป็นความเคยชินแล้ว ที่นี่เป็นบ้าน เป็นทุกอย่าง ถ้าสึกไปก็ไม่รู้จะทำอะไร ไอ้น้องชาย...แกยังหนุ่มอยู่ การบวชพระเพื่อปฏิบัติธรรมอย่างเดียวน่ะมันทำไม่ได้ เพราะอย่างน้อยที่สุดเราก็ยังต้องพึ่งสังคมให้ช่วยดูแลเรื่องอาหารการกินให้ จริงไหม? เวลามีคนตาย พระก็ต้องสวดให้ สะเดาะเคราะห์ พระก็ต้องทำพิธีให้ ทำบุญก็พระอีกนั่นแหละ มันเกี่ยวข้องกันหมด แค่ทำกิจกรรมของสงฆ์อย่างเดียวก็ไม่มีเวลาทำอย่างอื่นแล้ว อย่าว่าแต่คิดเรื่องนิพพาน..."

ท่านหยุดคำหนึ่ง สบตาผม "...นิพพานของแต่ละบุคคลมันช่วยแต่คนคนนั้น แต่มันช่วยชาวบ้านที่กำลังมีทุกข์ทางใจได้หรือเปล่า? เวลาชาวบ้านเดือดร้อน เขาต้องการน้ำมนต์ขับเป็นมากกว่าต้องการนิพพานของใคร"

"ถามทำไม?"

"ฉันผ่านผู้ชายมามากฉันดูคนออก ผู้ชายอย่างคุณจะไม่มีวันมาเที่ยวสถานที่อย่างนี้หรอก ฉันคิดว่าคุณต้องการเพื่อนคุยมากกว่าเพื่อนเที่ยว ด้วยเหตุนี้คุณถึงไม่มีอารมณ์ไง"

ผมเงียบไปครู่หนึ่งที่หลอนพูดจี้ใจดำ

"จริง ๆ แล้วผมมาก็เพราะอยากเข้าใจชีวิตในอีกสุดขั้วหนึ่งมากกว่า อยากรู้ว่ามันจะต่างจากวัดแค่ไหน"

"แล้วมันต่างจากวัดแค่ไหน?"

"ไม่ต่างกันเลย ทำให้ผมงงว่าเรามีชีวิตอยู่ไปเพื่ออะไร"

"ถ้าคุณไม่ได้ตกงานคุณจะคิดถึงเรื่องพวกนี้หรือเปล่า?"

"ไม่รู้เหมือนกัน หลายเดือนในวัดทำให้ผมอดสงสัยไม่ได้ว่าชีวิตมันไร้สาระเสียจริง..."

"ทำไม? การมีชีวิตอยู่มันเลวร้ายนักหรือ?"

"ชีวิตทุกชีวิตตั้งอยู่บน

"นั่นเป็นการแก้ปัญหาแบบชั่วคราวนะพี่ แผลบางอย่างต้องรักษาด้วยการผ่าตัด ไม่ใช่ให้กินยาแก้ปวดไปเรื่อย ๆ"

"สติปัญญาคนเราไม่เท่าเทียมกันเหวยกนะ แม้แต่พระพุทธเจ้ายังเทศน์คนแต่ละประเภทไม่เหมือนกัน"

"ก็ถูก แต่ไอ้การผลิตเครื่องรางแจกชาวบ้าน ยิ่งจะทำให้พระห่างไกลจากวัดออกไปทุกที"

หลวงพี่เงียบไปครู่หนึ่ง

"หน้าที่ของพระก็คือช่วยผู้อื่นให้พ้นทุกข์ใช่ไหม?"

"ใช่"

"การแสวงหานิพพานแป็นการค้นหาสัจจะภายในตัวเราเอง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ความสงบอย่างสูงใช่ไหม?"

"ใช่"

"ถ้าเช่นนั้นหากทุกคนคิดแต่จะปลีกตัวไปหานิพพานกันหมด แล้วใครล่ะจะเป็นคนช่วยชาวบ้านเขา?"

ฐานรากที่โซเซ ที่เราเรียกว่า *ทุกข์* ทุกครั้งที่มันสั่นไหว เราจะรู้สึกเจ็บปวด"

หล่อนยิ้มมุมปาก "พูดคล้าย ๆ กับที่เขาสอนกันในชั่วโมงศีลธรรมยังไงยังงั้น ฉันไม่รู้หรอกนะฉันรอดจากการอดตายมาหลายครั้งจนเห็นว่าการมีชีวิตรอดอยู่เป็นสิ่งที่น่ายินดี ชีวิตของฉันผ่านความล้มเหลวผิดหวังมามากต่อมากแล้ว แต่ฉันก็ลุกขึ้นมาใหม่ เพราะอุปสรรคสอนให้ฉันรักชีวิต ไม่ใช่แต่ชีวิตของฉัน แต่ชีวิตของคนอื่นด้วย เราทุกคนก็คล้ายกับการลงเรือลำเดียวกันที่คุณอาจเรียกว่า *กรรม* ไม่มีประโยชน์ที่จะถามว่าทำไมเราจึงต้องอยู่ในเรือลำนี้ด้วย มันน่าจะมีเหตุผลกว่าถ้าเราช่วยกันเดินเรือให้ถึงจุดหมายมากกว่าติโพยตีพายว่าเกิดมาทำไมหรืออยู่ไปทำไม ไม่รู้สิ ฉันคิดง่าย ๆ ของฉันอย่างนี้"

ผมเลิกคิ้วมองหน้าหล่อนด้วยความทึ่ง นึกแปลกใจที่ผู้หญิงในสถานที่อย่างนี้จะเข้าใจชีวิตมากกว่าที่ผมคาดเสียอีก

"คุณพูดเพราะคุณเข้าใจมันจริง ๆ หรือเพราะคุณอ่านมาจากตำรา?"

"เปล่า ฉันแทบจะไม่เคยอ่านหนังสือเลยในชีวิตนี้ ฉันเรียนทุกอย่างจากชีวิตของฉันเอง"

แล้วผู้หญิงแปลกหน้าคนที่ผมรู้จักมาเป็นชั่วโมงที่สองก็พลันเหมือนใครบางคนที่ผมรู้สึกคุ้นเคยมานานแสนนาน โลกนี้มักมีอะไรแปลก ๆ อย่างนี้เสมอ บางครั้งคุณสามารถเรียนรู้อะไรใหม่ ๆ จากใครบางคนที่คุณไม่เคยคาดหวังจากสถานที่ไม่น่าจะใช่ และในโอกาสที่ไม่น่าจะเป็น

"คุณจะไปแล้วหรือ?"

ผมพยักหน้า

"กลับไปเป็นพระอีกครั้ง?"

"ใช่ รู้มั้ยคุณทำให้ผมคิดกลับไปห่มผ้าเหลืองอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ผมรู้แล้วว่าผมจะเป็นพระแบบไหน"

"พี่พูดเพราะพี่เชื่อยังงั้นจริง ๆ หรือครับ?"

"ใช่ แกไม่เห็นด้วย?"

"ครับ"

เราสบตากัน แล้วจู่ๆ ผมก็รู้สึกว่าหลวงพี่ผู้เป็นญาติทางสายโลหิตของผมกลับกลายเป็นใครบางคนที่ผมไม่เคยรู้จักมาก่อน แปลกหน้ากันเหมือนพระเครื่องกับแอมปลิฟลายเออร์ ปลัดขิกกับคอมแพ็กดิ๊สก์...

"แกอยากกลับออกไปสู่โลกภายนอกแล้วใช่ไหม?" พี่ชายผมถามอย่างรู้ทัน ผมพยักหน้า

คำพูดของท่านทำให้ผมเงียบงันไปครู่ใหญ่ ทุกประโยคที่พี่ชายผมพูดออกมาเป็นเหมือนตะปูเหตุผลที่ถูกตอกย้ำลงบนความจริง สติปัญญาแห่งเจตนาผมปฏิเสธไม่ได้ แต่ผมยังยอมรับมันไม่ได้ เหมือนกับที่ยังยอมรับภาพผู้ห่มผ้าเหลืองเจิมป้ายร้านคาเฟ่ ภาพผู้สละแล้วซึ่งขายวาสเพคแจกปลัดขิกให้ชาวบ้านไปจนถึงภาพพระพุทธรูปประทับขัดสมาธิอยู่ระหว่างลำโพงชั้นเดี่ยวไม่ได้

"กลับไปที่วัดเดิมๆ"
"อาจจะใช่ อาจจะไม่
แต่มันไม่สำคัญอีกต่อไปแล้ว"

สองตาของผมสัมผัสร่าง
เปลือยขาวโพลนของหล่อน ผม
ไม่เคยเข้าใจเปลือกของธรรมชาติ
ได้ชัดเจนและเป็นรูปธรรมเท่านี้มา
ก่อนเลยในใจผมไม่มีความกระหาย
ไม่มีหล่อน ไม่มีผม ไม่มีอะไร
พริบตานั้นผมก็ได้คิดว่าทุกสรรพ
สิ่งล้วนมีเปลือกห่อหุ้มอยู่ หนา
บ้าง บางบ้าง แต่มันใช้วัดอะไรไม่
ได้เลย เมื่อคุณกะเทาะเปลือกที่
สกปรกที่สุดออก คุณอาจแปลกใจ
ที่พบแก่นอันบริสุทธิ์ สะอาดของ
มันซ่อนอยู่ภายใน

เมื่อนั้นหญิงบริการกับ
พระบริการก็ต่างกันตรงเสื้อที่สวม
ใส่...

สองตาของผมวนเวียนอยู่ที่จั่วรบนร่างตัวเองเพียงเท่านี้ ที่คิดเปลือยกายนั้นเพราะ เมื่อมันหมดคลุมร่างใคร ร่างนั้นก็กลายเป็นนักบวชที่ทุกคนเคารพไหว้เปลือยกลายเป็นสัญลักษณ์ กลายเป็นพิธีกรรมพอกพูนเทอะทะขึ้นทุกที...

"พรุ่งนี้หลังจากทำพิธีเปิดป้ายร้านเสร็จแล้ว ฉันค่อยลีกให้แกก็แล้วกัน"

"ครับ"

"บางทีแม่อาจถอดชุดพระนี่ออกและไปใช้ชีวิตเช่นคนทั่วไปแกอาจเข้าใจอะไร ๆ ได้ดีขึ้น"

"ผมก็หวังไว้เช่นนั้นแหละ มีหลายเรื่องเหมือนกันที่ผมยังไม่เข้าใจ"

ยายพิศไม่ใช่ พระมีหลายแบบ พระแบบที่ชายผมอาจจะเหมาะกับมันคงไม่ใช่แบบนี้แน่ก็ได้ การแสวงหาความสุดท้ายสำหรับตัวเองอาจเป็นสิ่งที่เห็นแก่ตัว (ตามที่พี่ชายผมว่า) จริง ๆ ก็ได้ ผมไม่รู้ ผมคงต้องแสวงหาความจริงต่อไป

ผมจากหล่อนมาอย่างเงียบๆ
ผมดูออกถึงความปรารถนาดีใน
สายตาคู่นั้นตอนผมจากมา หล่อน
คงกลับไปนั่งในตู้กระจกตามเดิม
รอคอยการเรียกของแขกคนต่อไป
คนที่ต้องการคุณค่าของหล่อน
เพียงที่ร่างกาย...

ผมจากพี่ชายผมมาเงียบ ๆ ร่างในชุดสีเหลืองนั่งตระหง่านเหมือนที่นั่น ดูเย่อหยิ่งเหมือนเดิม ตู้กระจกใสเครื่องรางยังคงดูกลมกลืนกับแอมปลิฟลายเคอร์และเครื่องเล่นคอมแพ็กดิสก์ชุดนั้น พระเครื่องในตู้ดูเหมือนจะส่งสายตาล้อเลียนมาที่ผมตอนผมจากมา...

ประตูห้องถูกเปิดออก แต่ม
ช่องให้แสงแดดจากภายนอกสาด
เข้ามาเบียดไล่ความมืดไปจากห้อง
อาบห้องทั้งห้องจนแจ่มจ้า อบอุ่น
และเปี่ยมพลังชีวิต

ประตูถูกดึงปิดลง ตัดขาด
ทุกสิ่งในห้องเล็ก ๆ ห้องนั้นจาก
โลกภายนอก เงียบ เย็นและมืด
สลัว...

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบการชุดที่ 5 อ่านบทร้อยกรอง

จงทำเครื่องหมาย (X) ข้อที่ถูกที่สุด

สาวน้อยในสวน

หมู่พุ่มไม้ใบ
งามใบไม้พุ่ม
ใบสวยสวยเป็นกลุ่มกลุ่ม
พุ่มละหลายหลายสี
ใบไม้สวยแต่ละกลุ่ม
มีใบเสียซ่อนซุ่ม
แทรกใบสวยอยู่ทุกพุ่ม
พุ่มละหลายหลายใบ
เพ่งจิตพินิจใบ
ใดพรุนมีรอยเพลี้ย
เลือดเด็ดใบไม้เสีย
ออกจากใบไม้สวย
หากใบสวยไปทุกใบ
ใบคงสวยไปทุกกลุ่ม
พุ่มคงสวยไปทุกพุ่ม
สวนคงชุ่มไปทั้งสวน
หมั่นเด็ดใบร้าย
รักษาใบดี
รอยยิ้มเจ้าจึงงามฉะนี้ แม่สาวน้อย

(ศักดิ์สิริ มีสมสืบ : มือนั้นสีขาว หน้า 75)

อ่านบทกวีเรื่อง "สาวน้อยในสวน" แล้วตอบคำถามข้อ 1- 4

1. ข้อใดคือรูปแบบฉันทลักษณ์ของบทกวี "สาวน้อยในสวน"
   ก. คล้ายกาพย์ฉบัง
   ข. คล้ายกาพย์ยานี
   ค. คล้ายกลอนสี่
   ง. คล้ายกลอนเปล่า
2. ภาพพจน์ที่เด่นที่สุดที่ปรากฏคือข้อใด
   ก. บุคคลาวัต
   ข. อุปมา
   ค. อุปลักษณ์
   ง. อธิพจน์
3. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องคือข้อใด
   ก. การใช้สติพิจารณากิเลสของตนแล้วขจัดออก
   ข. คนในสังคมมีทั้งคนดีและไม่ดี
   ค. ควรรู้จักเลือกคบคน
   ง. ควรใช้ปัญญาในการใช้ชีวิต
4. ข้อใดคือนัยสำคัญของการตั้งชื่อเรื่อง "สาวน้อยในสวน"
   ก. ผู้หญิงต้องใช้ปัญญามากกว่าผู้ชาย
   ข. ผู้หญิงต้องระมัดระวังตัวมากกว่าผู้ชาย
   ค. ผู้หญิงสามารถเข้าใจหลักธรรมได้เหมือนผู้ชาย
   ง. ผู้หญิงสามารถปฏิบัติธรรมได้เหมือนผู้ชาย

ราร้างอย่างแล้งไร้

ล้มลงทั้งยืนบนพื้นกว้าง ล้มกลางพรายแดดที่แผดกล้า
ก่อนรถส่วนบุคคลวนเข้ามา แล้วหักเลี้ยวช้าช้าวนออกไป
กระจายผมห่มพื้นซึ่งร้อนผ่าว กระจายเกลื่อนกับข้าวซึ่งซื้อใหม่
ตระกร้าเก่าหยุดกลิ้งอยู่มิไกล หยุดการเคลื่อนไหวในทันที
เพราะว่า – วูบดับไม่รับรู้ จึงไม่พบมนุษย์ผู้ถดถอยหนี
ประจักษ์อยู่แก่ตาไม่อารี เหมือนตรงหน้าไม่มีปรากฏการณ์
แล้งไร้น้ำใจเสียยิ่งนัก เอาความไม่รู้จักมาขึงม่าน
หลับอยู่อย่างนั้นให้จงนาน ดีกว่าตื่นขึ้นพบพานมารเมตตา

ผักเอยผักกระเฉด ชวนสังเวชเรี่ยรายอยู่ชายผ้า
ลมล้อระริกใบอยู่ไปมา ระริกราวกับว่าจะราแรง
มะนาวน้อยอย่าพลอยไปเหลิงเล่น ตะวันเย็นลงไปจะไม่แจ้ง
ผักชียี่หร่าไยตาแดง ตระกร้าเก่านอนตะแคงเฝ้าคอยดู
คอยแม่มีแรงจะได้ลุก ไม่อยากคลานไปปลุกจึงนิ่งอยู่
รอบแม่ผู้คนออกพรั่งพรู เหลือบแลเหมือนหลู่แล้วหลบเมิน

(แรคำ ประโดยคำ)

อ่านบทกวีเรื่อง "ราร้างอย่างแล้งไร้" แล้วตอบคำถามข้อ 5 – 7

5. บทกวีเรื่องนี้ใช้คำประพันธ์ประเภทใด
   ก. กลอนแปด
   ข. กลอนหก
   ค. กลอนสี่
   ง. กลอนเปล่า
6. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องคืออะไร
   ก. สังคมปัจจุบันมนุษย์เห็นแก่ตัวมากขึ้น
   ข. สังคมปัจจุบันมนุษย์แล้งน้ำใจ
   ค. สังคมปัจจุบันมีการช่วยเหลือกันน้อยลง
   ง. สังคมปัจจุบันมนุษย์ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
7. จุดเด่นของบทประพันธ์นี้คือข้อใด
   ก. การให้ข้อคิดกับผู้อ่าน
   ข. การใช้คำมีสัมผัสเร้าใจ
   ค. การใช้รูปแบบคำประพันธ์ดั้งเดิม
   ง. การใช้บุคคลาวัตเร้าให้ผู้อ่านสลดใจ

ภาคผนวก ฉ
แบบทดสอบชุดที่ 6

อ่านข่าวต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ข้อ ก ในข้อที่ถูกและทำเครื่องหมายกากบาท (✕) ข้อ ข ในข้อที่ผิด

.....1. การพาดหัวข่าวของคมชัดลึกดึงดูดความสนใจกว่ามติชน

.....2. การเขียนวรรคนำของมติชนชัดเจนกว่าคมชัดลึก

.....3. เนื้อข่าวของคมชัดลึกให้ความเป็นธรรมแก่ทั้งสองฝ่าย

.....4. เนื้อข่าวของมติชนเขียนได้กะทัดรัดชัดเจนกว่าคมชัดลึก

.....5. หนังสือพิมพ์ทั้ง 2 ฉบับ รายงานข่าวทันเหตุการณ์เท่ากัน

จงทำเครื่องหมายกากบาท (✕) หน้าข้อที่ถูกที่สุด

มิตรภาพในตรอกซอย

ร้านขายของชำประจำตรอก ทุกซอยตรอกซอยเหมือนน้อยค่า
สะดวกซื้อคือร้านศูนย์การค้า ฉกขาประจำของชำเรา
ยิ่งมินิมาร์ทระบาดทั่ว เสนอตัวปากตรอกซอกอับเฉา
แอร์คอนดิชั่นร้อนบรรเทา กระหน่ำความร้อนเร่าลดราคา
ร้านขายของชำแสนช้ำชอก เดินออกปากซอยแทบสิ้นขา
ด้อยยุทธการหมดร้านค้า ไร้บัตรเพิ่มค่าสมาชิก ฯลฯ
เป็นไม้ต่อยอดย่อมรอดง่าย ไม้ชำต่ำใต้ใบงอหงิก
ร้อนไปชุ่มไปอาจพ่ายพลิก ขลุกขลิกขลุกขลักไร้ศักดา
ร้านขายของชำประจำตรอก ทุกซอยตรอกซอยหรือน้อยค่า
ขาดเหลือเชื่อใจไว้พูดจา เครดิตสูงกว่าสมาชิก
จึงคนเข้าออกในตรอกกว้าง ไม่ร้างไมตรีไม่ตุกติก
อาจเป็นขาจรร้อนเหงื่อซิก ก่อนพลิกฐานะขาประจำ

(โชคชัย บัณฑิต : บ้านเก่า หน้า 49)

อ่านบทร้อยกรองเรื่อง "มิตรภาพในตรอกซอย" แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 9

6. บทร้อยกรองนี้ใช้คำประพันธ์ประเภทใด

ก. กลอนสุภาพ

ข. กลอนเปล่า

ค. กลอนหก

ง. กลอนสี่

7. ยิ่งมินิมาร์ทระบาดทั่ว เสนอตัวปากตรอกซอกอับเฉา

แอร์คอนดิชั่นร้อนบรรเทา กระหน่ำความร้อนเร่าลดราคา

คำประพันธ์ที่ยกมานี้ใช้ภาพพจน์ประเภทใด

ก. อุปมา

ข. อุปลักษณ์

ค. บุคคลาวัต

ง. อธิพจน์

8.บทร้อยกรองนี้มีการใช้ภาพพจน์กี่ประเภท อะไรบ้าง

ก. 2 ประเภท คือ อุปมา อุปลักษณ์

ข. 2 ประเภท คือ อุปมา อธิพจน์

ค. 3 ประเภท คือ อุปมา บุคคลาวัต อธิพจน์

ง. 3 ประเภท คือ อุปมา อุปลักษณ์ บุคคลาวัต

9. ข้อคิดที่ได้จากบทร้อยกรองนี้คืออะไร

ก. สังคมไทยมีความเจริญมากขึ้น

ข. ร้านขายของชำกำลังย่ำแย่

ค. คนไทยชอบไปร้านสะดวกซื้อ

ง. ร้านสะดวกซื้อมีของขายดีกว่าร้านขายของชำ

อ่านบทความเรื่อง "เด็กสายพันธุ์ใหม่" แล้วตอบคำถามข้อ 10 – 15

10. จุดมุ่งหมายของบทความนี้คือข้อใด

ก. วิเคราะห์ปัญหาการกินของเด็กไทย

ข. วิจารณ์ปัญหาการกินของเด็กไทย

ค. แนะแนวทางการกินของเด็กไทย

ง. แสดงความคิดเห็นการกินของเด็กไทย

11. ข้อใดคือข้อเท็จจริง

ก. "โมโนโซเดียมกลูตาเมต"เป็นฝาแฝดกับ "ผงชูรส" ที่มีสารโซเดียมสูงแต่ไม่เค็ม

ข. ถ้าจะให้โครงการนี้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ รัฐบาลต้องห้ามไม่ให้ขายอาหารกรุบกรอบ-ฟาสต์ฟูดและน้ำอัดลมในโรงเรียน

ค. รู้เห็นกันอยู่นะครับ นโยบายหรือกฎหมายบางอย่างเวลาปฏิบัติจริงมันใช้ไม่ได้ผลสำหรับประเทศไทย

ง. ปัจจุบันอาหารพวกฟาสต์ฟูดเข้าไปขายในโรงเรียนมากขึ้นทั้งเปิดร้านขายในโรงเรียนและเปิดสาขาอยู่หน้าโรงเรียน

12. ข้อใดคือความคิดเห็น

ก. เด็กไทยแรกเกิดถึง 3 ขวบฟันผุกว่า 80 % เกิดจากการบริโภคขนมขบเคี้ยวต่าง ๆ

ข. เด็กที่เรียนหนังสือในกรุงเทพฯ บางคนต้องตื่นตี 4 มานอนต่อในรถ – ใช้ชีวิตอยู่บนถนนจนถึง 6 โมงเช้า

ค. พักเที่ยงเป็นเวลาที่ผมชอบมาก – ชอบเพราะได้คุยได้กินข้าว เข้าใจว่าเป็นอาการของคนเรียนไม่เก่ง

ง. พ.ร.บ.อาหาร เขียนไว้ตั้งแต่ปี 2522 ห้ามใส่สารบอแรกซ์ในอาหารทุกชนิด และห้ามใส่สีในอาหาร 17 ชนิด

13. กลวิธีการเขียนที่เด่นที่สุดของบทความนี้คือข้อใด

ก. การใช้ภาษาไม่เป็นทางการ

ข. การให้ข้อคิดสะดุดใจผู้อ่าน

ค. การให้ความรู้แก่ผู้อ่านทางอ้อม

ง. การใช้ย่อหน้าหลายย่อหน้า

14. บทความนี้ใช้กลวิธีใดในการเปิดเรื่อง

ก. การสรุปความ

ข. การเล่าเรื่อง

ค. การแสดงความคิดเห็น

ง. การเปรียบเทียบ

15. ข้อใดคือข้อคิดที่ได้จากบทความนี้

ก. ปัญหาการขายอาหารให้เด็ก

ข. เด็กไทยกินอาหารเช้าน้อยลง

ค. พฤติกรรมการกินของเด็กไทย

ง. อาหารฟาสต์ฟูดทำให้เด็กไทยขาดสารอาหาร

อ่านเรื่องสั้น "ครอบครัวกลางถนน" แล้วตอบคำถามข้อ 16 – 20

16. เรื่องสั้น "ครอบครัวกลางถนน" ใช้วิธีการเล่าเรื่องอย่างไร

ก. ผู้เขียนเล่าเรื่องในฐานะที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร

ข. ผู้เขียนเล่าเรื่องโดยหยั่งเข้าไปในความคิดของตัวละคร

ค. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องโดยใช้สรรพนามบุรุษที่ 1

ง. ตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่องในฐานะที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง

17. ข้อใดคือปมขัดแย้งสำคัญของเรื่องสั้นนี้

ก. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับผู้อื่น

ข. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับตัวเอง

ค. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับสังคม

ง. ปมขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกกับธรรมชาติ

18. เรื่องสั้น "ครอบครัวกลางถนน" มีความเด่นในเรื่องใดมากที่สุด

ก. การเล่าเรื่อง

ข. การเสนอแนวคิด

ค. สถานที่

ง. บทสนทนา

19. เรื่องสั้น "ครอบครัวกลางถนน" ใช้วิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ก. ดำเนินเรื่องแบบย้อนต้น

ข. ดำเนินเรื่องแบบลำดับปฏิทิน

ค. ดำเนินเรื่องแบบลำดับเวลา

ง. ดำเนินเรื่องแบบสลับไปมา

20. แนวคิดสำคัญที่สุดของเรื่องสั้น "ครอบครัวกลางถนน" คือข้อใด

ก. สังคมปัจจุบันมีความเร่งรีบมากขึ้น

ข. การจราจรติดขัดทำให้ต้องใช้ชีวิตกลางถนน

ค. คนไทยนิยมซื้อรถส่วนตัวเพื่อความสะดวก

ง. สภาพสังคมในปัจจุบันต่างจากอดีต

"แอดโวคาท"ลุยฟังฟอร์มดัตช์ของแท้

● ดิก แอดโวคาท กุนซือ "กังหันสีส้ม" โวลั่นหลังนำลูกทีมยิง "วิสกี้" สกอตแลนด์ 6 เม็ด นี่คือมาตรฐานที่แท้จริงของนักเตะดัตช์ ด้าน แบร์ตี้ โฟกต์ส กุนซือสกอต รับสภาพเป็นเรื่องปกติของกีฬาลูกหนัง แต่ลูกทีมโชคร้ายที่ต้องมาเจอวันแย่ๆ ในเกมสำคัญ

ดิก แอดโวคาท เทรนเนอร์ทีมชาติฮอลแลนด์ สุดปลื้มหลังลูกทีมชิวตั๋วสู่ฟุตบอลชิงแชมป์แห่งชาติยุโรป 2004 รอบสุดท้ายที่ประเทศโปรตุเกส สำเร็จด้วยการเปิดอัมสเตอร์ดัม อารีน่าไล่ยิง สกอตแลนด์ 6-0 เพลย์ออฟ นัด 2 กลางดึกวันพุธที่ 19 พ.ย.ที่ผ่านมา ส่งผลให้รวม 2 นัด กังหันสีส้ม ชนะ 6-1

"ทุกคนคงเห็นแล้วว่า ฮอลแลนด์ ของจริงเป็นอย่างไร พวกเราหวังที่จะเห็นผลงานแข่นนี้ ตั้งแต่เกมแรกในวันเสาร์ที่ออกไปแพ้สกอตแลนด์มา 0-1 นัดนี้ทุกคนลืมความเลวร้ายในเกมแรกหมดสิ้น และเริ่มต้นได้ดีกดดันพวกเขาตั้งแต่นาทีแรก พร้อมได้รับผลแข่งขันที่เยี่ยมยอดมาก" กุนซือฟลายอิ้งดัตช์แมน กล่าว

นอกจากนั้น แอดโวคาท ยังกล่าวชื่นชมนักเตะว่าสำหรับผู้ที่ไม่ได้เล่นเป็นตัวจริงในเกมที่แล้ว แต่ได้รับโอกาสลงเป็น 11 คนแรกในเกมนี้ว่าทำผลงานได้ยอดเยี่ยม อาทิ เวสลีย์ สไนจ์เดอร์ เป็นต้น

"เขาเป็น 1 ในนักเตะที่เดินเกมอย่างรวดเร็ว และวางบอลยาวให้กองหน้าเข้าทำประตูได้ดี เช่น พิสูจน์ตัวเองมาแล้วในเกมกับ มอลโดวา และทำได้ดีเหมือนเดิมในนัดนี้"

ขณะที่ แบร์ตี้ โฟกต์ส ผู้จัดการทีมชาติสกอตแลนด์ กล่าวถึงผลงานของลูกทีมว่า วันนี้เป็นวันที่แย่มากๆ และต้องขอแสดงความยินดีกับฮอลแลนด์ ที่ผ่านเข้าสู่รอบสุดท้าย

นสพ.คม ชัด ลึก.ปีที่ 3 ฉบับที่ 767 วันศุกร์ที่ 21 พฤศจิกายน 2546.

ดัตช์กล่นิสกี้6-0'เวลส์'เศร้าพ่ายรัสเซีย

●สเปนยำนอร์เวย์3-0'เติร์ก'ยิงนำก่อนร่วง

เนเธอร์แลนด์ สเปน รัสเซีย โครเอเชีย และลัตเวีย เป็น 5 ทีมสุดท้ายที่ตีตั๋วเข้าไปเล่นรอบสุดท้ายบอลยูโร 2004 ได้เป็นผลสำเร็จ ในเกมแข่งขันเพลย์ออฟ นัดสอง เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน โดยเฉพาะเวลส์ กับ สกอตแลนด์ เล่นกันได้ดีในเกมแรก เวลส์บุกไปเสมอรัสเซีย 0-0 และสกอตแลนด์ เล่นที่บ้านเฉือนดัตช์ 1-0 แต่มาหนนี้โดนทีมยักษ์ใหญ่ปราบเรียบ

ทีมดัตช์อาศัยเสียงเชียร์ในแดนกังหันลมถล่มทีมสกอตแลนด์ 6-0 ประตู เป็นผลเลวร้ายที่สุดของทีมวิสกี้ในรอบ 42 ปี

ดิ๊ก อัดโวคาด กุนซือดัตช์ได้เปลี่ยนแปลงผู้เล่นหลายคน ปรับแผงหลังใหม่ มีเพียงยาป สตัมเท่านั้น ที่โดนพักเกมนี้ แต่ยังให้ความไว้วางใจรุดฟาน นิสเตลรอย เป็นกองหน้าตัวจริง และดร็อป แพทริค ไคลเวิร์ต เป็นตัวสำรอง

เจ้าบ้านได้ 2 ประตูนำสกอตแลนด์ จากเวสลีย์ สไนจ์เดอร์ นาที 14 ต่อด้วยอังเดร ออยเยอร์ นาที 32 หลังจากนั้นฟาน นิสเตลรอย ยิงเพิ่มอีก 2 ลูก นาที 37 51 และแฟรังก์ เดอ บัวร์ มายิงเพิ่มนาที 65 นำห่าง 5-0 รุด ฟานยังทำเพิ่มได้อีกนาที 67 จบเกมดัตช์ชนะ 6-0 และชนะรวมผล 6-1

ทีมเวลส์หวังเข้าเล่นรายการใหญ่หนแรกในรอบ 45 ปี โดนรัสเซียบุกมายิงชนะ 1-0 วาดิม เยฟเซเยฟ นาที 22 และรัสเซีย ชนะผลรวม 1-0

ส่วนทีมตุรกีพลาดโอกาสทองไปอย่างไม่น่าเชื่อ ทั้งที่เล่นในถิ่น ยิงนำลัตเวียทีมรองบ่อนถึง 2-0 จากอิลฮาน มันซิช นาที 21 กับ ฮาคาน ชูเคอร์ นาที 64 แต่โดนลัตเวียตีเสมออย่างรวดเร็ว จากจูริจส์ ไลซานส์ นาที 66 และ มาริส เวอร์พาคอฟสกีส์ นาที 77 จบเกมเสมอ 2-2 และลัตเวียชนะรวมผล 3-2

ผลการเล่นคู่อื่น สโลวีเนีย แพ้ โครเอเชีย 0-1(โครเอเชียชนะรวมผล 2-1), นอร์เวย์ แพ้ สเปน 0-3(สเปนชนะผลรวม 5-1)

สรุปทีมที่เข้าไปเล่นรอบสุดท้ายที่โปรตุเกส มีดังนี้

โปรตุเกส(เจ้าภาพ) บัลแกเรีย โครเอเชีย เช็ก เดนมาร์ก อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมนี กรีซ อิตาลี ลัตเวีย เนเธอร์แลนด์ รัสเซีย สเปน สวีเดน และสวิตเซอร์แลนด์

บ่อนพนันวิลเลี่ยมฮิลล์ปรับอัตราต่อรองเต็งแชมป์ใหม่ หลังได้ 16 ทีมครบทั้งหมด ให้ฝรั่งเศสแชมป์เก่า ยืนเต็งหนึ่งที่ราคา 100-30 ต่อด้วยอิตาลี 11-2, โปรตุเกส 6-1, เนเธอร์แลนด์ อังกฤษ สเปน 7-1, เช็ก 9-1, เยอรมนี 14-1, เดนมาร์ก สวีเดน 25-1, กรีซ 50-1, บัลแกเรีย สวิตเซอร์แลนด์ โครเอเชีย รัสเซีย 66-1 และลัตเวีย 200-1

แบร์ตี้ โฟกส์ด กุนซือชาวเยอรมันของทีมสกอตแลนด์ยอมรับความพ่ายแพ้ที่อัมสเตอร์ดัมว่าเป็นวันที่เลวร้ายมาก และเจ้าถิ่นก็แข็งแกร่งเหลือเกิน ตนขอแสดงความยินดีกับพวกเขาด้วย เกมวันนี้ สกอตแลนด์ขาดคริสเตียน เดลลี่ ในแผงหลัง ซึ่งถูกพักแข้งจากนัดที่แล้วได้ไปเหลือง

"ผมรู้จักทีมของผมดี และบางครั้งคุณอาจจะมีเกมดีๆ เกิดขึ้น แต่บางเกมก็ย่ำแย่อย่างหนักเหมือนอย่างเมื่อวันเสาร์ที่แล้ว ดัดช์เจอวันเลวร้าย และพวกเราก็ได้สิ่งดี จากนี้ไปสกอตแลนด์จะต้องเรียกความมั่นใจกลับมาเตรียมความพร้อมลงแข่งขันฟุตบอลโลกรอบคัดเลือก"

มาร์ก ฮิวจ์ส นายใหญ่ทีมชาติเวลส์กล่าวถึงหน้าที่การงานหลังพาทีมตกรอบอย่างน่าเสียดาย โดยยังเหลือสัญญากับสมาคมฟุตบอลเวลส์ 2 ปี แต่ทั้งตนและสมาคมคงต้องมาคุยกันถึงทิศทางของทีมจะไปกันอย่างไรต่อไป เพราะทีมเวลส์ได้ตกรอบยูโรไปแล้ว เพราะตอนนี้คือการเตรียมทีมลงสู้ศึกบอลโลก 2006 รอบคัดเลือกที่จะเริ่มแข่งขันขึ้นหลังจบการเล่นยูโร 2004 รอบสุดท้ายที่โปรตุเกส

ทางด้านทีมตุรกีที่ประสบความล้มเหลวตกรอบยูโร 2004 ทั้งที่เพิ่งสร้างผลงานคว้าที่ 3 บอลโลก 2002 บรรดาหนังสือพิมพ์ในตุรกีต่างกล่าวแสดงความเศร้าใจที่ทีมต้องตกรอบอย่างไม่น่าเชื่อ ทีมจะได้ไปโปรตุเกสในฐานะนักท่องเที่ยว

อนึ่ง รอบสุดท้ายที่โปรตุเกส จะเริ่มแข่งขันระหว่างวันที่ 12 มิถุนายน ถึง 4 กรกฎาคม ปีหน้า

นสพ.มติชน.ปีที่ 26 ฉบับที่ 9387 วันศุกร์ที่ 21 พฤศจิกายน 2546.

ลูกเขา-ลูกเรา

● ชาติ ภิรมย์กูล ●
chat13.p@chaiyo.com

'เด็กสายพันธุ์ใหม่' (จบ)

1 ย้อนนี้ใครว่างมานั่งนึกถึงอดีตกันสัก 2-3 นาที เริ่มต้นง่ายๆ ที่กล่องใส่ข้าว

2 กล่องหรือตลับข้าวสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่เป็นอะลูมิเนียมสมัยก่อนที่เราใส่กับข้าวไปกินที่โรงเรียน พอจะนึกออกไหม

3 ใครที่นึกออกยกมือขึ้น...(แสดงว่าแก่แล้ว) ใครไม่ยกมือไม่เป็นไรนะ หน้าตามันฟ้องอยู่แล้วหลบลำบาก

4 สมัยที่ผมเป็นนักเรียนชั้นประถม ยุคนั้นอาหารทอดๆ ปิ้งๆ ขายอยู่หน้าโรงเรียนไม่มี-ไม่มีทั้งช่วงเช้าและเย็น

5 ผมกินข้าวเช้าที่บ้านทุกวัน พกกล่องข้าวไปกินตอนเที่ยงด้วย เพื่อนแต่ละคนมีกล่องข้าวติดตามตัวทุกคนยกเว้นคนที่ฐานะดีหน่อยจะหิ้วปิ่นโตมาเองพร้อมกับข้าวลานตา หนังตาชั้นเดียวผิวพันธุ์ดีทำให้ครูเมตตาใจไม่กล้าดุ

6 จำได้ว่าท้ายห้องจะเป็นที่วางกล่อง-ปิ่นโตข้าว เพื่อนผม 2 คนทำตัวเป็นพนักงาน อย. แอบตรวจดูกับข้าวของแต่ละคน ใครเอาอะไรมากินบ้าง พักเที่ยงเขาจะได้ไปนั่งกินด้วยเป็นความฉลาด แต่ขาดความเป็นกลาง

7 พักเที่ยงเป็นเวลาที่ผมชอบมาก-ชอบเพราะได้คุยได้กินข้าว เข้าใจว่าเป็นอาการของคนเรียนไม่เก่ง

8 เพื่อนร่วมชั้นประถมคนหนึ่งหน้าตาซื่อๆ เชื่องๆ ไม่มีแววเป็นผู้นำ ดูหมองๆ คล้ำๆ ไม่เก่งและแกร่งอะไรสักอย่าง ปัจจุบันเขาเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ปกครองรวยแค่ไหนถ้าเจอเขาต้องยืนตัวตรง

9 คนเรามันดูลำบากอย่าเพิ่งสงสารกัน ยิ่งเป็นน้องฝึกงานอย่าคิดว่าเขาไม่มีอะไร ชีวิตคนเรามันไม่แน่นอน อนาคตข้างหน้าเขาอาจจะเป็นรัฐมนตรีก็ได้ **รัฐมนตรีเมืองไทยเป็นง่ายจะตาย** ขอให้มีเงินสนับสนุนพรรค

10 เพื่อนผู้หญิงอีกคนสมัยเรียนชั้นประถมหน้าตาดูด้านไหนก็ผวา ผมแห้ง-ผมกรังเป็นที่พักพิงของเหาไม่มีญาติ เดินไปหาใคร-ใครก็หลบ...จากวัยเด็กเข้าเขตมัธยมจนจบปริญญาตรี หลายปีที่ไม่เจอกันจนกระทั่งในงานแต่งงานเพื่อนรุ่นเดียวกัน

11 เธอ...คนที่เคยให้ที่พักพิงเหาหลายตัว รูปโฉมเปลี่ยนไปมากจนหลายคนตาค้างไม่คิดว่าเธอจะสวยขนาดนี้ได้

12 ผมเฉยๆ นะไม่ตื่นเต้น ไม่ตาค้าง-ไม่ตาค้างเพราะหัวน็อกพื้นไปแล้ว...รู้งี้ช่วยเธอหาเหาตอนพักเที่ยงดีกว่า

13 *อดีตมีไว้เล่าเพื่อเป็นกับแกล้มของปัจจุบัน*

14 ปัจจุบันเด็กนักเรียนหลายคนไม่มีโอกาสนั่งกินข้าวเช้าที่บ้านหรือพกกล่องข้าวไปกินที่โรงเรียน ยกเว้นคนที่อยู่ต่างจังหวัดอาจจะมีเวลากินข้าวเช้าที่บ้าน แต่มื้อเที่ยงกินที่โรงเรียน การพกกล่องข้าวไปโรงเรียนไม่มีใครนิยม

15 เด็กที่เรียนหนังสือในกรุงเทพฯ บางคนต้องตื่นตี 4 มานอนต่อในรถ-ใช้ชีวิตอยู่บนถนนจนถึง 6 โมงเช้าพ่อปลุกมาแปรงฟันล้างหน้าก่อนเข้าโรงเรียนซื้อไส้กรอกและหมูปิ้งกิน-วันต่อมากินหมูปิ้ง-ไส้กรอกตามด้วยน้ำอัดลมเป็นเมนูชีวิตจนกว่าจะโต

16 ลูกผมกินข้าวเช้า-เที่ยงที่โรงเรียนตั้งแต่เรียนอนุบาล และคิดว่าคงตลอดไปจนกว่าจะเรียนจบ

17 อาหารเช้าที่ขายกันตามหน้าโรงเรียนหลับตานึกภาพที่ไรต้องมี...ไส้กรอกทอด ปีกไก่-น่องไก่ชุบแป้งทอด เกี๊ยวทอด สาหร่ายลูกชิ้นทอด พร้อมด้วยหมูปิ้ง ลูกชิ้นย่างที่ผสมสีสังเคราะห์และผงชูรส

18 ลูกชิ้นทอด หมูปิ้งยังพอหลับตาอ้าปากเคี้ยวได้ ยกเว้นไส้กรอกทอดสีแดงๆ อุบาทว์มาก ขนาดมองยังไม่กล้ามองนาน

19 ใครที่เคยไปส่งลูกที่โรงเรียน ถ้าตาไม่บอดสีเกินไปต้องเคยเห็นไส้กรอกสีอุบาทว์รสชาติเถื่อนราดน้ำจิ้มคุณภาพต่ำขายไม้ละ 5 บาทเด็กซื้อกินกันเป็นอาหารเช้าและเย็น

20 อาหารเช้าที่ลูกผมกินเกือบทุกวันจะเป็นโจ๊กใส่ไข่พร้อมปีกไก่ชุบแป้งทอด บางวันเปลี่ยนเป็นไข่ใส่โจ๊กไม่มีผัก

21 เด็กที่นั่งกินโจ๊กร้านเดียวกันแต่ละคนไม่มีใครใส่ผัก มีแต่โจ๊กที่เม็ดข้าวขาวสะอาดเหมือนผ่านการฟอกมาอย่างดี

22 พาลูกนั่งกินโจ๊กหน้าโรงเรียนไม่นาน กลัวลำไส้ลูกขาวเกินไปเลยชวนลูกเข้าไปกินข้าวในโรงอาหารของโรงเรียนเปลี่ยนเมนูใหม่เป็นข้าวเปล่ากับไก่ทอด-หมูทอด บางวันมีผัดผัก แต่ลูกชอบเขี่ยผักไปไกลๆ

23 นั่งเป็นเพื่อนลูกกินข้าวในโรงเรียนหลายปี-จนจำอาหารที่ขายในโรงเรียนของลูกและโรงเรียนใกล้ๆ กันได้ คือว่าผมเป็นคนชอบชอกแชกอยากรู้ว่าโรงเรียนอื่นเขาขายอะไรบ้างนอกจากไส้กรอกทอดหมูปิ้งลูกชิ้นทอด

24 สรุปแล้วเหมือนกันหมด หน้าโรงเรียนเด็กทั้งเช้าและเย็นขายของกินพวกทอดๆ ปิ้งๆ ไม่มีอะไรที่เป็นผักเลย

25 ชักเริ่มสนุกแล้ว สนุกตรงไหนรู้ไหมให้ทาย....ทายดูสิประโยชน์ของอาหารพวกนี้มันมีอะไรบ้างทั้งสนุกและชนลุก

26 จากรายงานของ สธ. ออกสุ่มตรวจคุณภาพอาหารที่ขายตามหน้าโรงเรียนพวกไส้กรอก เกี๊ยว เนื้อหมู มีการใส่สีสังเคราะห์ที่เป็นอันตราย...ส่วนหมูปิ้ง-ลูกชิ้นทอดไม่ยอมน้อยหน้ามีส่วนผสมสารบอแรกซ์ในปริมาณที่สูง

27 เห็นไหมว่าสนุกจริงๆ บางคนชักร่ำคาญ มันสนุกตรงไหนวะ

สนุกตรงที่คนที่กินคือลูกเราไง

28 นอกจากไส้กรอกและของทอดสารพัดพิษยังมีขนมกรุบกรอบ-ผลไม้ดองวางขายตามหน้าโรงเรียนและในโรงเรียน

29 ขนมกรุบกรอบ-ผลไม้ดองมีส่วนผสมของผงชูรสและสารตะกั่วเกินกว่ามาตรฐานที่กำหนด ยกตัวอย่างขนมกรุบกรอบขนาด 40 กรัมต่อถุงไม่ควรมีโซเดียมมากกว่า 500-1000 ม.ก./100 กรัม บางยี่ห้อมีโซเดียมมากถึง 1,171.5 ม.ก./100 กรัม

30 **"โมโนโซเดียมกลูตาเมต"** เป็นฝาแฝดกับ **"ผงชูรส"** ที่มีสารโซเดียมสูงแต่ไม่เค็ม ลองๆ หรี่ตานึกภาพดูนะครับประเทศไทยจุดไหนบ้างที่ไม่มีขนมกรุบกรอบขาย ที่ว่างไหนบ้างที่ไม่มีโฆษณาขายขนมกรุบกรอบกระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากกินทุกวัน

31 โซเดียมและสารตะกั่วถ้าตกค้างหรือสะสมอยู่ในร่างกายมากเกินไปอาจมีผลให้เกิดสภาวะเป็นกรดในร่างกายอย่างรุนแรงทำให้เส้นเลือดในสมองโป่งพองหรือมีเลือดออกตามชั้นต่างๆ ของสมอง

32 แนวโน้มสุขภาพเด็กไทยกำลังรุ่งริง นอกจากโซเดียมยังมีพวกน้ำหวาน-น้ำอัดลมที่ขายในโรงเรียนเกือบทุกโรงเรียนตามมาล้างผลาญสุขภาพของลูกเราให้เสื่อมทรุดอย่างรวดเร็วทั้งกระดูกและฟัน ผ-พรุนล่วงหน้าไปก่อนวัยอันสมควร

33 จากการสำรวจของกองทันตกรรมกระทรวงสาธารณสุขระหว่างปี 2543-2544 พบว่าเด็กไทยแรกเกิดถึง 3 ขวบฟันผุกว่า 80% เกิดจากการบริโภคขนมชนิดเดียวต่างๆ ผู้ปกครองบางท่านอาจเชิดหน้า

34 "ลูกฉันเรียนโรงเรียนเอกชนดังๆ พวกไส้กรอก-หมูปิ้ง-ผลไม้ดอง-ขนมกรุบกรอบห่วยแตกไม่มีสิทธิวางขายในโรงเรียน"

35 ใช่ๆ เขาพูดถูก พวกอาหารห่วยแตกไม่มีวางขายในโรงเรียนเอกชน จะมีแต่อาหารขยะปีศาจร้ายจากตะวันตก

36 ผู้ปกครองของนักเรียนโรงเรียนวัดอ่านรายงาน...อาหารพวกฟาสต์ฟู้ดเป็นอาหารที่มีโปรตีนและไขมันอิ่มตัวสูง ถ้าทานทุกวันเป็นการสะสมไขมันทำให้ระดับคอเลสเตอรอลสูงเกินปกติ มีผลข้างเคียงตามมามากมายจนเล่าไม่หมด

37 ปัจจุบันอาหารพวกฟาสต์ฟู้ดเข้าไปขายในโรงเรียนมากขึ้นทั้งเปิดร้านขายในโรงเรียนและเปิดสาขาอยู่หน้าโรงเรียน

38 เข้าลูกกินอาหารฟาสต์ฟู้ดหน้าโรงเรียน-เที่ยงกินในโรงเรียน-เย็นนั่งรอแม่ในร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดสั่งอาหารมากินพร้อมน้ำอัดลมที่มีน้ำตาลสูง กินเสร็จแล้วแม่ยังไม่มารับหยิบขนมกรุบกรอบมากินต่อ

39 ประโยชน์ของร้านอาหารฟาสต์ฟู้ดเหมาะสำหรับนั่งคอยแม่-นั่งคุยกับเพื่อน-นั่งทำการบ้าน-นั่งโกรกสีผมจนกว่าร้านจะปิด

40 ดีใจว่าว่าตุลาคมปีนี้รัฐบาลจะเปิดโรงเรียนในฝันรุ่นแรก 795 แห่งในโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียน ตามนโยบายของท่านนายกฯ ทักษิณ จะเป็นโรงเรียนที่มีคุณภาพประกอบไปด้วย ครูที่มีคุณภาพและสื่อการสอนที่มีคุณภาพ

41 นักเรียนต่างจังหวัดจะได้ไม่ต้องดิ้นรนมาเรียนในกรุงเทพฯ เดี๋ยวรัฐบาลจะจัดส่งขนมนมไปให้กินเอง

42 ถ้าจะให้โครงการนี้มีคุณภาพที่สมบูรณ์ รัฐบาลต้องห้ามไม่ให้ขายอาหารกรุบกรอบ-ฟาสต์ฟู้ดและน้ำอัดลมในโรงเรียน

43 ความจริงกระทรวงศึกษาฯ น่าจะประกาศเอาน้ำอัดลมออกจากโรงเรียนเอาน้ำสมุนไพรเข้าไปขายแทน อัญเชิญอาหารพวกฟาสต์ฟู้ดส์ออกให้หมดดึงเอาผลิตภัณฑ์ 1 ตำบล 1 หมู่บ้านเข้าไปขายแทนได้ประโยชน์ 2 ต่อ

44 นักเรียนไม่ต้องกินอาหารปนเปื้อนสารเคมี และยังมีส่วนช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจระดับรากหญ้า

45 อยากรู้จริงๆ ตุลาคมปีนี้โครงการโรงเรียนในฝันจะไปได้แค่ไหน-มีคุณภาพตามที่กำหนดไว้หรือเปล่า

46 รู้เห็นกันอยู่นะครับ นโยบายหรือกฎหมายบางอย่างเวลาปฏิบัติจริงมันใช้ไม่ได้ผลสำหรับประเทศไทย

47 **พ.ร.บ.อาหาร เขียนไว้ตั้งแต่ปี 2522** ห้ามใส่สารบอแรกซ์ในอาหารทุกชนิด และห้ามใส่สีในอาหาร 17 ชนิด เป็น พ.ร.บ. ที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งทองมากดูเหมือนมันเป็น พ.ร.บ. ที่มีไว้ให้นักศึกษาจำไปสอบเท่านั้น

48 ในความเป็นจริงและเป็นนานแล้ว อาหารแทบทุกชนิดล้วนแต่ผสมสารบอแรกซ์และสีผสมอาหารวางขายทั่วประเทศไทย

49 ประเทศสิงคโปร์เริ่มรณรงค์ไม่ให้อาหารฟาสต์ฟู้ดและน้ำอัดลมเข้าไปขายในโรงเรียน สวนทางกับประเทศไทยที่เริ่มเปิดโอกาสให้อาหารฟาสต์ฟู้ดเข้าไปขายในโรงเรียนมากขึ้น

50 โลแกนหรือวูล์ฟเฟอร์รีน ตัวเอกในหนัง X-MEN ได้รับการปลูกถ่ายโลหะที่แข็งแกร่งกว่าโลหะทุกชนิดที่เรียกว่า อะดาแมนเทียมเข้าสู่เซลล์กระดูกทำให้เขามีเล็บที่เป็นเหล็กแหลมคมไม่มีช่างเสริมสวยคนไหนกล้าทำเล็บให้เขา

51 โลแกนเป็นเพียงตัวละครในหนังต่างจากเด็กไทยที่ได้รับสารเคมีผ่านทางอาหารและขนมกรุบกรอบสะสมอยู่ในตัวทุกวันจนกลายเป็นมนุษย์โซเดียม-สายพันธุ์บอแรกซ์ญาติกับโรคซาร์สเกิดจากการกินอาหารที่ผิดธรรมชาติทั้งนั้น

52 ผศ.น.พ.สุรพันธ์ สิทธิสุข แพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคหัวใจ ร.พ.จุฬาฯ กล่าวว่า ปัจจุบันโรคเส้นเลือดหัวใจตีบซึ่งเกิดจากก้อนไขมันอุดตันในเส้นเลือดนั้นพบในผู้ป่วยมากขึ้น สาเหตุมาจากการรับประทานอาหารพวกฟาสต์ฟู้ดที่มีไขมันสูงทำให้มีความเสี่ยงสูง

53 เที่ยงวันหนึ่งในร้านแมคโดนัลด์สาขาเดอะมอลล์งามวงศ์วาน ลูกค้าเต็มร้านทั้งวัยรุ่น-วัยทำงาน-วัยกลางคนนั่งกินแฮมเบอร์เกอร์-เฟรนช์ฟราย บางคนนั่งคุยโทรศัพท์เป็นชั่วโมง หลายคนนั่งทำการบ้าน บางคู่นั่งชายขนมจีบกัน ผมนั่งคอยเพื่อนเกือบ 2 ชั่วโมง

เพิ่งนึกได้ว่าจำวันผิด ! ●

ชาติ ภิรมย์กุล. "ลูกเขา – ลูกเรา."
มติชนสุดสัปดาห์. ฉบับประจำวันที่
18 –24 กรกฎาคม 2546.
ปีที่ 23 ฉบับที่ 1196,หน้า 58.

ครอบครัวกลางถนน

ศิลา โคมฉาย

ภรรยาของผมแสนรอบคอบ พอบอกว่ามีนัดสำคัญตอนบ่ายสามโมง ต้องร่วมทีมกับเจ้านายพบลูกค้ารายใหญ่ที่โรงแรมริมแม่น้ำแถวคลองสาน เธอบอกว่าต้องออกจากบ้านตอนเก้าโมงเช้า เธอเองมีงานแถวสะพานควายก่อนเที่ยง ระยะเวลาสำหรับการเดินทางขนาดนี้กำลังพอดี

แต่ที่ว่ารอบคอบไม่ใช่แค่นั้น เบาะหลังรถยังมีตะกร้าอาหารประเภทฟาสท์ฟู้ด ถังน้ำแข็ง แช่เครื่องดื่ม ของขบเคี้ยว ขนมนมเนย กระทั่งมะขามอ่อน มะยม กระปุกเกลือ รวมถึงถุงพลาสติกใส่ขยะ กระโถน หรือแม้แต่เสื้อผ้าชุดสำรอง ห้อยแขวนตรงมือจับเหนือบานกระจก ราวกับไปปิคนิก่

ตามท์ฤษฎีแล้ว เราคือชนชั้นกลาง เห็นได้จากบ้านพักของเราอยู่ตำบลสายไหม แดนต่อแดนลำลูกกากับบางเขน ขับรถผ่านหมู่บ้านจัดสรรโครงการแล้วโครงการเล่า ตัดไปทางกิโลเมตร ๒๕ บนถนนพหลโยธินหักสู่รังสิต ตั้งลำบนถนนวิภาวดีตรงสะพานเจ็ดชั่วโคตร มุ่งหน้าเข้ากรุงเทพฯ นี่เป็นทางสะดวก

หากเราเป็นชนชั้นล่างยากไร้ คงได้ยึดสลัมกลางเมืองเป็นที่พักเช่นเดียวกับชนชั้นสูง มีคอนโดมิเนียมไว้ชมอาทิตย์อัสดง ทอประกายทองระลอกคลื่นแม่น้ำ

นั่นยังไม่สำคัญเท่าความฝันที่พร่างพราวอยู่เสมอ

จุดหมายในกระบวนแถวชนชั้นสูงเห็นได้แจ่มชัด จะติดขัดตรงหนทางไป เราจึงมุทำงานเป็นบ้าเป็นหลัง แถมยังคิดวางโครงการส่วนตัวอยู่ตลอดเวลา ตั้งความหวังเป็นเจ้าของกิจการจนแทบเป็นโครงการรายวัน ที่ทำได้ในขณะนี้คือมีบ้านและรถยนต์ของตัวเอง แม้รายจ่ายเต็มมือไปบ้างก็ตาม

เหตุผลของการมีรถ ผมไม่ปฏิเสธว่าเพื่อเพิ่มพูนฐานะ แต่สำคัญกว่านั้นคือร่างกายเริ่มอุทธรณ์ว่าสู้ไม่ไหว การต้องยืนเบียดเสียดเยียดยัดห้อยโหนรถเมล์ครั้งละ ๓ - ๔ ชั่วโมง กระเถิบทีละศอกละวาอยู่กลางความร้อนเร่า แม้การมีรถติดแหง็กอยู่บนถนนระยะเวลาพอกัน แต่การได้นั่งแช่แอร์ ฟังเพลงโปรด ย่อมประเสริฐกว่าเป็นไหน ๆ

ช่างน่าแปลก พออายุย่าง ๓๘ ปี กลับถึงบ้านตอนห้าทุ่ม แทบตะกายขึ้นเตียงด้วยความเปลี้ยเพลีย ราวเส้นสายในตัวหย่อนยานหมดอายุใช้งาน ทั้งที่ตอนเรียนมัธยม ผมเคยเป็นนักฟุตบอลของโรงเรียน ครูจับให้เล่นฮาล์ฟ อย่างที่เรียกว่ามิดฟิลด์ในปัจจุบัน แถมเป็นประเภทไดนาโม วิ่งได้ไม่รู้เหนื่อย

อาจจะเพราะทำงานหนักเกินไป แต่เห็นสารคดีสั้นในวิทยุช่วงค่ำรายการเพลงบอกว่ามลพิษทางอากาศจากก๊าซพิษ ๓ - ๔ ตัว คือมูลเหตุกัดกร่อนระบบต่าง ๆ ในร่างกาย รวมถึงความเครียดจากความเป็นอยู่ทำให้สมรรถนะเสื่อมถอย

การมีรถเป็นเรื่องจำเป็น เพราะเป็นที่พักพิงอาศัยในสัดส่วนเวลาพอ ๆ กับบ้าน และที่ทำงาน ยิ่งเมื่อภรรยาจัดให้เกิดสิ่งอำนวยความสะดวกดีขึ้น กลายเป็นบ้าน, สำนักงานเคลื่อนที่

ในความเข้าใจเช่นนี้ ผมเลิกเครียดกับการใช้รถใช้ถนน กรุงเทพฯจะมีรถสักกี่ล้านคันไม่เห็นแปลก จะหยุดชะงักจนแทบพักแรมกลางถนนเป็นเรื่องธรรมดา และอาจจะเพราะผมเริ่มชอบสภาพชีวิตในรถ ครอบครัวของเราใกล้ชิดแนบแน่น บางทีได้ทานอาหารกลางวันด้วยกันบนทางด่วน ประสาครอบครัวอบอุ่น มีเรื่องได้หัวเราะต่อกระซิก เช่นเมื่อรถติดตายนานเป็นชั่วโมง เราอาจมีเกมเล่นกัน

"หลับตาเสีย" เธอออกคำสั่ง

"หลับทำไม?" ผมฉงน

"นา...นะ..." เธอว่าพลางลากกระโถนจากหลังรถ วางลงบนที่วางเท้า ถกกระโปรงขึ้นรูดตัวไปใต้พวงมาลัย ผมทำตามคำสั่ง เอามือปิดตา แต่ถ่างนิ้วออก แอบชมเนียนเนื้อซึ่งไม่ใช่ของแปลกใหม่ ช่วงเช่นนั้นอารมณ์วิปริตถูกกระตุ้นจนตื่นเต้น

"แน้...พิลึก คนขี้โกง" เธอค้อนเมื่อเสร็จกิจ ทุบไหล่เสีย ๒ - ๓ ที แก้ขวย

เราแต่งงานกันเมื่อเป็นผู้ใหญ่แล้ว ตามคำแนะนำของกระทรวงสาธารณสุข แถมเคร่งครัดกับโฆษณาว่ามีลูกเมื่อพร้อม คนบ้านนอกกระเสือกกระสนมาตั้งตัวในเมือง กว่าจะค่อนข้างพร้อม ผมอายุปาเข้าไป ๓๘ ขณะเธอ ๓๕ ปี ถึงตอนนี้ร่างกายกลับไม่ค่อยพร้อมเสียแล้ว ลองกลับถึงบ้านห้าทุ่ม ตะเกียกตะกายขึ้นเตียงหลังเที่ยงคืน แม้จะพอมีอารมณ์อยู่บ้าง แต่เชื้อคงอ่อนแอเต็มที ยิ่งมันเกิดขึ้นนานครั้งเห็นจะหวังยาก

วันหนึ่ง ผมตื่นเช้าด้วยอารมณ์คึกคักสดใสเป็นพิเศษ อาจเพราะได้นอนหลับสนิทอย่างไม่เคยมีมานาน สัมผัสแสงทองยามอรุณ สูดอากาศสด ยืดเส้นยืดสายออกกายบริหารลีลาแชมบ้า อาบน้ำสระผมกินนมสดไข่ลวก ๒ ฟอง ความฟิตแบบมิดฟิลด์คล้ายจะหวนคืนมา แม้รถจะติดตายบนถนนวิภาวดีรังสิตช่วงเลยแยกเกษตรเล็กน้อย แม่เปิ้ล...ดี...เจ...คนโปรดรายงานสภาพจราจรทางวิทยุเสียงแจ้ว รถสิบล้อชนเสาไฟฟ้าล้มขวางถนนหน้าอาคารการบินไทย กำลังดำเนินการกู้กันอยู่...ผมยังรู้สึกปลอดโปร่ง

รถจอดเยื้องทางซ้ายด้านหลัง หนุ่มสาวยังไม่พ้นวัยเรียนหยอกล้อจี๋จ๋าแบบหมาหยอกไก่ ฝ่ายชายเอามือจับหัวขยี้ผมสยายยาวเล่น หญิงหันมาหยิกต้นแขน ชายโอบไหล่รั้งตัวเข้ามา สาวเอาศอกกระทุ้งชายโครงเบา ๆ และ...

ผมคึกคักเหมือนได้ลงสนามเป็นตัวจริง หันมามองจับใบหน้าภรรยาอย่างพินิจ คล้ายจะสวยกว่าปกติ ไล่ต่ำลงถึงอกอวบ ท่อนขากลมกลึงเนียนผ่อง เธอนุ่งกระโปรงสั้น ยามขับรถเพื่อความถนัดในการใช้เท้าต้องถกสูงขึ้นอีกเกือบล่อแหลม

"ขาคุณสวยจัง..." เสียงผมสั่น อกใจรัวระทึกประหลาด

"จะบ้าเรอะ" น้ำเสียงเธอใช่จะจริงจังดังน้ำคำ เชิดหน้าขึ้นจากการสำรวจความเรียบร้อยของเล็บ ลำคอระหงขาวเนียน...

ผมกลืนน้ำลายฝืดคอ ถอนสายตาหนี สะกดความพลุ่งพล่านอันทรมานให้สงบ แต่ภาพเคยเห็นเป็นอยู่กระตุ้นจินตนาการต่อเนื่อง ไม่อาจควบคุม ธรรมชาติของสัตว์ตื่นตัวรุนแรง ยิ่งเป็นสัตว์ประเสริฐชอบแสวงหาทดลอง อยากลิ้มรสแปลกใหม่ ใจเตลิดเปิดเปิงบ้าคลั่ง

เหงื่อคล้ายจะซึมฝ่ามือ เมื่อเบนสายตาสำรวจไปรอบ ๆ รถเราติดฟิล์มกรองแสงเช่นเดียวกับคันอื่น ๆ ที่เห็น แถมยังมีแผ่นพลาสติกกันแดดอีกชั้น แอร์เย็นฉ่ำ วิทยุกังวานเปียนโน คอนแชร์โต บรรยายความหมายแห่งสายน้ำ สงบเงียบและคลุ้มคลั่ง...เอื้อมมือสั่นดึกรูดแผ่นกันแดดกระจกหน้ามิดชิด

โลกส่วนตัวของเราลอยเคว้งในบรรยากาศใสหวาน

ผมรู้ว่าหลังจากมนุษย์เราทำลายสภาพธรรมชาติรอบข้างมานาน ธรรมชาติในตัวถูกทำลายลงเช่นกัน กระทั่งจมอยู่ในความอึดอัดขัดข้องแห่งชีวิตเมือง การทำงาน อากาศพิษ การติดขัดยัดทะนานของการจราจร กิจกรรมแห่งครอบครัวที่มีองค์ประกอบและจังหวะจะโคน เป็นบทเพลงแสนสุข มักกระท่อนกระแท่นด้วยสภาพชีวิตข้องขัดและผันแปรรวดเร็ว

อาจจะเพราะนานเต็มที ร้างสัมผัส ประกอบกับอยากมีลูกไว้ชื่นชมอย่างเพศแม่หรือเหตุผลอื่น นั่นทำให้ข้ออ้าง "ยะ...อย่า...เดี๋ยวเสื้อยับ" และอาการขัดขืนคลายลงสำหรับการเปิดเรือนหอกลางถนน

ชีวิตอันชื่นสุขกระชุ่มกระชวย เมื่อเราได้ทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมเล่นปริศนาอักษรไขว้ สแครบเบิ้ล หรือเกมอื่น ๆ ที่หนุ่ม - สาวรุ่นเล่นกัน เราเหมือนได้ย้อนเวลาไปสู่แรกรัก แม้รายการวิทยุแทบทุกแห่งรายงานสภาพการจราจรของกรุงเทพฯ ยิ่งเลวร้ายหนักขึ้น... สุขุมวิทติดตลอดสาย พหลโยธิน ปากทางลาดพร้าวยันอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ รามคำแหงตลาดสาย พญาไทกระดิกกระเดี้ยไม่ได้ พระรามที่ ๔ ไม่มีช่วงเคลื่อนไหว

แต่ผมเหมือนได้จมอยู่ในห้องรับแขก บนโซฟาตัวโปรด

ผมคิดจะเปลี่ยนรถใหม่ให้ใหญ่ขึ้น เพื่อได้จัดสัดส่วนของครัว ห้องน้ำ ที่เล่นเกม กระทั่งเตียงนอน เหมือนโซคเข้าข้าง ระยะหลังเมื่อรถติดตาย ผู้คนเริ่มลงไปเดินยืดเส้นยืดสายกัน ผมเอาอย่าง ทำให้รู้จักใครต่อใครไม่น้อย ทักทาย ปรับทุกข์เรื่องหุ้น วิจารณ์การเมือง เศรษฐกิจการค้า รวมถึงเกมกีฬานัดสำคัญ เราคล้ายจะเป็นเพื่อนบ้านกัน

คุณวิชัย ผู้อำนวยการการตลาดสินค้าผ้าอนามัย กระดาษชำระรายใหญ่ คุณปรัชญ์ เจ้าของปลากระป๋อง คุณภาณุทำน้ำยารีดผ้าเรียบ ผมทำงานโฆษณา ข้อมูลจากฝ่ายวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมในการบริโภคและการดำรงชีวิตปัจจุบัน ผมหยิบยกมาพูดคุยทำให้เราเข้ากันได้ดี ดีกระทั่งได้ลูกค้าอย่างไม่คาดฝันกลางถนน

คนงานดีอย่างผมมีหรือเจ้านายไม่เรียกใช้ใกล้ชิด อย่างนัดวันนี้เป็นเจ้าของเครื่องดื่มใหม่ "สาโท - แคน"พร้อมให้เราเข้าช่วยสนับสนุนในแผนการตลาด ตั้งแต่คิดตั้งชื่อให้เร้าใจจำง่าย ติดปาก วางชั้นสินค้าในตลาดระดับกลาง ทำโฆษณาทั้งฮาร์ดเซลตอกย้ำ และสร้างภาพพจน์จูงใจกลุ่มเป้าหมาย ด้วยงบประมาณปีละ ๑๐ ล้านบาท

นั่นหมายความว่า ผมต้องช่วยเจ้านายอธิบายรายละเอียดแผนงานอย่างที่เรียกติดปากว่า "พรีเซนท์"งานอย่างมีเชิง ชวนเชื่อได้สนิทใจ

ถนนกรุงเทพฯรถยังคงติดเป็นตังเมตามปกติ ผมมีนัดตอนบ่ายสาม นี่เพิ่งสิบเอ็ดโมงสิบห้ายังพ่อมีเวลาอยู่บ้าง นั่งคิดถึงงานซึ่งต้องรีบจัดการ ฝันถึงรถคันใหญ่ ใหม่ สะดวกกว่า ซึ่งโอกาสได้เป็นเจ้าของไม่ใช่ความฝันแห้งแล้ง

รถเคลื่อนข้ามสะพานตรงแยกเกษตร ก่อนจะติดแหง็กลงใกล้ ๆ บริเวณเคยเป็นเรือนหอกลางแดดครั้งก่อนเก่า ข้างหน้าเห็นรถเป็นแพยาว นั่งแช่นานกว่าสิบนาทีคล้ายจะเป็นลางบอกเหตุว่าติดยาวแน่ ผมเอนหลังพิงเบาะ เงยหน้าหลับตาลง พยายามคิดถึงงานแต่ใจกลับสั่น...

เหมือนมนต์แห่งพิศวาสหวามยังคงวนเวียนในทำเลนี้ เรื่องที่เกิดขึ้น ในความรู้สึกว่าผิดต้องแอบซ่อน เร่งรีบ หวาดไหว ดิ้นขลุกขลักในที่คับแคบ ดูท้าทายและเย้ายวน ดุจเดียวกับความรู้สึกครั้งเป็นเด็ก แอบปีนป่ายขโมยมังคุดในวัด

ชุดสวยของเธอยับย่น ไม่ใช่เพราะการจู่โจมของผมด้านเดียว การตอบสนองอย่างกระหายโหยทำเอาภายในรถร้อนราวไม่ได้เติมน้ำยาแอร์ มือจับมือผมไม่ให้เคลื่อนไหวได้ตามใจคลายออก เลื่อนเกาะไหล่แน่น ก่อนจิกเล็บให้เจ็บแปลบ แนบแน่นและถั่งลมหายใจรุนแรง...

ผมเอื้อมมือไปเลื่อนแผ่นบังแดดอีก

"ไม่..." เธอร้องก่อนเบนหน้ามาจ้องตาผม "วันนี้เป็นอะไรไม่รู้ ใจมันหวิวซอบกล"

ผมถอนหายใจหลบตา รวบรวมสติกำจัดความฟุ้งซ่านระเหิดหาย ลากตะกร้าของกินจากเบาะหลัง หยิบแซนวิชมาละลายความอยาก เธอที่ดูสีหน้าไม่ค่อยดี คว้ามะขามอ่อนใส่ปากเคี้ยวอย่างน่าอร่อย

พอท้องอิ่มเริ่มเกิดความเบื่อหน่าย ผมเปิดประตูรถลงไปเดินแก้เซ็ง ส่งยิ้มแห้ง ๆ ให้คนที่ลงมาแกว่งแขน ดัดหลังแก้เมื่อยขบ ทอดน่องเดินวนไป - มา บรรยากาศคล้ายยามเช้าตรู่ในหมู่บ้านจัดสรร ผู้คนนิยมตื่นเช้าออกกำลังกายตามสมัยนิยม ผมรู้สึกว่าพวกเขาเป็นเพื่อนบ้านละแวกเดียวกัน

ห่างออกไปทางขวามือ ชายวัยกลางคนกำลังใช้เสียมขุดเกาะกลางถนน พฤติกรรมพิลึกดึงดูดความสนใจให้เดินไปใกล้

"ทำอะไรครับ" ผมทักด้วยคำถาม

"ปลูกกล้วย" เขาตอบโดยไม่ละสายตาจากงาน กระทั่งโกยดินจากหลุมหมดจึงหันมายิ้มให้

"ในกล้วยทั้งกว้างยาวใหญ่ มันช่วยซับมลพิษทางอากาศได้มาก" เขาอธิบายเป็นคุ้งเป็นแควคล้ายจะเป็นนักอนุรักษ์ธรรมชาติตัวยง

"เนี่ย ผมปลูกมันเรื่อยล่ะวันละหน่อสองหน่อ คุณจะลองมั่งไหม ในรถผมยังเหลืออีก รถคงติดอีกนาน เห็นวิทยุรายงานว่าชนกันวินาศเจ็ดแปดคันถึงสองจุด ขาลงสะพานลอยลาดพร้าวกับหน้าหมอชิต"

"ดีเหมือนกัน อีกหน่อยคงเป็นสวนกล้วย" ผมสนองขณะรับเสียมมาถือไว้

มันไม่ใช่เพียงแก้เบื่อ ความจริงผมเคยอยู่บ้านสวนในต่างจังหวัด งานคุ้น ๆ อย่างนี้ห่างมือจนลืมเลือน ที่สำคัญได้ออกแรงระบายสิ่งอัดอั้นคล้าย ๆ จากกล้วยไปสู่กล้วย แถมการเพาะปลูกเหมือนได้นำไปท่องอดีตอันยาวไกล

"พอมันแตกใบเขียว เหมือนขับรถอยู่ในสวน บรรยากาศน่าจะดีนะ" เขาว่าเมื่อเราเสร็จงานของชาวสวน มิตรภาพเกิดขึ้นง่าย ๆ ดูใกล้ชิด ราวกับตรงนี้ไม่ใช่ถนนหลวง เขาชวนผมไปจิบกาแฟที่รถเขาขณะแลกเปลี่ยนนามบัตรกัน แต่ผมขอตัวเพราะออกจากรถมานานเต็มที

"ฉันไม่ไหวแล้วคุณช่วยขับรถทีเถอะ"

แค่เปิดประตูเข้าไปนั่ง ภรรยาของผมคร่างเสียงเครือ ใบหน้าซีดขาว เม็ดเหงื่อพราวลานหน้าผาก ในมือถือถุงพลาสติกรองรับอาเจียน

"เป็นอะไรไป?" ผมตระหนกกับสารรูปที่เห็น

"มันวิงเวียน แล้วคลื่นไส้เป็นบ้าเลย"

"หนักเลยหรือ ทนไหวไหม เดี๋ยวจะได้แวะหาหมอ"

"คงไม่เป็นอะไรมากหรอก" เธอว่า แข็งใจเงยหน้าจ้องตาผมอึดใจใหญ่ "เมนไม่มาเกือบสองเดือนเข้าแล้ว สงสัยจะท้อง..."

ผมสะท้านเฮือก นิ่งแข็งเป็นท่อนไม้ไปพักใหญ่ ก่อนไชโยโห่ฮิ้วให้กับตัวเอง เสียงแสะกลิ่นอาเจียนโอ้ก! อ้าก! ไม่อาจรบกวนประสาทสวนใดเลย คึกคะนองจนเกิดความรู้สึกห่าม ๆ อยากเปิดประตูรถลงไปร้องตะโกน

...เมียผมท้องแล้วโว้ย ท้องกลางถนน...

ผมเปลี่ยนมาเป็นคนขับ เมื่อรถเคลื่อนตัวได้อีกครั้ง คิดถึงเจ้าตัวเล็ก ผู้เติมแต้มชีวิตครอบครัวให้สมบูรณ์ คิดถึงรถคันใหญ่ เนื้อที่กว้างขวางพอสำหรับพ่อ - แม่ - ลูก ข้าวของเครื่องใช้กับกิจกรรมในครอบครัว

เร่งด่วนและจำเป็น เพื่อความสุขของชีวิตกลางถนนแห่งกรุงเทพฯ

ภาคผนวก ช

แบบสอบถาม

แบบประเมินการเรียนการสอนวิชา ทย 102 / 2546 ทักษะการอ่าน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง 2. สาขา.....

3. เกรดที่ได้ภาคเรียนที่ 1 / 2546 .....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็น

โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องว่างของแต่ละข้อความตามระดับความคิดเห็นของนิสิตตามความจริง

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	ค่อนข้างน้อย (2)	น้อย (1)
1.	นิสิตเข้าใจโครงสร้างของข่าว					
2.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของข่าว					
3.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านหนังสือพิมพ์ดีขึ้น					
4.	นิสิตทราบว่าบทความมีกี่ประเภท					
5.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของบทความ					
6.	นิสิตแยกข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้					
7.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านบทความดีขึ้น					
8.	นิสิตเข้าใจองค์ประกอบของเรื่องสั้น					
9.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านเรื่องสั้นดีขึ้น					
10.	นิสิตเข้าใจรูปแบบของร้อยกรอง					
11.	นิสิตสามารถจับใจความ/ตีความร้อยกรองได้					
12.	นิสิตเข้าใจเรื่องภาพพจน์					
13.	นิสิตเข้าใจวิธีอ่านร้อยกรองดีขึ้น					
14.	นิสิตทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ					
15.	นิสิตอ่านทบทวนบทเรียนก่อนเรียน					
16.	นิสิตคิดว่าทักษะการอ่านของนิสิตพัฒนาขึ้น					
17.	การทำแบบทดสอบหลังเรียนจบแต่ละหัวข้อช่วยทบทวนความเข้าใจบทเรียนของนิสิตให้ดีขึ้น					

ตอนที่ 3

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....

.. ..

.....

.....

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางรุ่งฤดี แผลงศร
เกิดวันที่	22 กรกฎาคม 2513
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงาน	ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2540 อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2535 ศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2 ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. 2531 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีนครสวรรค์